

The 5th Comprehensive National Territorial Plan

Our Land, Shared Future : Towards Balanced, Smart and Innovative Cities and Regions for All

- Vision and Strategy of The 5th Comprehensive National Territorial Plan in KOREA
- Facilitating Distinctive and Decentralized Regional Development and Strengthening Solidarity and Collaboration
- Invigorating Regional Industrial Innovation and Promoting Culture and Tourism
- Building Safe and Livable Places Embracing Different Generations and Classes
- Creating Dignified and Environment-Friendly Territory
- Constructing Efficient Infrastructure Management and Smart National Territory
- Building Peaceful National Territory Connecting the Continent and the Ocean
- Action Plan for the 5th Comprehensive National Territorial Plan

การวางผังประเทศเกาหลีใต้ ฉบับที่ 5

โดย นางชวลิตา จันทร์พวง

นักผังเมืองชำนาญการพิเศษ

กรมโยธาธิการและผังเมือง

The 5th Comprehensive National Territorial Plan

Our Land, Shared Future:

Towards Balanced, Smart and Innovative Cities and Regions for All

Vision and Strategy of The 5th Comprehensive National Territorial Plan in KOREA	วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของแผนดินแดนแห่งชาติ ประเทศเกาหลีฉบับที่5
Facilitating Distinctive and Decentralized Regional Development and Strengthening Solidarity and Collaboration	การส่งเสริมความโดดเด่นและกระจายการพัฒนา ความเจริญให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค พร้อมสร้างเสริมความร่วมมือและความเป็นหนึ่งเดียว
Invigorating Regional Industrial Innovation and Promoting Culture and Tourism	การส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในภูมิภาค
Building Safe and Livable Places Embracing Different Generations and Classes	การสร้างสถานที่ต่างๆให้มีความปลอดภัยและน่าอยู่ สามารถรองรับผู้ใช้พื้นที่ได้ทุกวัยและทุกระดับ
Creating Dignified and Environment-Friendly Territory	การสร้างเขตดินแดนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
Constructing Efficient Infrastructure Management and Smart National Territory	การเพิ่มโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพและ บริหารจัดการให้เหมาะสมกับการเป็นเมืองอัจฉริยะ
Building Peaceful National Territory Connecting the Continent and the Ocean	การสร้างและรักษาสันติภาพระหว่างประเทศที่มีการ เชื่อมต่ออาณาเขตผ่านทวีปและมหาสมุทร
Action Plan for the 5th Comprehensive National Territorial Plan	แผนปฏิบัติการครั้งที่ 5 ของแผนดินแดนแห่งชาติ ประเทศเกาหลี

บทที่ 1

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5

1. แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5 มีผลบังคับใช้ในปี

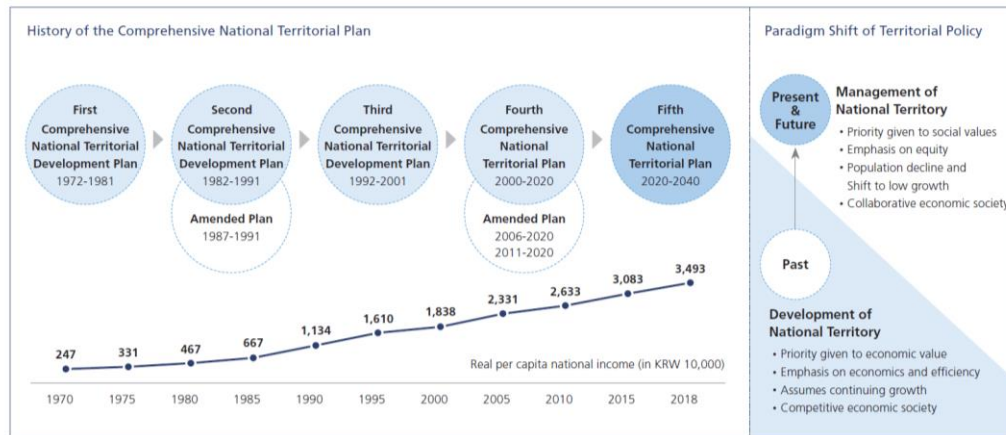
แผนดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุม (CNTP) มีบทบาทสำคัญตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ในการส่งเสริมและดูแลการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงอุตสาหกรรมมาจนถึงยุคสมัยใหม่เพื่อให้เกิดการเดินหน้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัย

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ถึงปี 2583 แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าจะเป็นแผนปฏิบัติการที่มีความสำคัญสูงสุดที่จะกำหนดและชี้แจงทิศทางการทำงานของรัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลส่วนภูมิภาคทั้งระยะสั้นและระยะยาวตลอดจนนโยบายอาณาเขตแห่งชาติในอนาคต

2. การแสวงหาทิศทางนโยบายดินแดนแห่งชาติเพื่อรองรับและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการลดลงของประชากรและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่ำ

การเปลี่ยนแปลงในประเทศและระหว่างประเทศที่สามารถเป็นไปได้ เช่น การลดลงของประชากร การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถส่งผลกระทบต่ออาณาเขตและดินแดนของชาติได้ ซึ่งจะเป็นความท้าทายในการบริหารจัดการดินแดนให้ปรับไปตามการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็คือเป็นโอกาสสำคัญที่จะมีส่วนช่วยให้ประเทศชาติมีการพัฒนาและเจริญมากขึ้นจากการตัดสินใจและการจัดการอย่างชาญฉลาด การลดลงของประชากรถือว่าเป็นเรื่องใหม่ เนื่องจากที่ผ่านมามักจะพบปัญหาและการเปลี่ยนแปลงจากการเพิ่มจำนวนประชากรและการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันการลดลงของประชากรและการเติบโตที่ต่ำจะต้องถูกนำมาพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขและปรับเปลี่ยนทิศทางการบริหารจัดการในประเทศกันต่อไป

Figure 1. History of the Comprehensive National Territorial Plan and Policy Paradigm Change

3. การพัฒนาดินแดนแห่งชาติผ่านการร่วมมือระหว่าง รัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่น

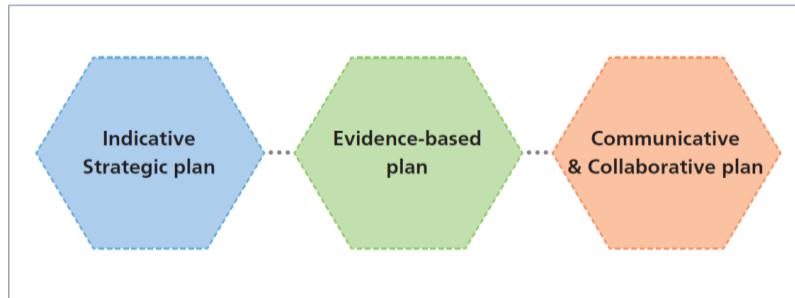
ในขณะที่แผนแรก (พ.ศ. 2515-2524) ได้รับการจัดวางผ่านผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศ แต่แผนที่ 2 และแผนที่ต่อมาถูกกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญภายในประเทศ จากการเปรียบเทียบแผนแรกและแผนที่ 2 พบว่า แผนแรกจะมีกรอบนโยบายที่มีข้อจำกัดในการสะท้อนถึงเสียงและความรู้สึกของประชาชน แต่เมื่อพูดถึงแผนการพัฒนาแผ่นดินแห่งชาติฉบับที่ 5 หรือแผนปัจจุบัน ได้มีการพัฒนารูปแบบการวางแผนที่เปิดกว้างและฟังเสียงของประชาชนมากขึ้น ซึ่งในช่วงแรกของกระบวนการร่างแผนการพัฒนาดินแดนนั้น มีประชาชนผู้มีส่วนร่วมที่เป็นอาสาสมัคร 170 คนทั่วประเทศ แผนดินแดนแห่งชาติถูกสร้างขึ้นเพื่อเพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงานและกำหนดการนโยบายในด้านต่างๆ และเพื่อให้การบริหารจัดการด้านการใช้ที่ดินเป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความผสมผสานของความเป็นเมืองที่พัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยที่แผนการพัฒนาดินแดนแห่งชาตินี้จะอยู่ในความรับผิดชอบของกรมรัฐบาลกลาง กระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน และการขนส่ง และ กระทรวงทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ

- 1) แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้า (พ.ศ. 2563-2583) มีผลบังคับใช้โดยดำเนินการตามกระบวนการที่ได้รับคำสั่งทางกฎหมาย และการอนุมัติของประธานาธิบดีเมื่อปลายปี 2562
- 2) จากการประมาณการการกระจายตัวของประชากรในอนาคตในปี 2583 กรมสถิติในประเทศเกาหลีคาดว่า 81.03% ของภูมิภาคจะมีจำนวนประชากรลดลงเมื่อเทียบกับปี 2019 ในขณะที่ 18.96% คาดว่าจะเพิ่มขึ้น (รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้า พ.ศ. 2563-2583)
- 3) แพลตฟอร์มออนไลน์ (<http://cntp.kr>) ถูกสร้างขึ้นและดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในกระบวนการการวางแผนพัฒนาเมืองและดินแดนแห่งชาติ

4) ระบบการวางแผนความร่วมมือข้ามหน่วยงานเพื่อการจัดการที่ดินและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ (National Planning Consultation Conference) ถูกสร้างขึ้นและมีการกำหนดกลยุทธ์การจัดการแบบบูรณาการด้านที่ดินและสิ่งแวดล้อมพร้อมมีการตรวจสอบร่วมกันก่อนจะถูกนำมาเสนอในปัจจุบัน

Figure 2. New Role and Characteristics of the Fifth Comprehensive National Territorial Plan

4. วิสัยทัศน์และกลยุทธ์: "แผ่นดินของเราอนาคตร่วมกัน: สู่เมืองและภูมิภาคที่สมดุล ฉลาดและเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมสำหรับทุกคน" (Our Land, Shared Future: Towards Balanced, Smart and Innovative Cities and Regions for all)

แผ่นดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าขับเคลื่อนการวางแผนดินแดนแห่งชาติในระยะยาวสำหรับทุกคน ทั้งคนยุคปัจจุบันและคนรุ่นหลัง ซึ่ง“แผ่นดินของเราอนาคตร่วมกัน”เป็นเป้าหมายของแผน “แผ่นดินของเราอนาคตร่วมกัน” หมายถึง การสร้างดินแดนที่ปลอดภัยและมีการจ้างงานจ้างอาชีพที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม สามารถรองรับและดูแลประชาชนได้ทุกยุคสมัยทุกระดับและทุกภูมิภาค นอกจากนี้ยังหมายถึง การสร้างเมืองที่มีสภาพแวดล้อมที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากร

ด้วยความตระหนักถึงคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากร แผนพัฒนาดินแดนจึงมาพร้อม 3 วัตถุประสงค์ในการดำเนินการ คือ 1. ความปลอดภัย 2. การพัฒนาอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน 3. นวัตกรรมที่ทันสมัย ใช้งานได้จริง เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์เหล่านี้ถูกนำเสนอ เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาดินแดนแห่งชาติหกประการที่ประกอบด้วย 1. การกระจายอำนาจและความเจริญให้ทั่วถึง พัฒนากลุ่มภูมิภาคให้มีความโดดเด่น เสริมสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และการร่วมมือซึ่งกันและกัน 2. ส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมในภูมิภาคพร้อมสนับสนุนการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม 3. สร้างเมืองและสถานที่ให้มีความปลอดภัยและน่าอยู่ สามารถรองรับประชาชนได้ทุกวัยและทุกระดับ 4. สร้างเมืองในรูปแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 5. เสริมสร้างการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ 6. สร้างสันติภาพและความสงบสุขให้กับดินแดนและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

Figure 3. National Territory Planning Charter: The Public's Hopes for a Better Land

กลยุทธ์การพัฒนาดินแดนแห่งชาติหกประการ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การกระจายอำนาจและความเจริญให้ทั่วถึง พัฒนาภูมิภาคให้มีความโดดเด่น เสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นและการร่วมมือซึ่งกันและกัน

ปัญหาความไม่สมดุลระหว่างภูมิภาคและความไม่เท่าเทียมและเสมอภาค ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง การเพิ่มขึ้นของความต้องการในการขยายพื้นที่นั้นเกินกำลังการปกครองและการดูแลของรัฐบาลท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ชนบทมีฐานเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ และยังไม่ถึงการบริการที่ได้มาตรฐาน

นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นอย่างมากในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และเร่งกระจายความเจริญมายังส่วนท้องถิ่น การเกิดขึ้นของวิถีชีวิตใหม่ ๆ เช่นความต้องการที่เพิ่มขึ้นในการตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ชนบท ภูเขา และหมู่บ้านชาวประมง

ในขณะเดียวกัน การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลนั้นจำเป็นต้องหยิบยกลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาคขึ้นมาใช้ประโยชน์หรือหาประโยชน์จากความโดดเด่นดังกล่าว ในการพัฒนาระดับประเทศ และระดับภูมิภาคจำเป็นต้องสร้างขึ้นโดยการประสานงานระหว่างภูมิภาค และการทำงานร่วมกันของรัฐบาลกลางและรัฐบาลส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงความร่วมมือจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม การสนับสนุนทางการเงินและกำหนดข้อตกลงการลงทุนเป็นสิ่งสำคัญ ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของประชากรและที่อยู่อาศัยมีส่วนช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจในภูมิภาคและการบริโภคที่มากขึ้น เพื่อเพิ่มขีดได้เปรียบของเศรษฐกิจ ทางรัฐควรจะค้นหาพื้นที่ที่มีแนวโน้มเสี่ยงหรือตกอยู่ในภาวะวิกฤต เพื่อหาวิธีสนับสนุนและป้องกัน

ยุทธศาสตร์ 2: ส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคและส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

ปัญหาที่ระบุในปัจจุบัน ได้แก่ ความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นของการจ้างงานและเศรษฐกิจในภูมิภาค เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ฐานที่เปราะบางสำหรับการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่และกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอายุมาก ความไม่สมดุลในภูมิภาคของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศและในประเทศ สถานที่ท่องเที่ยวที่เริ่มซบเซาทรุดโทรม ความไม่เสมอภาคในวัฒนธรรมและการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

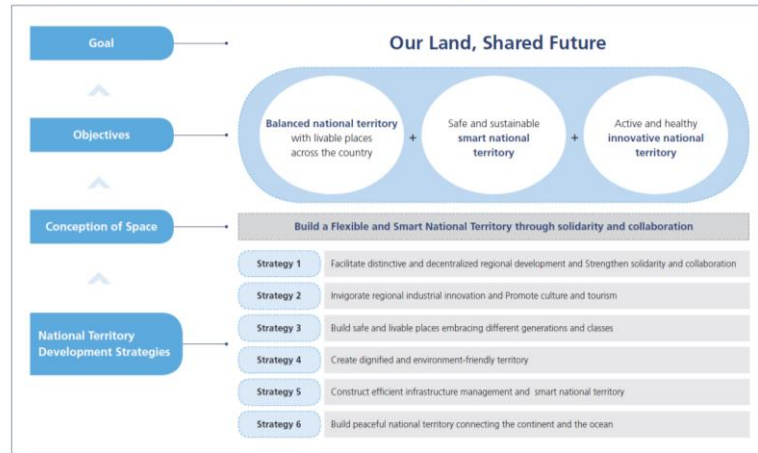
เพื่อแก้ไขปัญหาที่กล่าวถึงข้างต้นอย่างเร่งด่วนและตอบสนองกับวัตถุประสงค์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการสร้างงานสร้างอาชีพใหม่ จึงมีแผนนำเสนองานนโยบายที่สำคัญ ด้วยการสร้างช่องว่างนวัตกรรม สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมสนับสนุนอัตลักษณ์ท้องถิ่น ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเมืองอุตสาหกรรมที่และเพิ่มขีดความสามารถในการฟื้นตัวและอำนวยความสะดวกในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมที่มีอายุมาก

ทางรัฐควรแสวงหาแหล่งวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวในระดับภูมิภาครูปแบบใหม่ พร้อมสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นผ่านการใช้ทรัพย์สินระดับภูมิภาค การสนับสนุนนวัตกรรมภูมิภาคและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้นพบทรัพยากรการท่องเที่ยวตามภูมิภาค ความร่วมมือและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวผ่านการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอายุมาก การลดช่องว่างทางวัฒนธรรมในระดับภูมิภาคและการเข้าถึง การบริการ การเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างเมืองและสถานที่ให้มีความปลอดภัยและน่าอยู่ สามารถรองรับประชาชนได้ทุกวัย และทุกระดับ

ความเสื่อมโทรมทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมของเมืองและพื้นที่อยู่อาศัย จำนวนประชากรที่ลดลง ยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจัดการเมืองที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของประชากรอยู่ในเขตเมืองที่พัฒนาแล้ว แต่กลับเกิดช่องว่างในหลายพื้นที่ที่ไม่ได้รับการใช้ประโยชน์ ความเสื่อมโทรมของที่อยู่อาศัย อาคาร โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญรวมถึงทางรถไฟ เขื่อน และสิ่งอำนวยความสะดวกใต้ดิน การเพิ่มขึ้นของภัยธรรมชาติ ภัยพิบัติที่ซับซ้อน ความด้อยประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาและตอบสนองต่อภัยคุกคามด้านความปลอดภัยและชีวิตของผู้อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาแก้ไขด้วยนโยบายดังต่อไปนี้

Figure 4. Foundations of the Fifth Comprehensive National Territorial Plan: Goals, Objectives and Strategies

ประการแรก: การพัฒนาและการจัดการที่ยืดหยุ่นของเมืองเพื่อตอบสนองต่อการลดลงของประชากร เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาและการจัดการเมืองที่เหมาะสม การใช้พื้นที่โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในท้องถิ่น การเร่งฟื้นฟูเมืองและพื้นที่เก่าแก่ให้มีชีวิตชีวา การจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผน มีความยืดหยุ่นและกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม

ประการที่สอง: การกำหนดพื้นที่ในเมืองและที่อยู่อาศัยที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร รายการที่ดำเนินการ ได้แก่ การสร้างพื้นที่ในเมืองและที่อยู่อาศัยแบบผสมผสานทางสังคมที่รองรับครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือนผู้สูงอายุ ครัวเรือนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ฯลฯ การสร้างพื้นที่อยู่อาศัยที่สะดวกสบายโดยการเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เร่งเข้าจัดการกับพื้นที่ที่ขาดมาตรฐาน

ประการที่สาม: การจัดตั้งและเพิ่มสวัสดิการให้แก่ผู้อยู่อาศัยอย่างครอบคลุม ทั่วถึงและเหมาะสม รายการที่ดำเนินการในการเพิ่มสวัสดิการ คือการจัดตั้งบริการที่เหมาะสมต่างๆให้กับทุกช่วงอายุ และระดับรายได้ ให้การดูแลและสนับสนุนสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกับชนชั้นที่มีความเปราะบาง สร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสนับสนุนการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ การขยายบริการที่อยู่อาศัยในอนาคต เช่นบ้านอัจฉริยะบ้านที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและบ้านประหยัดพลังงาน

ประการที่สี่: การสร้างดินแดนแห่งชาติที่มั่นคง ปลอดภัยและมีความยืดหยุ่น มีการเตรียมพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลง และปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ภัยพิบัติต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มีจัดตั้งการดำเนินโดยละเอียดในด้านของการรับมือกับภัยพิบัติในทุกชั้นตอน มีการจัดตั้งรากฐานสำหรับ

การรับมือภัยพิบัติแห่งชาติอย่างชาญฉลาดโดยใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะ การบำรุงรักษาและการจัดการที่ชาญฉลาด โดยใช้ IoT หุ่นยนต์ โดรนและเทคโนโลยีล้ำสมัยอื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: สร้างเมืองในรูปแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ปัญหาที่พบในปัจจุบันคือความขาดแคลนการดูแลจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในอาณาเขตแห่งชาติ ตามแผนจากแกนของเศรษฐกิจอาณาเขตของประเทศ รวมถึงการขาดความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนา และการใช้งานพื้นที่ ขาดแคลนประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และปัญหาฝุ่นละออง ขาดแคลนการใช้ประโยชน์พื้นที่และดินแดน ขาดการบริหารจัดการที่ดีทั้งที่ดินภูเขา และมหาสมุทร งานด้านนโยบายที่สำคัญในการตอบสนองต่อประเด็นเหล่านี้และเพื่อสร้างพื้นที่ดินแดนของชาติที่มีเกียรติที่เหมาะสมกับการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติมีดังนี้:

ประการแรก: การสร้างเสริมสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เสริมสร้างความเชื่อมโยงของระบบนิเวศ เช่น ภูเขา แม่น้ำ และมหาสมุทร และเสริมสร้างเครือข่ายระหว่าง แกนนิเวศวิทยาและพื้นที่สีเขียวในเมือง ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการขยายโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวและการให้บริการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพสูง การดำเนินการโดยละเอียดที่นำเสนอคือ การฟื้นฟูสถานที่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขปรับปรุงสถานที่ที่ถูกทิ้งร้าง รวมถึงสถานที่อุตสาหกรรม (พื้นที่สีน้ำตาล) ซึ่งเป็นผลมาจากการเสื่อมสภาพของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการแบบบูรณาการสำหรับดินแดนแห่งชาติและการวางแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงที่ดินโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่งควรมีการดำเนินการและการประเมินผลร่วมกัน

ประการที่สอง: การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความพยายามในการลดฝุ่นละอองขนาดเล็กซึ่งเป็นประเด็นที่ทำให้สาธารณสุขรู้สึกวิตกกังวลต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

มีการกำหนดการดำเนินการโดยละเอียดรวมถึงการดำเนินการตามเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกภายใต้ การปกครองทางสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการดำเนินการตามข้อตกลงปารีส มีการบริหารจัดการพื้นที่ในรูปแบบ ที่จะช่วยลดและแก้ปัญหาฝุ่นละออง

ประการที่สาม: การสร้างคุณค่าและเพิ่มประสิทธิภาพในการนำมาใช้ของทรัพยากรชาติ

การตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ที่ดินให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เหมาะสม พื้นฟูระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ส่งเสริมพื้นที่ใช้สอย ตอบสนองต่อภัยพิบัติน้ำท่วมและการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

มีการอนุรักษ์และการใช้สิ่งแวดล้อมชายฝั่งและมหาสมุทรอย่างยั่งยืน มีการใช้พลังงานที่เหมาะสม และการจัดการความขัดแย้งที่เข้มแข็งขึ้นเพื่อการจัดการทรัพยากรของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สี่: การสร้างความสง่างามให้กับภูมิประเทศของชาติ

สร้างพื้นที่ที่สวยงามโดยการนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เสริมสร้างความสวยงามและลงทุนในการจัดการพื้นที่ป่าเขา หมู่บ้านชาวประมง ให้มีความโดดเด่นและดึงดูดนักท่องเที่ยว เน้นเพิ่มสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ และเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึง ถนนและทางรถไฟที่จะช่วยปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์และทัศนียภาพประเทศให้งดงาม

ยุทธศาสตร์ที่ 5: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ การจัดการและดินแดนแห่งชาติที่ชาญฉลาด

ถึงแม้ว่า กรอบการพัฒนาการคมนาคมของชาติจะมีการลงทุนในภาคพื้นถนนและระบบรางอย่างเหมาะสม แต่ก็ยังพบปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของการเข้าถึงการบริการขนส่งที่แต่ละพื้นที่ได้รับ ซึ่งความไม่ทั่วถึงของการบริการขนส่งนี้ ทำให้ ผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองหลักจำนวนมาก เกิดความแออัดและหนาแน่น การเดินทางที่ติดขัด ต่อให้มีระบบขนส่งที่ทั่วถึง งานนโยบายต่อไปนี้นำเสนอเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้เพื่อสร้างพื้นฐานสำหรับนวัตกรรมด้านการขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานระดับโลกตอบสนองต่อเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลง และกำหนดรูปแบบที่ชาญฉลาดดินแดนแห่งชาติ

ประการแรก: เพิ่มประสิทธิภาพด้านการคมนาคมและเร่งแก้ปัญหาการจราจรแออัด

โครงสร้างพื้นฐานบริการขนส่งควรสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางและเข้าถึงสถานที่ต่างๆภายในประเทศโดยเฉลี่ยที่ใช้เวลาประมาณสองชั่วโมง เน้นการเชื่อมต่อระหว่างขนส่งหนึ่งไปอีกหนึ่ง เร่งเพิ่มสถานีและแก้ไขพื้นที่ที่ขาดแคลนการเชื่อมต่อด้านการขนส่ง แล้วทำให้ทำเดินทางลำบาก พร้อมทั้งเพิ่มระบบขนส่งความเร็วสูงเพื่อลดระยะเวลาการเดินทาง นอกจากนี้ความแออัดในเขตปริมณฑลควรแก้ไขผ่านการขนส่งในเขตเมือง ควรมีการกำกับดูแลบนพื้นฐานของนวัตกรรมระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่รวมถึงรถไฟด่วนพิเศษ (GTX) เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเคลื่อนย้ายของประชาชน

ประการที่สอง: การดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ของโครงสร้างพื้นฐาน และนโยบายการขนส่งที่ครอบคลุม

การดำเนินการตามแผนดังกล่าว ได้แก่ การเพิ่มความปลอดภัยด้วยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่มีอายุมากเก่าแก่ หรือเสื่อมโทรม ยกยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้ดีขึ้น มีการบำรุงรักษาและการดูแลระบบผ่านเทคโนโลยีอัจฉริยะ เช่น AI และ IoT พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการขนส่งให้มีส่วนช่วยในการลดการเกิดอุบัติเหตุ ลดปริมาณผู้เสียชีวิตจากความไม่ปลอดภัยดังกล่าว

ประการที่สาม: การสร้างนวัตกรรมและระบบขนส่งเพื่ออนาคต

ระบบการขนส่งควรมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้และเกี่ยวข้องในการจัดการ เพื่อให้มีความทันสมัย และตอบโจทยกับวิถีชีวิตมนุษย์ในยุคสมัยปัจจุบัน-อนาคต เช่น ยานยนต์อิสระไฮเปอร์ลูบ เรืออัจฉริยะ และท่าเรือและโลจิสติกส์อัตโนมัติ Mobility เป็นบริการ (MaaS) และบริการ O2O ที่ตอบสนองความต้องการที่ผสมผสานความหลากหลาย ระบบขนส่งและแพลตฟอร์มมือถือควรเชื่อมต่อกันเพื่อความสะดวกของผู้ใช้บริการขนส่ง

ประการที่สี่: การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์

การรักษาความปลอดภัยเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการเติบโตของโลจิสติกส์ในเมือง ในขณะเดียวกัน ควรเร่งการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองเงื่อนไขต่างๆ เช่น การเพิ่มขึ้นของครัวเรือนเดี่ยวควรส่งเสริมความเชื่อมโยงกับการพัฒนาภูมิภาคผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพของสนามบินในฐานะที่เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ การดูแลเศรษฐกิจสนามบิน และการเร่งการพัฒนาหรือเพิ่มสนามบินในเมือง นวัตกรรมด้านโลจิสติกส์บริการ และการแข่งขันควรได้รับการปรับปรุงผ่านสมรรถนะเทคโนโลยีโลจิสติกส์

ประการที่ห้า: การพัฒนาประเทศ สร้างนวัตกรรมทันสมัยในเขตดินแดนเพื่อเข้าสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ

การสร้างและพัฒนาประเทศเข้าสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชากรเมือง และช่วยให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในขณะเดียวกัน ในความเป็นเมืองอัจฉริยะและการพัฒนาเมือง ควรคำนึงถึงปัญหาและสภาพแวดล้อมของสังคมหรือเมืองนั้นๆด้วย เพื่อให้การพัฒนานี้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น นอกเหนือจากนั้น การจัดการดินแดนแห่งชาติอย่างชาญฉลาดควรจะมีการตรวจสอบพร้อมทั้งให้ความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานและผู้อยู่อาศัย

ยุทธศาสตร์ที่ 6: สร้างสัมพันธภาพที่สันติระหว่างดินแดน

แม้ความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้ - เกาหลีเหนือ จะค่อนข้างผันผวนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก แต่การทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆก็เพิ่มขึ้นกว่าอดีต เช่น เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การกีฬา ฯลฯ แต่ผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัดยังไม่เพิ่มขึ้นมากนัก ในขณะเดียวกัน ก็ได้เห็นสัมพันธภาพที่ดีและความร่วมมือระหว่างประเทศเกาหลีกับแถบทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือและเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือที่ค่อนข้างชัดเจนและหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรับผิดชอบในสังคมเมือง การรถไฟ ที่มีแผนจะเชื่อมต่อกันระหว่างประเทศ ทั้งนี้ทั้งนั้น งานด้านนโยบายที่สำคัญเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์การแข่งขันระหว่างประเทศและการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาปัจจุบันในพื้นที่เศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือมีดังนี้:

ประการแรก: การจัดตั้งองกรเพื่อสันติภาพและความมั่นคงบนคาบสมุทรเกาหลี

ในขณะที่มีการสร้างความไว้วางใจอย่างต่อเนื่องระหว่างประเทศเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือเพื่อเตรียมพร้อมในความร่วมมือในด้านต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้ ควรมีการสร้างฐานของการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือในการดำเนินการร่างแผนเศรษฐกิจใหม่เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติมากขึ้น มีการจัดการและพัฒนาเขตปลอดทหาร (DMZ) และมีการเชื่อมต่อด้านการคมนาคมขนส่งระหว่างเกาหลีเหนือและใต้

ประการที่สอง: การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศชาติเพื่อเป็นประตูในการสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศอื่นๆ

ในขณะที่ดำเนินการพัฒนาการเชื่อมต่อการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ระหว่างทวีปเพื่อพัฒนาความเจริญทั้งในประเทศเกาหลีและประเทศแถบทวีปเอเชียตะวันออกเฉียง การดำเนินการด้านการรถไฟควรมีการเชื่อมต่อกับทวีปเอเชียแปซิฟิกไปยังยุโรปด้วยเช่นกัน พร้อมทั้งเพิ่มการเชื่อมต่อไปสู่รอบด้านของทวีปเอเชีย ไม่ว่าจะเป็นเหนือหรือใต้ ควรดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อสร้างรากฐานสำหรับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับโลก

ประการที่สาม: การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทั่วโลก

เน้นสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาต่างๆระดับโลก เช่น การมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก การพัฒนาเมืองและการเข้าสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะด้วยการปฎิภาหหรือซึ่งกันและกันกับประเทศอื่นๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้นและไปในทิศทางเดียวกัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาดินแดนแห่งชาติ	งานนโยบายหลัก
1. ส่งเสริมความโดดเด่นในภูมิภาค สร้างความเป็นปึกแผ่นและความร่วมมือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งกระจายอำนาจและหน้าที่ในการพัฒนาภูมิภาคให้ทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> • สร้างระบบต่างๆเพื่อการพัฒนาภูมิภาคผ่านความร่วมมือและความเป็นหนึ่งเดียวกัน • พัฒนาแต่ละภูมิภาคอย่างสมดุลและเท่าเทียมโดยเน้นการส่งเสริมลักษณะเฉพาะและขายจุดเด่นในแต่ละภูมิภาค • เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันชาวบ้านในพื้นที่ชนบท ชาวประมง ชาวเขา เพื่อช่วยเหลือในการอยู่รอดกับสถานการณ์ใหม่และวิกฤตต่างๆ • ขยายอำนาจในการบริหารจัดการของรัฐบาลกลางมาสู่รัฐบาลท้องถิ่น
2. ส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค พร้อมเร่งโปรโมทวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> • ดูแลสถานที่อุตสาหกรรมใหม่ที่ตอบสนองต่อการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สี่

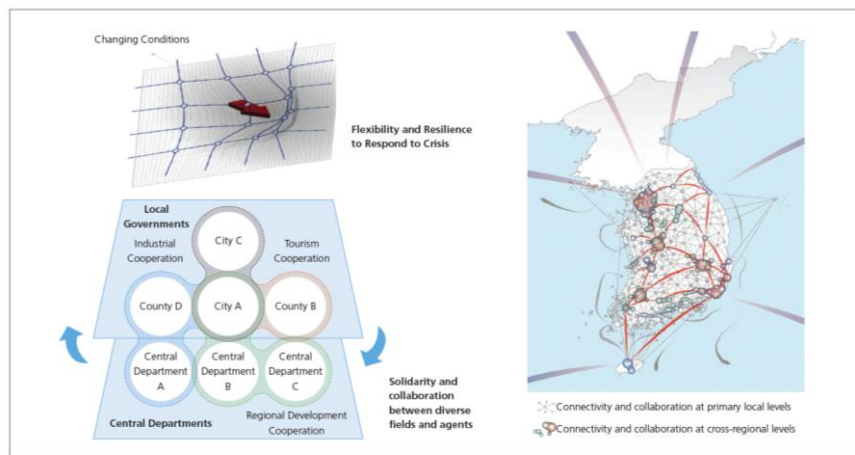
	<ul style="list-style-type: none"> • เพิ่มความยืดหยุ่นของอุตสาหกรรมในภูมิภาคผ่านการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศอุตสาหกรรม • สร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจและส่งเสริมการท่องเที่ยว • เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางวัฒนธรรมระดับโลก
3. สร้างเมืองและสถานที่ที่มีความปลอดภัยและน่าอยู่ สามารถรองรับประชาชนได้ทุกวัยและทุกระดับ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการการพัฒนาเมืองในรูปแบบของความเป็นยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อการลดลงของประชากร • ออกแบบพื้นที่ในเมืองให้มีความปลอดภัยและน่าอยู่อาศัยเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร
ยุทธศาสตร์การพัฒนาดินแดนแห่งชาติ	งานนโยบายหลัก
4. สร้างเมืองในรูปแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> • สร้างสภาพแวดล้อมที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม • เตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเร่งจัดการกับปัญหาฝุ่นละออง • ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ดินของชาติให้คุ้มค่า • สร้างภูมิทัศน์ที่สง่างามและสวยงาม
5. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ การจัดการและดินแดนแห่งชาติที่ชาญฉลาด	<ul style="list-style-type: none"> • สร้างระบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ช่วยลดความแออัดในการเดินทาง • พัฒนาแผนกลยุทธ์ของการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการขนส่งที่ครอบคลุม • สร้างระบบขนส่งที่เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับคนรุ่นต่อไป • เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ • สร้างพื้นที่อัจฉริยะและระบบการจัดการที่เป็นนวัตกรรมใหม่
6. สร้างสัมพันธภาพที่สันติระหว่างดินแดน	<ul style="list-style-type: none"> • สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อประเทศเพื่อนบ้านรักษาสันติภาพและความมั่นคง • สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศเพื่อเปิดทางในการเป็นประตูเชื่อมต่อระหว่างประเทศอื่นๆ • สร้างเครือข่ายระดับโลก

5. วางแผนพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะและเมืองยืดหยุ่นผ่านความร่วมมือซึ่งกันและกัน

ภาพอนาคตของดินแดนถูกนำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่หลากหลายและตอบสนองต่อการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของชาติ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อม การลดลงของประชากร การเติบโตต่ำ และ การเข้ามาของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

แผนนำเสนอกลยุทธ์ต่อไปนี้นำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุภาพอนาคตของดินแดนแห่งชาติ: ประการที่หนึ่ง คือการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างรัฐบาลกลางรัฐบาลส่วนภูมิภาค รวมถึงชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างดินแดนแห่งชาติที่สมดุล ไม่มีพลเมืองหรือภูมิภาคใดถูกทอดทิ้งหรือขาดการได้รับการดูแลและสวัสดิการที่ดี ประการที่สอง คือการสร้างระบบการทำงานร่วมกันที่สร้างสรรค์และยืดหยุ่นในสาขาต่างๆ รวมถึงอุตสาหกรรม การขนส่ง และการท่องเที่ยว เพื่อการก่อตัวของนวัตกรรมแห่งชาติที่สมบูรณ์และคล่องแคล่ว ประการที่สาม คือ สร้างเมืองอัจฉริยะที่ปลอดภัยและยั่งยืนผ่านการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้านต่างๆ เข้ามาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางบวกสูงสุด

Figure 5. Future Images of the National Territory: A Flexible and Smart Territory Through Solidarity and Collaboration

05. Diversity and connectivity are the foundational principles of forming national territory spaces.

6. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการตามแผนและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

แผนพัฒนาเชิงพื้นที่ของชาติและการปฏิบัติจริงของแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าคือการรักษาความสอดคล้องกับแผนระยะยาวที่พัฒนาโดยรัฐบาลส่วนกลางและท้องถิ่นในอีก 20 ปีข้างหน้า แนวทางการวางแผนเหล่านี้จะใช้สำหรับการประเมินและติดตามแผนดินแดนแห่งชาติ ทำหน้าที่ในการจัดการระบบการประเมินผลการดำเนินการแบบบูรณาการ และให้บริการสำหรับข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าเป็นนวัตกรรมใหม่ในกระบวนการวางแผนระดับชาติเนื่องจากเป็นแผนระดับชาติฉบับแรกที่ตั้งโดยสาธารณะ ที่มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อลดความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งเป็นการสนับสนุนความร่วมมือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ยุติธรรมในการพัฒนาดินแดนแห่งชาติและภูมิภาค

บทที่ 2

การส่งเสริมความโดดเด่นและกระจายการพัฒนาความเจริญให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค

พร้อมสร้างเสริมความร่วมมือและความเป็นหนึ่งเดียว

1. สถานภาพปัจจุบันและปัญหาที่พบ

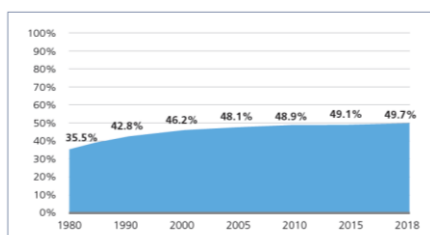
1) ความไม่สมดุลระหว่างภูมิภาคที่มีมาอย่างต่อเนื่อง

ประเทศเกาหลีได้มีการดำเนินการตามนโยบายเพื่อรักษาความสมดุลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลลัพธ์กลับยังมีปัญหาความไม่เท่าเทียมในภูมิภาคและประชากร เนื่องจากการให้ความสำคัญในการพัฒนาประชากรที่เป็นบุคคลทำงานและมีการเน้นลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในเขตเมืองหลวงเป็นหลัก ในขณะที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมทางศิลปวัฒนธรรม เช่น การแสดงต่างๆ และการจัดนิทรรศการ และยังได้รับการส่งเสริมด้านการรักษาพยาบาลฉุกเฉิน ซึ่งในด้านอื่นๆ กำลังจะมีการปฏิบัติการเพิ่มเพื่อลดช่องว่างและความไม่สมดุลระหว่างภูมิภาค

2) ความต้องการในการบริหารจากรัฐบาลระหว่างท้องถิ่นเพิ่มขึ้นแต่การตอบสนองยังไม่เพียงพอ

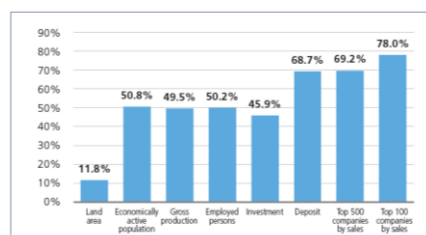
เนื่องจากในบางพื้นที่มีความกว้างขวางเกินกำลังการดูแลและเข้าถึงของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น จึงมีความต้องการในการเพิ่มบุคลากรเพื่อให้การดูแลเป็นไปอย่างครอบคลุมและทั่วถึง จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการ การจราจรในเมือง และการประสานงานให้ความร่วมมือกันระหว่างภูมิภาคยังไม่ปรากฏผลลัพธ์ให้เห็นได้ชัดเจนนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในปริมณฑลได้มีการทยอยเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่อาศัยและดำเนินกิจกรรมต่างๆในเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อเข้าไปทำงาน ไปเรียนหนังสือ รวมไปถึง การเข้าถึงบริการต่างๆ การผลิตและบริโภค ส่งผลให้เกิดประชากรหนาแน่น เกิดความไม่สะดวกในการทำกิจกรรมต่างๆ และลดทอนคุณภาพชีวิต ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการเพิ่มการบริการ และการปกครองที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างสิ่งที่ย้ายหายระหว่างพื้นที่ที่อยู่ในการปกครองและเขตอยู่อาศัย

Figure 1. Trend of population concentration in the SMA

Note: Sejong Special Autonomous City in 2015 is included in the Chungcheong region
Source: Statistics Korea (each year), Population Census; Statistics Korea, 2019; Future Population Projection.

Figure 2. Concentration of economic activities in the SMA

Source: Statistics Korea, 2016. KED Big Data.

3) การพัฒนาประเทศที่ไม่สมดุลเนื่องจากนโยบายที่อ่อนแอ

โครงการพัฒนาความสมดุลระหว่างภูมิภาคระยะแรกได้รับการปฏิบัติอย่างเสร็จสิ้นสมบูรณ์จากการย้ายสถาบันของรัฐบาล ต่อมาระยะที่สอง การเพิ่มอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ เพิ่มสถาบันศึกษาและสถาบันวิจัยต่างๆ กำลังอยู่ในช่วงดำเนินการ การก่อตั้งต่างๆในเขตการปกครอง (เมืองเซจู) และเมืองแห่งนวัตกรรม (เมืองนาจูเมืองจองจู ฯลฯ) นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประชากรและงานในภูมิภาคนั้นๆ และภูมิภาคใกล้เคียง พร้อมทั้งผลลัพธ์ที่ตามมาที่ดีขึ้นและค่อนข้างเห็นได้ชัด เช่น การขยายโอกาสการจ้างงานสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในภูมิภาคที่อยู่ในแถบนั้น การเพิ่มขึ้นของบริษัทที่น่าสนใจมากมาย และการเพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม เมื่อเมืองเหล่านี้มีการพัฒนา การหลั่งไหลของประชากรที่อยู่นอกเขตพื้นที่ดังกล่าวเข้ามาในเขตที่พัฒนามากก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลเช่นเคยกับภูมิภาคอื่นๆ และยังเกิดความขัดแย้งกับเมืองใกล้เคียง

4) ภูมิภาคที่กำลังเกิดวิกฤต

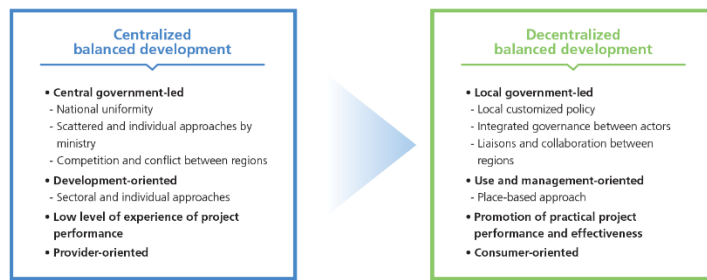
ภูมิภาคบางภูมิภาคกำลังเข้าสู่กับสูญสลายเนื่องจากการลดลงของประชากร ส่งผลกระทบต่อพื้นที่อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์นั้นลดลง รวมไปถึงการก่อให้เกิดผลกระทบทางอุตสาหกรรมในภูมิภาคดังกล่าวเช่นกัน การชะลอตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าวรวมถึงภูมิภาควิกฤตอุตสาหกรรม ส่งผลต่อเนื่องให้เกิดวิกฤตการจ้างงานที่ลดลง เนื่องจากความไม่เพียงพอของค่าใช้จ่าย ดังนั้นการให้ความสนใจในภูมิภาคเหล่านี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ควรเตรียมมาตรการรับมือในระดับชาติ

2. เงื่อนไขและโอกาสในการเปลี่ยนแปลง

1) การเติบโตของพื้นที่มหานครทั่วโลกส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่สูงขึ้นอย่างรุนแรง

การแข่งขันภายในเขตเมืองกำลังเพิ่มสูงขึ้นและรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อขีดความสามารถในการแข่งขันทั่วโลกและความเป็นเอกราชทางการเมืองปรากฏขึ้นบนโลก เขตปริมนทลถือว่าเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่เชื่อมต่อกับเมืองขนาดใหญ่และเมืองเพื่อนใกล้เคียงต่างๆไม่ว่าจะเป็นเมืองขนาดเล็กหรือขนาดกลาง การเร่งส่งเสริมพื้นที่ในเขตปริมนทลเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาอย่างยิ่ง และในปัจจุบัน กำลังได้รับการส่งเสริมในประเทศที่พัฒนาแล้วต่างๆดังเช่น สหราชอาณาจักร ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน สหรัฐอเมริกาญี่ปุ่น และกลุ่มเมืองในประเทศจีน

Figure 3. Paradigm shift of balanced development policy

2) การกระจายอำนาจและการเพิ่มขึ้นของรัฐบาลบริหารระหว่างท้องถิ่น

เพื่อตอบสนองต่อการขยายตัวของพื้นที่มหานคร จึงมีความจำเป็นอย่างมากในการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาเมืองผ่านความร่วมมือจากรัฐบาลหลายฝ่าย หลายหน่วยงาน การตัดสินใจ เพื่อให้แผนการและบริการนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหาร โครงการที่อาศัยการประสานงานระหว่างภูมิภาคเริ่มมีการเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านการคมนาคม การท่องเที่ยว และการวางผังเมือง

3) การเกิดไลฟ์สไตล์ใหม่ ๆ และความต้องการการอยู่อาศัยในเขตพื้นที่ชนบทที่เพิ่มขึ้น

จากสถานการณ์ปัจจุบัน จะพบว่าการอพยพคนเมืองไปสู่ชนบทเพิ่มขึ้นเหมือนกัน เนื่องจากความชื่นชอบและไลฟ์สไตล์ใหม่ๆ การอยู่อาศัยในพื้นที่ชนบทเพื่อชีวิตที่มีความสมดุล รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่ดี เริ่มกำลังเป็นที่นิยมในการที่คนเมืองจะอพยพและย้ายถิ่นฐานเช่นกัน ซึ่งเป็นผลดีต่อเมืองชนบทที่จะไม่เสื่อมโทรมและถูกทำลายไปจากการขาดแคลนประชากร ซึ่งปริมาณของประชากรอยู่อาศัยยังมีโอกาสส่งผลต่อการเกิดขึ้นของธุรกิจต่างๆอีกด้วย

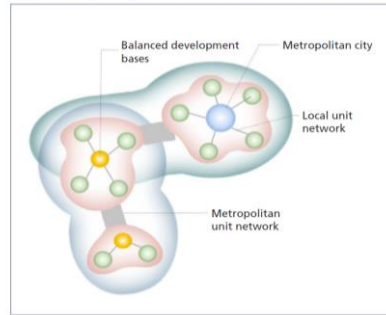
3. งานนโยบายหลัก

1) การพัฒนาที่สมดุลผ่านการใช้ประโยชน์ในความแตกต่างและเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาค

ในปัจจุบันมีความจำเป็นเร่งด่วนในการเร่งพัฒนาให้เกิดความสมดุล เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันระดับโลกของ SMA (พื้นที่เขตเมืองหลัก เมืองโซล เมืองอินซอน เมืองคยองกีโด) พร้อมทั้งสนับสนุนการเติบโตในเมืองที่อยู่รอบเมืองหลัก ปรับปรุงและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชากรที่อยู่อาศัยในเขต SMA อย่างได้มาตรฐานระดับโลก บำรุงรักษาและขยายตัวของเมืองโดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เช่นระบบขนส่ง ระบบการจัดการน้ำและสิ่งปฏิกูล การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่นการจัดการปัญหาด้านมลภาวะทางอากาศ คุณภาพน้ำ ประเทศเกาหลีมีความมุ่งหวังใน SMA สามารถเติบโต มีการพัฒนาอย่างทันสมัยด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้อยู่รอดไม่ล้าหลังกับโลกที่มีการแข่งขันสูง

ประการที่สอง เมืองในภูมิภาคและชนบทที่ไม่ใช่เขตเมืองหลักควรได้รับการสนับสนุน โดยเชื่อมต่อเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมเข้ากับเมืองเพื่อนบ้าน ควรสนับสนุนการกระจายตัวของประชากรเข้าไปอยู่อาศัยในภูมิภาคโดยรอบ สร้างงานและอาชีพ ปรับปรุงเมืองเก่าและแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมให้เมืองมีความน่าอยู่อาศัยมากขึ้นและพัฒนาให้กลายเป็นเมืองนวัตกรรม การพัฒนาเมืองที่ไม่ใช่เขตเมืองหลักนั้นจะสำเร็จผลไวเมื่อเริ่มขยายการคมนาคมขนส่งให้ทั่วถึงและเข้าถึงเมืองเหล่านั้น

Figure 4. Concept map of regional liaisons and collaboration network

ประการที่สาม ฐานระดับภูมิภาคของการพัฒนาที่สมดุล เช่น ในฐานะเมืองการปกครองตนเองประสงค์ (เมืองเซจง) เมืองแห่งนวัตกรรมและ Saemangeum สามารถได้รับการส่งเสริมให้เป็นประเภทต่างๆของการประสานงานและการทำงานร่วมกันที่เหมาะสมสำหรับสภาพภูมิภาค และใช้เป็นฐานสำหรับการเติบโตของภูมิภาคและการจัดบริการที่อยู่อาศัย

ประการที่สี่ หมู่บ้านชนบทภูเขาและชาวประมง สามารถเป็นได้ส่งเสริมให้เป็นพื้นที่ที่น่าดึงดูดและมีคุณค่าสำหรับทุกคนและพื้นที่ที่ประชากรลดลงสามารถดึงดูดการแลกเปลี่ยนและการอยู่อาศัยประชากรผ่านการปรับโครงสร้างการตั้งถิ่นฐานอย่างเข้มข้น ระบบและการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ได้ใช้การสร้างสิ่งที่น่าสนใจ ช่องว่างโดยใช้ทรัพย์สินในท้องถิ่นและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเมืองและที่อยู่อาศัยบริการ. รัฐบาลสามารถกำหนดผู้ด้อยพัฒนาและพื้นที่วิกฤตในมิติต่างๆเช่นรายได้สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติในภูมิภาคที่เป็นผลประโยชน์ของชาติและเสริมสร้างการตอบสนองและการสนับสนุนล่วงหน้า

2) การสร้างฐานสำหรับการพัฒนาภูมิภาคผ่านการประสานงานและการทำงานร่วมกัน

สามารถเสริมสร้างฐานการแข่งขันได้ ผู้ประสานงานและความร่วมมือในสาขาต่างๆเช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการขนส่ง สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่ และการวางผังเมืองนอกเหนือเขตการปกครอง การเชื่อมต่อบริการที่อยู่อาศัยกับพื้นที่โดยรอบควรเสริมความแข็งแกร่งด้วยการขยายฟังก์ชันของบริการที่อยู่อาศัยระดับสูง โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่พื้นที่ฐาน นอกจากนี้ประชาชนควรใช้การขนส่งร่วมกัน และระบบการถ่ายโอนควรได้รับ

การเสริมสร้าง เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็วไปยังสิ่งอำนวยความสะดวกการขนส่งในเขตเมือง เช่น สนามบิน และสถานี KTX จากศูนย์ภูมิภาค รูปที่ 5

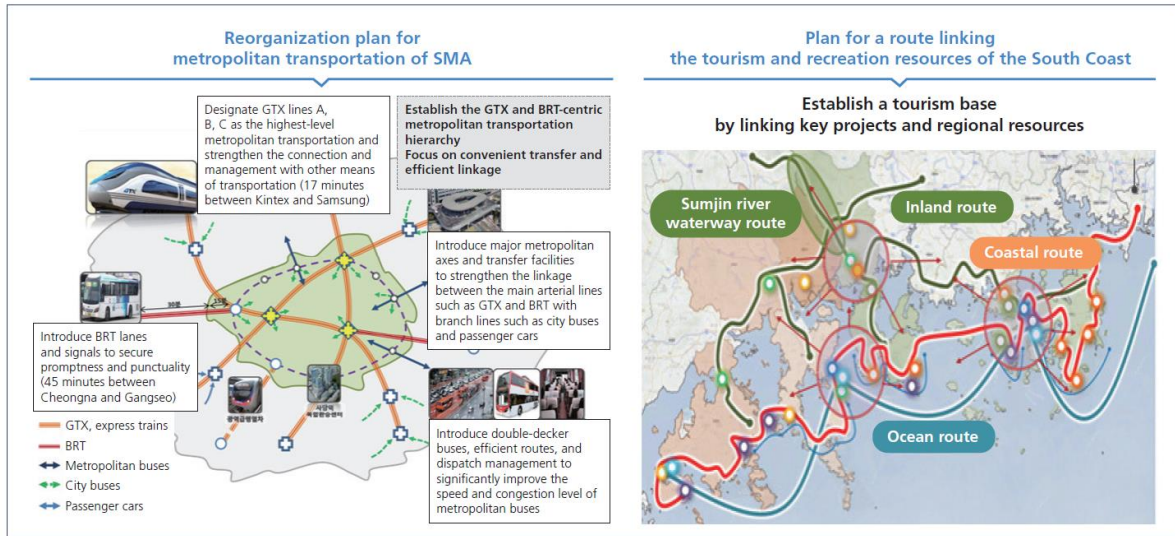
เรื่องของนครบาลควรจัดการอย่างรอบด้านโดยผ่านระบบใหม่รวมถึงผังพื้นที่ที่กว้างขึ้นอยู่เหนือเขต การปกครองและข้อตกลง สำหรับการลงทุนเพื่อการพัฒนาภูมิภาค 04 โซนใหม่สามารถ จัดตั้งขึ้นโดยการ พิธีการหรือระหว่างรัฐบาลท้องถิ่น สถาบันและสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถใช้ร่วมกันได้และระบบดังกล่าว ตามที่รัฐบาลท้องถิ่นพิเศษสามารถใช้ได้ รัฐบาลท้องถิ่น สามารถนำไปสู่การวางแผน "โครงการรวมหลาย แผนก" ในสาขาต่างๆเช่นการพัฒนาภูมิภาคและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและส่งเสริมสิ่งเหล่านี้โดยการลง นามข้อตกลงกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องในรัฐบาลกลาง

3) การสร้างระบบความร่วมมือใหม่ระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างระบบการกำกับดูแลการประสานงานและการทำงานร่วมกันระหว่าง ส่วนกลางและท้องถิ่นรัฐบาล จำเป็นต้องมีระบบการกำกับดูแลที่ สามารถรักษาประสิทธิภาพของการบริการ สาธารณะและการลงทุนผ่านการเสริมสร้างการประสานงานและความร่วมมือระหว่างภูมิภาค สถาบันที่ สามารถแก้ปัญหาหาคำตอบ ประเด็นต่างๆเช่นคณะกรรมการการขนส่งนครบาลควรจะเป็น ขยายตัวตามภาค ส่วนและระบบการปกครองที่รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นสามารถร่วมมือกันได้ เช่น การประชุมความ ร่วมมือของรัฐบาลท้องถิ่นควรเป็นอย่างไรแนะนำ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแนะนำ "ตามสถานที่ ระบบสนับสนุนระดับภูมิภาคแบบบูรณาการ" การสนับสนุนสำหรับภูมิภาค โครงการพัฒนาที่ส่งเสริมโดย กระทรวงส่วนกลางหลายแห่ง

และนโยบายการสนับสนุนระดับภูมิภาคสำหรับผู้ด้อยพัฒนาและวิกฤต พื้นที่ที่สามารถรวมเข้ากับหน่วยพื้นที่ใช้ สอยได้เพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่นำโดยภูมิภาคและเสริมสร้าง ความร่วมมือส่วนกลาง - ท้องถิ่น "รูปแบบการวางแผนของเกาหลี ระบบสัญญา (ข้อตกลงการลงทุนสำหรับภูมิภาค Development)" สามารถดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่สมดุล โครงการที่รัฐบาลกลางและท้องถิ่นมี ความสนใจร่วมกัน ด้วยเหตุ นี้งบประมาณและระบบสนับสนุน ของรัฐบาลกลางสามารถแก้ไขได้ รัฐบาลท้องถิ่น ควรจัดทำแผนบูรณาการ โครงการพัฒนาภูมิภาคได้รับการส่งเสริมโดยกระทรวงกลางหลายแห่งและนโยบายสนับสนุน สำหรับพื้นที่ด้อย พัฒนาและวิกฤตต่างๆรวมทั้งให้ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตที่รับประกันคุณภาพขั้นต่ำชีวิตของ ประชาชนทุกคน

Figure 5. Types of liaisons and collaboration between regions

Source
Cha, Mi Sook,
Lee, Baekjin,
Hwang,
Myeonghwa
2017; Ministry
of Land,
Infrastructure
and Transport
2018.

04. เตรียมพื้นฐานสำหรับการกระจายความหลากหลายขององค์ประกอบของรัฐบาลท้องถิ่นเช่นรัฐบาลท้องถิ่นพิเศษเพื่อให้มีทางเลือกที่เป็นอิสระในการจัดตั้งสถาบันเพื่อสะท้อนความต้องการของถิ่นที่อยู่ที่แตกต่างกัน (การแก้ไขเพิ่มเติมของ “พระราชบัญญัติการปกครองตนเองท้องถิ่น” มาตรา 2, 3 และมาตรา 176-189.)

05. ส่งเสริมการจัดตั้งสภาพบริหารผ่านการปรับปรุงกระบวนการจัดตั้งและสร้างพื้นฐานสำหรับการสนับสนุนด้านการบริหารและการเงิน (แก้ไขเพิ่มเติม “พระราชบัญญัติการปกครองตนเองท้องถิ่น” มาตรา 147 และ มาตรา 152)

บทที่ 3

เติมพลังให้กับอุตสาหกรรมนวัตกรรมระดับภูมิภาค

และส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

1. คำนำ

อีก 20 ปีข้างหน้าเกาหลีจะต้องเผชิญกับสภาวะที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากที่เคยมีมาในอดีต การเติบโตที่ต่ำคาดว่าจะเป็ยแนวโน้มระยะยาวของเศรษฐกิจโลก จากการคาดการณ์ระยะยาวของ OECD การเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีของ GDP เกาหลีจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลดลงเหลือประมาณ 1.8% ในช่วงปี 2573 ~ 2583 (OECD 2019). โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดลงของประชากรที่มีประสิทธิภาพ และความชราภาพจะกระตุ้นให้บริษัทต่างๆ เปลี่ยนไปจากเดิมแรงงานและตามความพร้อมของงานในช่องโหว่ภูมิภาคที่หลีกเลี่ยงโดยประชากรที่มีประสิทธิภาพจะเห็นลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในขณะที่เดียวกันด้วยความกังวลว่าจำนวนประชากรลดลงอย่างรวดเร็ว และการกลายเป็นเมืองจะทำลายวัฒนธรรมในภูมิภาคที่เป็นเอกลักษณ์และลักษณะช่องว่างระหว่างภูมิภาคในระดับวัฒนธรรม ความเพิดเพลินไม่ถูกปิดลงอย่างง่ายดายท่ามกลางภัยคุกคามจากการดับภูมิภาค ในขณะที่ความต้องการและแนวโน้มในการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแหล่งท่องเที่ยวที่ใหญ่สร้างขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1980 ~ 1990 ซึ่งมีอายุมาก มีความหลากหลายและความน่าดึงดูดในระดับต่ำในวัฒนธรรมภูมิภาคและเนื้อหาการท่องเที่ยวและความสามารถในการตอบสนองของภูมิภาคคือแสดงขีด จำกัดของพวกเขาเนื่องจากขาดความเป็นมืออาชีพความรู้และประสบการณ์ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้

บทความนี้พยายามที่จะให้ภาพรวมของสถานะปัจจุบันปัญหาการคาดการณ์ของการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและงานนโยบายในการเติมพลังให้กับภูมิภาคนวัตกรรมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

2. สถานะปัจจุบันและปัญหา

1) การเพิ่มขึ้นของความไม่มีเสถียรภาพของภาคการผลิตในภูมิภาคเนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว

เนื่องจากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนพนักงานก็ลดลงเช่นกัน อัตราการเติบโตที่เป็นไปได้ของเศรษฐกิจเกาหลีอยู่ที่ประมาณลดลงต่ำกว่าอัตราของ OECD และประเทศในสหภาพยุโรปในปี 2583 และหากแนวโน้มปัจจุบันยังคงมีอยู่อัตราการจ้างงานจะเพิ่มขึ้นจะลดลงมากขึ้น รูปที่

การสร้างงานโดยเฉพาะงานที่ดีกำลังเกิดขึ้นความท้าทายระดับชาติ ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในการอภิปรายเกี่ยวกับงานคือสถานะการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป อุตสาหกรรมเป็นแหล่งพัฒนาเศรษฐกิจและงานของ

แน่นอนว่าการผลิตยังคงมีคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด ขนาดของการจ้างงานและคุณภาพของงาน การจ้างงานอัตราที่เพิ่มขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาพบว่าอัตราของ การจ้างงานด้านการผลิตเพิ่มขึ้นใน Chungcheongnamdo, Chucheongbuk-do, Gwangju และ Jeollanam-do อัตราการเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมโดยรวมและเป็นที่น่าสังเกต อัตราการเพิ่มขึ้นของ Gyeongsangnam-do Gyeongsangbuk-do และ Jeollabuk-do ด้วย รูปที่ 2 อย่างไรก็ตามในฐานะภาคหลัก อุตสาหกรรมการผลิตเปลี่ยนไปใช้รถยนต์และอื่น ๆ อุตสาหกรรมอุปกรณ์ การสร้างงานคุณภาพสูงผ่าน การเติบโตของภาคการผลิตลดลงเรื่อย ๆ จำนวน จำนวนงานต่ออุตสาหกรรมการผลิตมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ลดลงและอัตราการลดลงเร็วกว่าในช่วงอื่น ๆ เศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว

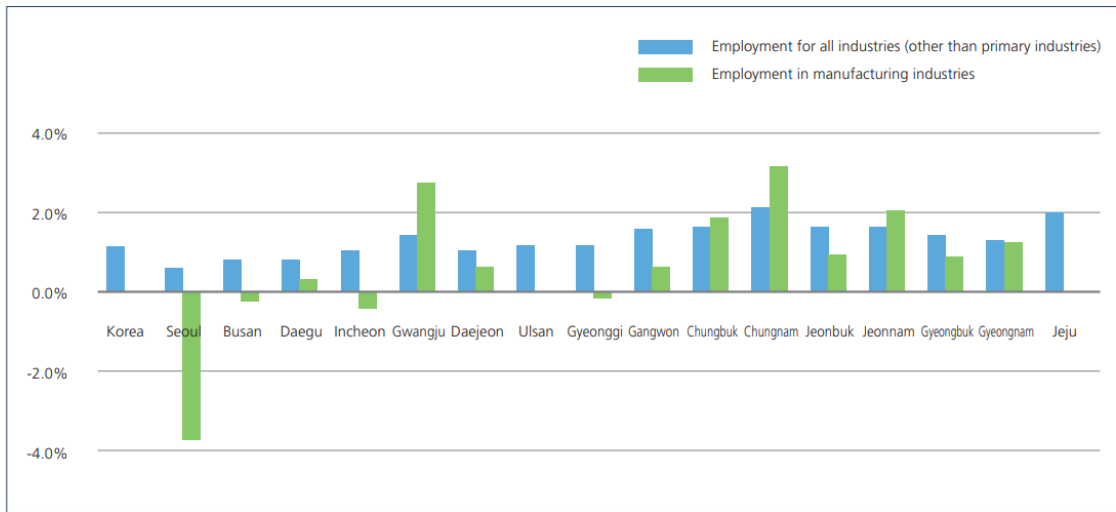
ไม่ใช่เรื่องเกินจริงที่จะระบุว่าเครื่องยนต์การเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลี ในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาคืออุปกรณ์อุตสาหกรรมที่อาศัยการลงทุนขนาดใหญ่และโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มีกลุ่ม บริษัท เป็นศูนย์กลาง อย่างไรก็ตามเป็นการเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัวและสภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนไป วิธีที่ซับซ้อนลักษณะเหล่านี้ยังถูกกำหนดด้วยขีดขวางความยืดหยุ่นและความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจในภูมิภาค เนื่องจากโครงสร้างที่ บริษัท ขนาดใหญ่จำนวนน้อยรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในภูมิภาคอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคถูกถ่วงน้ำหนักอย่างมากธุรกิจที่ดำเนินการโดย บริษัท ขนาดใหญ่ไม่กี่แห่งเหล่านี้ ภูมิภาคที่มีอุตสาหกรรมอุปกรณ์ขนาดใหญ่เป็นส่วนประกอบเศรษฐกิจมีสัดส่วนสูงและพึ่งพารายใหญ่มาก บริษัท ต่างๆ ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เพิ่มขึ้นและลดลงเศรษฐกิจในภูมิภาคขึ้นอยู่กับความผันผวนของธุรกิจ อุตสาหกรรมหลักของพวกเขา

Figure 1. The Trend in Growth Rates of Korean GDP and Employment Compared to the Year Prior

Source
Statistics Korea
(KOSIS).

Figure 2. Comparisons of the Average Annual Increase in Employment by City and Province (2003~2017)

Source
Statistics Korea
(KOSIS).

2) ช่องโหว่ของโครงสร้างยังคงมีอยู่ในอุตสาหกรรมบริการระดับภูมิภาค

บทบาทของอุตสาหกรรมบริการเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการสร้างงานโดยการผลิต และในความเป็นจริงการบริการงานในเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง งานบริการเป็นอย่างไรเติบโตในสาขาที่ค่อนข้างอ่อนแอ ในแง่ของการจ่ายเงินและเงื่อนไขอื่น ๆ สาขาบริการชั้นนำในเกาหลีซึ่ง คิดเป็นสัดส่วนของคณงานที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ ประเทศต่างๆเป็นอุตสาหกรรมที่พักและร้านอาหาร ซึ่งมีความเสี่ยงมากที่สุด ในแง่ของจำนวนของคณงานประจำและระดับค่าตอบแทน ในทางตรงกันข้าม,การจ้างงานในบริการขั้นสูงเช่น "มืออาชีพ วิทยาศาสตร์และบริการทางเทคนิค" และบริการสาธารณะเช่น " บริการด้านสุขภาพและสวัสดิการสังคม" ไม่ได้ได้รับการตอบสนองความคาดหวัง

ปัญหาทางเกิดขึ้นในมิติต่างๆตามภูมิภาคอุตสาหกรรมบริการมีความเข้มข้นมากขึ้นในโซลเขต ปริมาณขณะที่การผลิตกำลังย้ายไปที่บริเวณรอบนอก ในขณะที่ประมาณ 63% (ตามสถานที่ทำงาน) ของการเพิ่มขึ้นของพนักงานในอุตสาหกรรมบริการในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (2005 ~ 2015) จัดขึ้นในเขตเมืองโซล ประมาณ 83% (ตามสถานที่ทำงาน) ของการผลิตที่เพิ่มขึ้นพนักงานเกิดขึ้นในภูมิภาคนอกเขตเมือง

ความคาดหวังเบื้องต้นที่พัฒนาการผลิตจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมบริการคืออ่อนแอ แม้การเติบโตของภาคการผลิตในภูมิภาคการเติบโตของบริการที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องเล็กน้อย ในมณฑลในภูมิภาค โดยเฉพาะปัญหาซึ่งงานการผลิตสำหรับการเพิ่มขึ้นของงานส่วนใหญ่ แม้ว่าจะบำรุงเลี้ยงอุตสาหกรรมการผลิตมีความสำคัญในเรื่องนี้พร้อมกับการเติบโตของบริการการพัฒนาของอุตสาหกรรมบริการในภูมิภาคยังคงค่อนข้างอ่อนแอ

3) ความเหลื่อมล้ำในภูมิภาคในความเปราะบางทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นลดลง

ในขณะที่วัฒนธรรมประจำภูมิภาคที่เป็นเอกลักษณ์กำลังได้รับความเสียหายเนื่องจาก การขยายตัวของเมืองและโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ววงจรถูกเร่งรัดขึ้นเพื่อเร่งการใช้งานเชิงพาณิชย์ นำไปสู่การสูญเสียความถูกต้องทางวัฒนธรรมการทำลายล้างโครงสร้างทางสังคมในภูมิภาคแบบดั้งเดิมและการระบายทางเศรษฐกิจจากภูมิภาค เนื่องจากการครอบงำเหนือการผลิตทางวัฒนธรรมและการบริโภคโดย บริษัทเพียงไม่กี่แห่งและทุนภายนอก นอกจากนี้เนื่องจากอัตราการเกิดต่ำและความชราทำให้รุนแรงขึ้น ความเชื่อมโยงโทรมของภูมิภาควัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ สร้างขึ้นจากรากฐานของภูมิภาคและความเป็นอยู่ที่หลากหลายได้รับการสนับสนุนเมื่อเวลาผ่านไปกำลังตกอยู่ในอันตรายจากการดับเนื่องจาก

นอกจากนี้ความไม่เสมอภาคในระดับภูมิภาคในด้านวัฒนธรรมศิลปะและบริการด้านกีฬายังคงมีอยู่เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องไม่ได้ ในระดับของประเทศกำลังพัฒนาแม้จะขยายตัวออกไป หลายปีที่ผ่านมาแย่งจากปัญหาการเข้าถึง ซึ่งได้ก่อให้เกิด หมู่บ้านชนบทภูเขาและชาวประมงจำนวนมากนอกเมืองพื้นที่ที่จะถูกจัดประเภทว่ามีความเสี่ยงในทุนค่าใช้จ่ายทางสังคม (SOC); ผู้อยู่อาศัยใน 20.9% ของประเทศอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่พวกเขาไม่สามารถเข้าถึง SOC ใด ๆ ภายใน 10 นาที

ความเหลื่อมล้ำในภูมิภาคมีให้เห็นในการท่องเที่ยวเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวเกาหลีมีความชื่นชอบเป็นอย่างมากจุดหมายปลายทางที่แน่นอน แม้ว่าความไม่แน่นอนในตลาดการท่องเที่ยวโลกจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากโรค THADD และระหว่างรัฐ ความขัดแย้งความต้องการเดินทางทั้งในและต่างประเทศยังคงอยู่เพิ่มขึ้นเนื่องจากแนวโน้มของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับชีวิตการทำงานสมดุลและกระแสเกาหลี อย่างไรก็ตาม 78.8% ของผู้เยี่ยมชมไปเกาหลีกระจุกตัวอยู่ที่โซลเพียงแห่งเดียวโดยต่ำกว่า 10% เยี่ยมชมภูมิภาคอื่น ๆ โดยมีข้อยกเว้นของคยองกี (15.6%) ปูซาน (15.1%) และเซจู (10.8%) ปัญหาที่ทำให้รุนแรงขึ้นสำหรับภูมิภาค 62.8% ของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวคอมเพล็กซ์และโซนพิเศษทั่วเกาหลีถูกสร้างขึ้นก่อนปี 2000 และมีตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาลดความสามารถของภูมิภาคในการปรับตัวสาขาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อความน่าดึงดูดใจของเนื้อหาและลดลงอย่างเห็นได้ชัดทบทวนอัตรา

3.การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและโอกาส

1) วิฤกตและโอกาสการเปลี่ยนเทคโนโลยีนำไปสู่อุตสาหกรรมระดับภูมิภาค

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น อุตสาหกรรมที่สี่ การปฏิวัติและความซับซ้อนของห่วงโซ่คุณค่าจะมีผลกระทบต่ออัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมในภูมิภาคและการสร้างงาน. ความก้าวหน้าใน Internet of Things เทียมหน่วยสืบราชการลับและหุ่นยนต์สนับสนุนระบบอัตโนมัติซึ่งก็คือ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งต้องงานและตลาดแรงงานในภูมิภาค ทั้งๆที่มีศักยภาพในการสร้างงานในระยะยาวเนื่องจาก

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในระยะสั้นคาดว่าจะมีงานลดลงเนื่องจากระบบอัตโนมัติและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดลงนี้คือมีแนวโน้มที่จะมีผลการเลือกปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นในสังคมเท่านั้น และความไม่เสมอภาคเชิงพื้นที่ แม้ จะมีความคาดหวังว่าเทคโนโลยี ความก้าวหน้าจะส่งผลเชิงบวกในระยะยาวนั่นเอง จะไม่ตรงกันระหว่าง ภูมิภาคที่ได้รับประโยชน์และภูมิภาคที่แย่ง OECD (2018) คาดว่า ผลกระทบของระบบอัตโนมัติจะไม่เท่ากัน ระหว่างภูมิภาคและสิ่งนั้น ภูมิภาคที่มีผู้คนจำนวนมากไม่มีการศึกษาสูง หรือประชากรนอกเมืองในอัตราสูงจะ ถูกมองในแง่ลบมากขึ้นผลกระทบ เพื่อตอบสนองต่อแนวโน้มนี้การแทรกแซงนโยบาย มีความจำเป็นเพื่อเพิ่ม ความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจในภูมิภาค เช่น การเพิ่มระดับทักษะของแรงงานในภูมิภาคตลาดส่งเสริมการอยู่ ร่วมกันของผลผลิตและความรวม

2) การเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในฐานะเครื่องมือในการพัฒนาประเทศและ ภูมิภาคในยุคสมัยการเติบโตต่ำ

เนื่องจากการเพิ่มขึ้นและความหลากหลายของความต้องการ การพักผ่อนหย่อนใจพร้อมกับการ ขยายตัวของ การขนส่ง เครื่องมือและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเช่นไอทีภูมิภาคต่างๆ กำลังถูกเรียกร้องให้ ค้นพบวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และเนื้อหาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความดึงดูดใจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความสามารถและตอบสนองและสร้างสรรค์ ณ ขณะนี้, ความคิดและความพยายามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งใน การเปลี่ยนวัฒนธรรม และสินทรัพย์การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำหรับการเติบโต

สภาพในอนาคตเปลี่ยนแปลงไปในด้านวัฒนธรรมของชาติ และการท่องเที่ยวสามารถสรุปได้เป็นสี่ แนวโน้มสำคัญ:

ประการแรก เนื่องจากศักยภาพในการเติบโตลดลงเนื่องจากการลดลงของการผลิตซึ่งเดิมเคยเป็น ศูนย์กลางของการเติบโตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำหรับการเติบโตในอายุการเจริญเติบโตต่ำ

ประการที่สองความต้องการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ และเวลาว่างการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและการพัฒนาการขนส่งและ เทคโนโลยีในขณะที่แนวโน้มการบริโภคจะ มีความหลากหลายมากขึ้น ชีวิตที่สบายและมีสุขภาพดีบริโภคคนเดียวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรและการพักผ่อนขนาดเล็กอื่น ๆ ที่เน้นเนื้อหา กิจกรรมคือเทรนด์บางอย่างที่บ่งบอกถึงยุคที่ความคิด มากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกหรือภูมิทัศน์เป็นการแข่งขันที่แท้จริง ความได้เปรียบด้านวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรม และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเร่งตัวขึ้นตามความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี เช่น ICT และการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมลดข้อ จำกัด พิเศษในการเดินทางและขยายความ คล่องตัว

ประการที่สาม ฮันรยู (คลื่นเกาหลี) ซึ่งเริ่มขึ้นในกลางทศวรรษที่ 1990 และกำลังขยายตัวและหลากหลายในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาซึ่งนำไปสู่การท่องเที่ยวเกาหลีการบริโภคสินค้าเกาหลีเพิ่มขึ้น ความสนใจและชื่นชมวัฒนธรรมเกาหลีและเพิ่มขึ้น แลกเปลี่ยนกับชาวเกาหลีในการบริโภควัฒนธรรมป๊อปและเป็นในที่สุดก็มีส่วนช่วยเพิ่มแบรนด์ระดับชาติ มูลค่า. ตามที่องค์กรอังกฤษ Brand Finance's รายงานแบรนด์เนชั่นที่มีมูลค่ามากที่สุดในโลกปี 2018 เกาหลีมีมูลค่าแบรนด์ 2 ล้านล้านเหรียญโดยอยู่ในอันดับที่ 10 รองจากสหรัฐอเมริกา จีนเยอรมนีอังกฤษและญี่ปุ่น

ประการที่สี่ ความต้องการการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เชื่อมต่อกับวัฒนธรรมศิลปะและการแลกเปลี่ยนด้านกีฬาระหว่างเกาหลีได้และเกาหลีเหนือและไปยังทวีปจะเพิ่มขึ้น การแลกเปลี่ยนในฟิลด์เหล่านี้คือคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีผลกระทบหลายประการ ได้แก่ สื่อสารได้ง่ายและได้รับผลกระทบน้อยจากปัจจัยทางการเมืองในระหว่างการแลกเปลี่ยนเพื่อสันติภาพและการอยู่ร่วมกันบนคาบสมุทรเกาหลี.

4. งานนโยบายหลัก

1) การดูแลพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่สำหรับการปฏิวัติอุตสาหกรรม 4.0

“การแทรกแซงทางนโยบายเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจในภูมิภาคเช่นการเพิ่มระดับทักษะของตลาดแรงงานในภูมิภาคส่งเสริมการอยู่ร่วมกันของผลผลิต(ระบบอัตโนมัติ) และความครอบคลุม (อัตราการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน)”

เมื่อความสำคัญของผู้มีความสามารถระดับสูงเพิ่มขึ้นในระดับภูมิภาคการพัฒนา มีการคาดการณ์เพิ่มขึ้นว่าภูมิภาคต่างๆ เป็นที่ต้องการของผู้มีความสามารถดังกล่าวจะเป็นเว็บไซต์ที่องค์กรต่างๆ ค้นหา นี่คือเหตุผลที่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สี่เน้นความสำคัญของเมือง เพื่อให้พื้นที่ในเมืองมีเกิดใหม่ในฐานะศูนย์กลางสำหรับการเติบโตทางนวัตกรรมพื้นที่อุตสาหกรรมต้องได้รับการเลี้ยงดูตามทรัพยากรและความมีชีวิตชีวาของเมือง ไม่ได้ใช้งานต้องจัดให้ที่ดินของชาติ / สาธารณะจำนวนมากเป็นช่องว่าง การเติบโตของผู้ประกอบการและการเริ่มต้นทำให้พวกเขากลายเป็นพื้นฐานสำหรับการเติบโต ฟังก์ชันที่มีเอฟเฟกต์การรวมตัวกันขนาดใหญ่ควรได้รับการสนับสนุนให้มีสมาธิในฐานเหล่านี้และสิ่งนี้จะสิ้นสุดฐานทางกายภาพที่จำเป็นสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจและควรจัดสรรทรัพยากรในลักษณะที่มุ่งเน้น ตามลำดับเพื่อรักษาช่องทางและถนนในเมืองให้เป็นพื้นที่แห่งนวัตกรรมและการสร้างงานที่การผลิตและการบริโภคผสมผสานกัน จำเป็นต้องเคลื่อนผ่านมุมมองของช่องว่างเหล่านี้เป็นสถานที่ที่ต้องผ่านระหว่างทางไปยังทางสัญจรหรือช่องว่างของการบริโภค แต่เป็นการแนะนำแนวทางในการพัฒนาเป็นการรวมตัวกันเชิงเส้นของการผลิตการพาณิชย์และบริการและเป็นคลัสเตอร์แบบรวม ในกรอบนี้ควรเว้นวรรคปลอดภัยในการสนับสนุนธุรกิจที่ใช้แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการและการเติบโตขององค์กร

การเติบโตขององค์กรและการสร้างงานที่ดีไม่ได้เป็นไปได้เพียงแค่การจัดเตรียมช่องว่างที่ต้องการ บริษัท บทบาทของสถาบันที่มีปัจจัยพื้นฐานสำหรับนวัตกรรมเช่นมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยที่สามารถสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการและการเติบโตขององค์กรควรจะเป็นเข้มแข็งขึ้น ควรขยายบทบาทของมหาวิทยาลัยตามตัวแทนหลักของนวัตกรรมระดับภูมิภาคและวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย ควรเป็นพื้นฐานสำหรับกลยุทธ์เหล่านี้ นอกจากนี้การเชื่อมต่อด้วยวิทยาลัยระดับภูมิภาค Meister โรงเรียนมัธยมและองค์กรสามารถฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญที่ต้องการโดยองค์กรและการสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการและทรัพยากรบุคคลและการศึกษาระดับภูมิภาคระบบนิเวศสามารถสร้างและสนับสนุนการบริหารและทางการเงินโดยรัฐบาลกลางและท้องถิ่น

2) การสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในภูมิภาคและการปรับปรุงเพื่อความยืดหยุ่นของพวกเขา

นอกจากการก่อตัวของนวัตกรรมใหม่ของเมืองแล้ว ช่องว่างความพยายามเป็นสิ่งจำเป็นในการเปลี่ยนสวนอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของเกาหลี เพื่อตั้งหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรม รัฐบาลอยู่แล้วดำเนินการพัฒนาสวนอุตสาหกรรมไฮเทคขนาดเล็ก เพื่อจัดหาพื้นที่ในเมืองสำหรับผู้ประกอบการและองค์กรการเติบโตและจัดตั้งสวนนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อเปิดวิทยาเขตสู่พื้นที่นวัตกรรมใหม่ แนวโน้มเหล่านี้จะเป็นสำคัญในการวางตำแหน่งอุตสาหกรรม ธรรมชาติของสวนอุตสาหกรรมจะเปลี่ยนจาก "ที่ดิน" สำหรับการผลิตเป็น "ช่องว่าง" เพื่อการดูแลอุตสาหกรรมใหม่และการสร้างงาน เช่น ความสำคัญของนวัตกรรมเพิ่มขึ้นในการเป็นผู้ประกอบการ และการเติบโตขององค์กรควรจัดให้มีช่องว่างต่างๆ การพิจารณาขั้นตอนของการเติบโตขององค์กร อุตสาหกรรมสวนสาธารณะจะต้องได้รับการต่ออายุไม่ให้เป็นที่ดินเพื่อรวบรวมโรงงาน แต่เป็นพื้นที่สร้างงานและพื้นที่รองรับธุรกิจที่ใช้ความคิดและการเติบโตขององค์กรผสมผสานกันอย่างหลากหลายฟังก์ชัน.

พร้อมกับการแนะนำรูปแบบใหม่ของสวนอุตสาหกรรมควรให้ความสนใจกับการฟื้นฟูสวนอุตสาหกรรมเก่าและการยกระดับการปรับโครงสร้างกว่าครึ่งศตวรรษตั้งแต่จุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรม การพัฒนาที่ซับซ้อนความจำเป็นในการถมที่เก่า สวนอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอายุมากขึ้นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางธุรกิจและความขัดแย้งกับพื้นที่โดยรอบเนื่องจาก ผู้ขยายตัวของเมือง เพื่อตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้อุตสาหกรรม ความปลอดภัยและความสามารถในการป้องกันอันตรายของคอมเพล็กซ์ควรเป็น การขนส่งที่เข้มแข็งและชาญฉลาดและการกระจายสินค้าอย่างชาญฉลาด จำเป็นต้องได้รับการแนะนำเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรและปรับปรุงพื้นที่ในเมือง นอกจากนี้เพื่อเก่าคอมเพล็กซ์อุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นช่องว่างสำหรับอุตสาหกรรมใหม่ ควรสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ขั้น

และธุรกิจโมเดลที่สามารถเชี่ยวชาญและปรับปรุงใหม่ในรูปแบบที่ปรับแต่งได้ ไปจนถึงลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเช่นวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมและควรมีการพัฒนาและขยายภูมิภาค

นอกจากนี้ควรขยายการสนับสนุนสำหรับโครงสร้างพื้นฐานที่เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของเมืองอุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นเมืองอุตสาหกรรมชายฝั่งที่ได้รับการพัฒนาในช่วงช่วงเวลาส่งเสริมอุตสาหกรรมเคมีหนัก นอกเหนือจากการตอบสนองระยะสั้นสำหรับภูมิภาคที่ต้องเผชิญกับอุตสาหกรรมและวิกฤตการณ์จ้างงานการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติควรได้รับการสนับสนุนจากการกำหนดสวนอุตสาหกรรมในเมืองอุตสาหกรรมหลัก ๆ และพื้นที่โดยรอบเป็นเขตพื้นที่พหุภาคจำเป็นสำหรับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมและโดยการสนับสนุนที่มุ่งเน้นองค์กรระดับภูมิภาคและตลาดแรงงานผ่านความร่วมมือระหว่างกระทรวงต่างๆของรัฐบาล เพื่อที่จะฟื้นฟูความเชื่อมโยง เมืองอุตสาหกรรมอาจพิจารณามาตรการต่างๆรวมถึงการศึกษาและฝึกอบรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมใหม่ที่เกี่ยวข้องกับก่อนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสนับสนุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องโครงสร้างพื้นฐานการสนับสนุนข้อตกลงทางสังคมเพื่อรักษางานการศึกษาและการฝึกอบรมที่เข้มแข็งขึ้นเพื่อเพิ่มพูนทักษะของท้องถิ่นแรงงาน.

3) เพิ่มความน่าสนใจของดินแดนแห่งชาติและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคแบบร่วมมือ

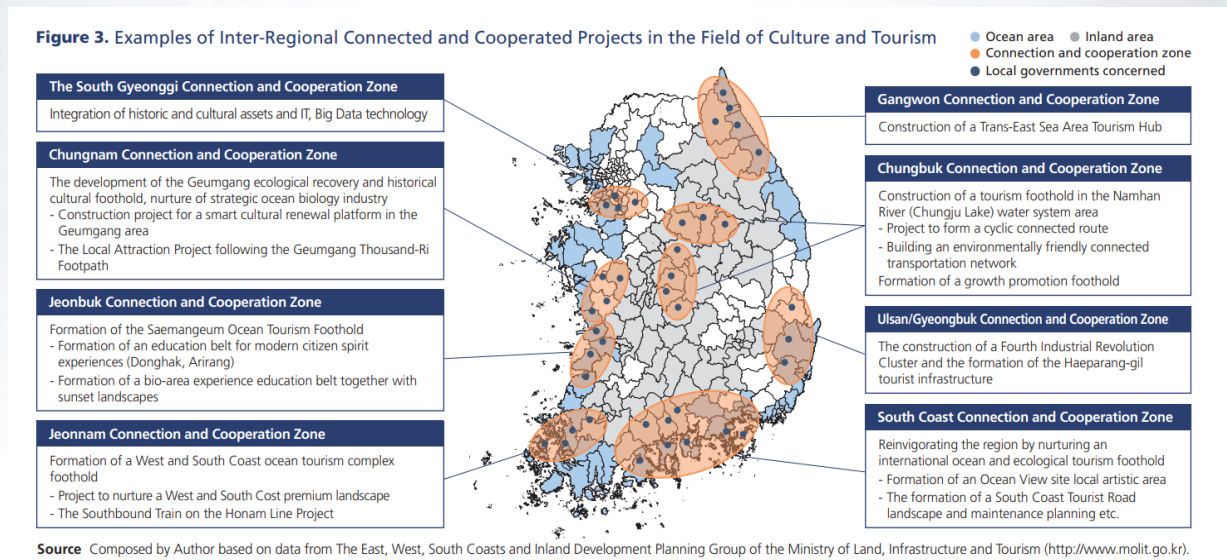
ประการแรก ความน่าสนใจของการท่องเที่ยวในประเทศควรได้รับการปรับปรุงผ่านทรัพย์สินเฉพาะในท้องถิ่นและบูรณาการการพัฒนา. ด้วยเหตุนี้ประการแรกสถานที่ท่องเที่ยวควรเป็นเกิดขึ้นจากการค้นพบทรัพย์สินในท้องถิ่นที่ไม่เหมือนใครและการใช้งานที่ใช้งานอยู่ การพัฒนาสินทรัพย์ในท้องถิ่นโดยเฉพาะประเทศเช่นนิเวศวิทยา ภูมิทัศน์ ธรรมชาติ การพักผ่อนและกีฬา, สถานที่ทางประวัติศาสตร์, วัฒนธรรมดั้งเดิม, การแพทย์, สุขภาพ, การพักผ่อนหย่อนใจเมืองและอุตสาหกรรมจะเสริมสร้างภูมิภาคด้วยเนื้อหา. ตัวอย่างเช่น Hallyu เว็บไซต์กีฬาระดับนานาชาติรวมถึงอีสปอร์ตและโอลิมปิกการประชุมขนาดใหญ่สิ่งจูงใจการประชุมและนิทรรศการ (MICE) การค้นพบของทรัพยากรเฉพาะเรื่องในท้องถิ่นเช่นสุขภาพ / ยา / ความงามการใช้ dulegil (เส้นทางธรรมชาติ) เส้นทางเดิน ฯลฯ เพื่อทำแหล่งท่องเที่ยวของระบบนิเวศภายในประเทศและภูมิภาคที่ชนชาติการกระตุ้นการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงนิเวศสไตล์เกาหลีผ่านการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นและการดูแลการท่องเที่ยวทางทะเลและอุตสาหกรรมเพื่อการพักผ่อนผ่านการสร้างเส้นทางท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากรมหาสมุทรและชายฝั่งรวมถึงเกาะมหาสมุทร แพลตฟอร์มและท่าเรือประมงและการรุกรานของสัตว์น้ำ กิจกรรมยามว่าง. แหล่งท่องเที่ยวสูงวัยทั่วประเทศ ควรต่ออายุด้วย โดยเฉพาะการแนะนำที่ท่องเที่ยว ควรพิจารณาถึงรอบอายุการใช้งานปลายทางทิศทางและมีการกำหนดกลยุทธ์ในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ฟังก์ชันและสิ่งอำนวยความสะดวกตามการเปลี่ยนแปลงของความต้องการ และแนวโน้มและมาตรการที่ครอบคลุมเตรียมพร้อมที่จะพัฒนาเนื้อหาเช่นประสบการณ์และการผจญภัย การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและองค์กรของโครงสร้างพื้นฐานโดยรอบ

นอกจากนี้ควรมีเนื้อหาที่หลากหลายถูกค้นพบโดยการปรับปรุงทรัพยากรที่ไม่ได้ใช้งาน ช่องว่างและสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโรงงานอุตสาหกรรมและโรงงานผลิตที่ถูกทิ้ง อาคารพาณิชย์และที่อยู่อาศัยเก่าแก่ อาคารสาธารณะ ไซต์และโรงเรียนที่ว่างเปล่าควรได้รับการต่ออายุทางวัฒนธรรมให้เป็นเกิดใหม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่น่าดึงดูดและบูรณาการ พื้นที่ทางวัฒนธรรมและศิลปะสำหรับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น เกาหลีมากที่สุดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมเช่นทรัพย์สินที่เป็นมรดกโลก ควรได้รับการตีตราและหล่อเลี้ยงให้กับแบรนדרะดับภูมิภาคผ่านการดูแลและขยายการสนับสนุนเมืองโบราณและเมืองประวัติศาสตร์และเมืองดั้งเดิมและการก่อตัวของความหลากหลายเมืองแห่งวัฒนธรรม รูปที่ 3

ควรค้นพบแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถแข่งขันได้ผ่านการเชื่อมต่อและความร่วมมือระหว่างภูมิภาคสำหรับสิ่งนี้สิ้นสุดโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นความต้องการเป็นศูนย์กลางถูกค้นพบผ่านความร่วมมือส่วนกลาง - ภูมิภาคหรือด้วยภูมิภาคที่เป็นผู้นำและเส้นทางการท่องเที่ยวข้ามภูมิภาคเกิดขึ้นโดยเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรอบพื้นที่ รัฐบาลกลางควรสนับสนุนการเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคและการรวมกันของการชักชวนของประชาชนโครงการในขณะที่ภูมิภาคต่างๆควรค้นพบทรัพยากรที่ซ่อนอยู่ทั่วทั้งท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าและดูแลอินทรีย์ เครือข่ายระหว่างทรัพยากรและแบรนדרะดับภูมิภาคทั่วไปผ่านโปรแกรมต่างๆเป็นต้นนอกจากนี้เพื่อรองรับไฟล์โครงการค้นพบระหว่างภูมิภาคความสะดวกในการขนส่ง ควรปรับปรุงโดยวิธีการรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเช่นถนนและทางรถไฟ การค้นพบเส้นทางการขนส่งมวลชนและการใช้ระบบขนส่งที่ตอบสนองต่อความต้องการนักท่องเที่ยวรวมรายใหญ่ ควรมีการค้นพบและเชื่อมต่อทรัพยากรอย่างรอบคอบของเส้นทางการเคลื่อนไหวของผู้มาเยือนในพื้นที่และมนุษยศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่โดยรอบควรจะเป็นบูรณาการเพื่อขยายขอบเขตเชิงพื้นที่ของกิจกรรม นอกจากนี้ควรมุ่งเป้าประกอบการท่องเที่ยวให้เรียบง่ายและจำใจ ทิวทัศน์ริมถนนโดยใช้ธีมพิเศษสร้างความคล่องตัว เส้นทาง (ถนนภูมิทัศน์รวมถึงถนนทางเท้าและทางจักรยานเส้นทาง) ที่ผู้คนธรรมชาติวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มาบรรจบกันและ ควรสร้างเครือข่ายการเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคบนสิ่งนี้พื้นฐาน

งานเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จากท้องถิ่นที่เข้มแข็งขึ้นเท่านั้นความสามารถเชิงนวัตกรรม ด้วยเหตุนี้วัฒนธรรมและศิลปะระดับภูมิภาคฐานรวมถึงการพัฒนาเนื้อหาทางวัฒนธรรมระบบ เพื่อความเป็นจริงและผู้เชี่ยวชาญควรได้รับความปลอดภัยทางธุรกิจ แบบจำลองที่พัฒนาและขยายโดยใช้เฉพาะในท้องถิ่น ทรัพยากรและเครือข่ายของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันบนพื้นฐานของความไว้วางใจระหว่างกัน ผู้เข้าร่วมควรได้รับการสร้างและจัดระเบียบ ในเวลาเดียวกันเป็นการเติมพลังให้กับภูมิภาคและการบริโภคที่เพิ่มขึ้นภายในภูมิภาคโดยการดึงดูดประชากรที่อยู่อาศัยและแลกเปลี่ยนผ่านโครงการริเริ่มต่างๆเช่นผลิตภัณฑ์เพื่อประสบการณ์การใช้ชีวิตในระดับภูมิภาค ควรสร้างฐานเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนในชีวิตประจำวัน ชีวิตของคนในท้องถิ่นกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ตัวอย่าง รวมถึงการวินิจฉัยขีดความสามารถในการบรรลุทุกที่เหมาะสมตาม

ท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวและการแนะนำโครงการท่องเที่ยว เพื่อลดผลกระทบเชิงลบของการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรสร้างเครือข่ายภายนอกโดยการขยายโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเช่น ICT

4) ความเพิดเพลินในชีวิตประจำวันและการเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขันในการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค

ควรสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีชีวิตทางวัฒนธรรมที่สามารถมีความสุขตามอำเภอใจทุกที่ ด้วยเหตุนี้ก่อนอื่นให้พิจารณาการเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการเพื่อแก้ไขปัญหาระดับภูมิภาคความแตกต่างทางวัฒนธรรม นอกเหนือจากการขยายตัวของวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานที่อยู่อาศัยตามความสามารถในการเข้าถึงของผู้บริโภคในการพิจารณาการลดลงของประชากรในภูมิภาคและพิจารณาการสำรวจสถานะทางวัฒนธรรมที่เข้มข้นขึ้นในภูมิภาคการพัฒนาดัชนีความสมดุลของวัฒนธรรมระดับภูมิภาค และการปรับปรุงมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับข้อกำหนดโครงสร้างพื้นฐานการดำรงชีวิตทางวัฒนธรรมโดยพิจารณาจากขนาดประชากร การเข้าถึงและความคล่องตัว ตัวอย่างเฉพาะ ได้แก่ ขยายการสนับสนุนวัฒนธรรมเคลื่อนที่ (โรงภาพยนตร์ขนาดเล็กวงจรวัฒนธรรมสำหรับชั้นเรียนที่มีช่องโหว่ ฯลฯ) เป็นวิธีการรักษาความปลอดภัยตามฐานและสถานบริการทางวัฒนธรรมในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีวัฒนธรรมระดับสูง สามารถเพิดเพลินได้ทุกที่ในประเทศการขยายตัวของ สถานบริการทางวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเช่นพิพิธภัณฑ์ และพิพิธภัณฑ์ศิลปะและสถานบริการทางวัฒนธรรมในชีวิตประจำวันเช่น เป็นห้องสมุดสาธารณะและโรงภาพยนตร์และการส่งเสริมการขายร่วมกัน การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตทางวัฒนธรรมระหว่างเมืองใกล้เคียงและมณฑลในภูมิภาคเช่นชนบทภูเขาและการประมง หมู่บ้านที่ประสบปัญหาประชากรลดลง ในนอกจากนี้ส่งเสริมความร่วมมือและการสื่อสารระหว่าง ตัวแทนวัฒนธรรมระดับภูมิภาคและขยายฐานเพื่อเพิ่มความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลาย สโมสรวัฒนธรรมและศิลปะและสโมสรกีฬาสาธารณะ ทำให้ท้องถิ่นมีชีวิตชีวาชุมชนทางวัฒนธรรมและขยายโครงการทางวัฒนธรรมสำหรับการสื่อสารและการเอาใจ

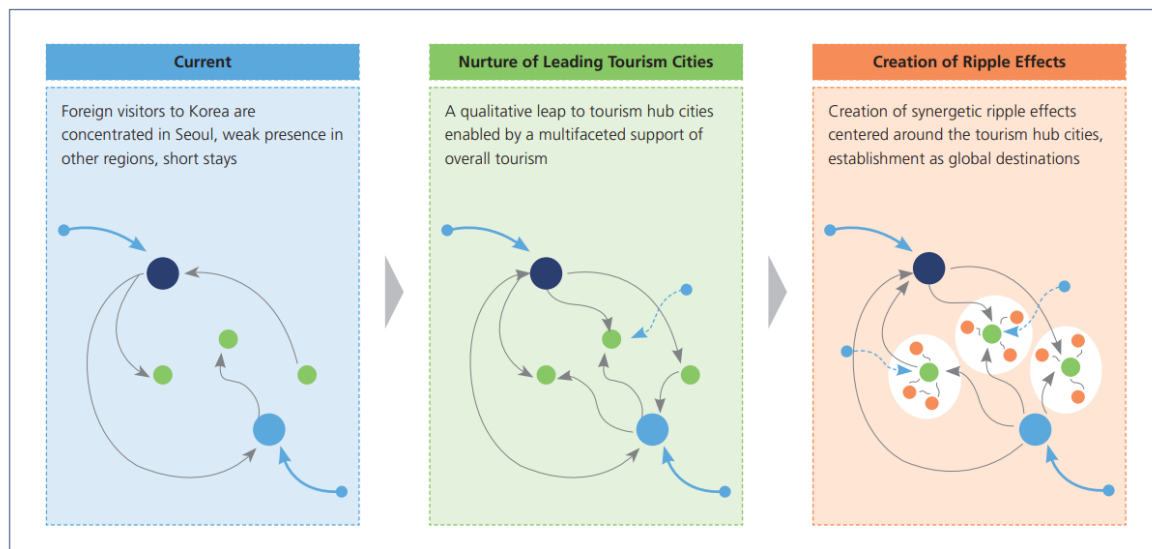
ใ้ระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลายในท้องถิ่นชั้นเรียนรวมถึงแรงงานข้ามชาติและแรงงานข้ามชาติที่แต่งงานแล้วและยังขยายการสนับสนุนโปรแกรมดังกล่าว

เร่งกระแสโลกาภิวัตน์ของวัฒนธรรมเกาหลีและความสามารถในการแข่งขันของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ก่อนอื่นให้ขยายใหม่วัฒนธรรมฮันรยูและเพิ่มมูลค่าของแบรนด์ระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นอกเหนือจากมาตรการที่รัดกุมกว่าในการรักษาและใช้ประโยชน์จากสถานที่ที่อยู่ในรายชื่อมรดกโลกขององค์การยูเนสโกติดตามการสร้างแบรนด์ระดับโลกของทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของเกาหลีผ่านการค้นพบสถานที่ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นเพิ่มเติมสำหรับรายการใหม่และการจัดระบบเพื่อการแสวงหา นอกจากนี้ค้นพบทรัพย์สินใหม่สำหรับวัฒนธรรมฮันรยูโดยการผสมผสานองค์ประกอบของภาษาเกาหลีวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมสมัยใหม่สร้างภาครัฐและเอกชน การเป็นหุ้นส่วนเพื่อรักษาความยั่งยืนและการขยายตัวของฮันรยูพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับฮันรยูเช่นคอนเสิร์ตเคป็อป K-beauty และการแปลงสถานที่จัดแสดง Korea Wave ไปยังสถานที่ท่องเที่ยวและสร้างความต้องการทั่วโลกสำหรับชาวเกาหลีวัฒนธรรมผ่านความร่วมมือกับดาราฮันรยูเป็นต้นนอกจากนี้ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านวัฒนธรรมและบริการนักท่องเที่ยวทั่วโลก คู่มือเมืองที่ตั้งหลักของนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นในระดับโลกและใช้เป็นประตูเพื่อขยายการเยี่ยมชมไปยังภูมิภาคต่างๆนอกโซลโดยการดึงดูดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเช่นโรงแรมและผ่านการเชื่อมต่อกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในท้องถิ่น นอกจากนี้ขยายและกระจายระบบขนส่งสาธารณะ (เครือข่ายขนส่งมวลชนหุ่นยนต์รถยนต์ไฟฟ้าไร้คนขับ ฯลฯ) เพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงระหว่างสนามบินโหนดการขนส่งหลัก (สนามบินหลักท่าเรือสถานี KTX เป็นต้น) และสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคหรือระหว่างแหล่งข้อมูลหลักและขยายอัตโนมัติตลอด 24 ชั่วโมง ระบบแนะนำนักท่องเที่ยว (โต๊ะช่วยเหลืออัจฉริยะ) ที่เชื่อมต่อกับระบบแนะนำการขนส่งนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเช่น Mobility as a Service (MaaS) สไตล์เกาหลีและไปยัง ITC

การสร้างรากฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือของวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวระหว่างเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือและสันติภาพบนคาบสมุทรเกาหลีเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมเกาหลีและการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วโลก ความสามารถในการแข่งขัน. เขตปลอดทหาร (DMZ) ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางของคาบสมุทรกำลังได้รับความสนใจจากทั่วโลกเช่นกัน เป็นเพียงเว็บไซต์ที่มีค่าสำหรับการศึกษา นิเวศวิทยาคาบสมุทรเกาหลี แต่เป็นมรดกทางธรรมชาติระดับโลกที่มีสงครามและสันติภาพธรรมชาติ และนิเวศวิทยาอยู่ร่วมกัน โครงการที่ดำเนินการจนถึงปัจจุบันรวมถึงสวนสันติภาพนิเวศวิทยาเส้นทางสำรวจระบบนิเวศและความสงบสุขเส้นทางโลกถูก จำกัด ไว้ที่ภูมิภาคเกาหลีใต้ ในอนาคตควรขยายไปสู่โครงการความร่วมมือระหว่างเกาหลีและความหลากหลายของโครงการควรจะเป็นค้นหาตามสถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ฯลฯ ที่เหลืออยู่ในภูมิภาค แม้จะขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกขององค์การยูเนสโก อาจถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือระหว่างเกาหลีนอกจากนี้ควรหาช่องทางในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการ

ท่องเที่ยวระยะกลางและระยะยาว ขึ้นพื้นฐานควรกำหนดทิศทางและหลักการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความ
ยั่งยืนและความมั่นคงผ่านขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นและการเตรียมรากฐานของสถาบันและควมมีการบรรลุมาตรการ
การพัฒนาในระยะกลางถึงระยะยาวผ่านการร่วมกันการมีส่วนร่วมในภาคใต้ – เหนือรวมถึงองค์ประกอบของ
การให้คำปรึกษาด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวระหว่างเกาหลี การประชุม (ชื่อการทำงาน) การเตรียม
มาตรการสำหรับการท่องเที่ยว ความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาการรวบรวมคลังวัฒนธรรมและทรัพยากร
การท่องเที่ยวและการเลือกโครงการหลัก รูปที่ 4

Figure 4. The Nurture of Regional Tourism Hub Cities

Source
Ministry of Culture,
Sports and Tourism,
2019.

บทที่ 4

การสร้างสถานที่ที่ปลอดภัย และน่าอยู่ โอบกอดทุกรุ่นและชนชั้นที่แตกต่างกัน

1. คำนำ

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้า สันนิษฐานว่าเป็นยุคแรกของ "ประชากรที่แท้จริงลดลง" ในเกาหลีใต้ บางคนคาดการณ์ว่าประชากรจะตกต่ำลงหลังจากทำจุดสูงสุดที่ 52 ล้านคนในปี 2571 ซึ่งไม่ใช่การพูดเกินจริง เพื่อบอกว่าเศรษฐกิจกำลังเข้าสู่ระยะเวลากการเติบโตต่ำ หากจำนวนประชากรลดลงและต่ำ ระยะเวลากการเติบโตยังคงดำเนินต่อไปวิธีที่เราใช้ที่ดินของเราก็จะมีเช่นกัน เพื่อเปลี่ยนแปลง. นอกจากนี้เรายังมีหนทางอีกยาวไกลในแง่ของที่อยู่อาศัยและสวัสดิการ นอกจากการรักษาความปลอดภัยที่อยู่อาศัยแล้วยังเป็นที่ต้องการสูงสำหรับที่อยู่อาศัยที่กำหนดเองในการเตรียมการครัวเรือนคนเดียวและผู้สูงอายุ ผู้คนยังรู้จักไฟล์ความสำคัญของ "ความปลอดภัย" มากขึ้นกว่าเดิมบทความนี้ต้องการสรุปสถานะปัจจุบันปัญหาแนวโน้มและนโยบายการดำรงชีวิตในอนาคตอย่างปลอดภัย ช่องว่างโดยเน้นที่เนื้อหาของเมือง (ช่องว่าง) ที่อยู่อาศัยและการป้องกันภัยพิบัติรวมอยู่ในทำความเข้าใจความครอบคลุมแผนดินแดนแห่งชาติ

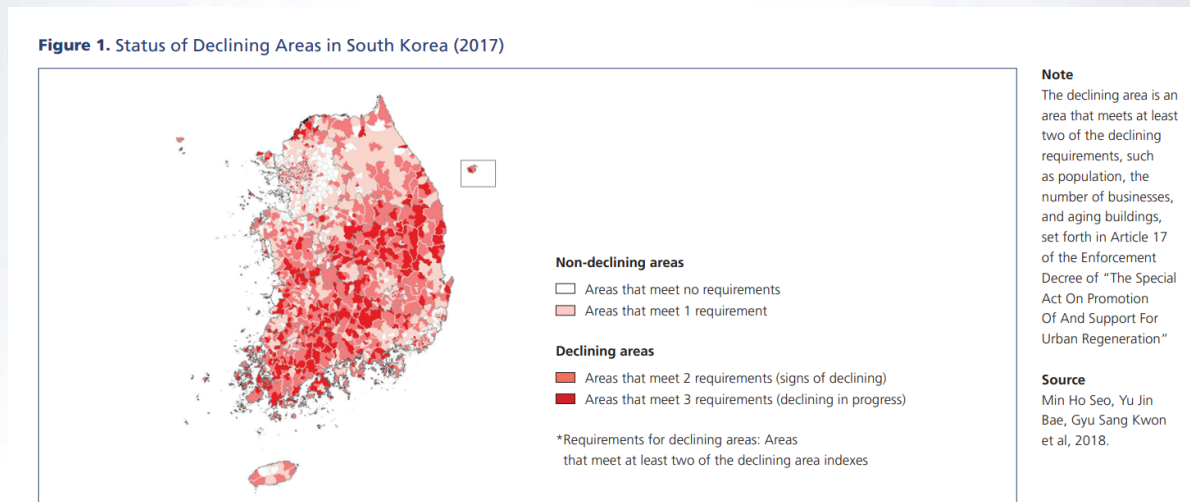
2. สถานะปัจจุบันและปัญหา

1) การลดลงของเมืองและการจัดการเติบโตของเมืองไม่เพียงพอ

ประเด็นสำคัญในภาคเมือง ได้แก่ การลดลงของเมืองและพื้นที่อยู่อาศัยที่มีผู้สูงอายุมากขึ้น ทางกายภาพเศรษฐกิจ และการลดลงทางสังคมในเมืองกำลังทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะขนาดใหญ่ เมืองต่างๆ กำลังประสบกับความชราภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การเพิ่มขึ้นของอาคารเก่าในขณะที่ขนาดเล็กและขนาดกลาง เมืองในชนบทมีความกังวลเกี่ยวกับจำนวนประชากรที่ลดลง การลดลงทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจาก 75.9% ใน 2556 เป็น 86.9% ในปี 2560 ในเมืองใหญ่และจาก 51.7% เป็น 67.3% ในเมืองต่างจังหวัดในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวนของเมืองในชนบทที่มีประชากรผ่านจุดสูงสุดมากขึ้น เมื่อ 10 ปีก่อนเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าจาก 19 ในปี 2528 เป็น 37 ในปี 2015 และในช่วงปี 2000 เทรนด์นี้กำลังแพร่กระจายไปยัง เมืองใหญ่นอกเขตชนบท

อย่างไรก็ตามนโยบายตอบสนองต่อการจัดการการเติบโตของเมือง และการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืนก็ยังไม่ได้ผล แม้จะมีจำนวนประชากรลดลง แต่ตรรกะของการวางผังเมืองใน ระยะเวลากการเติบโตและการพัฒนาเมืองที่มากเกินไปยังคงอยู่ในสถานที่ด้วยความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาจำนวนของเมือง การพัฒนาและโครงสร้างพื้นฐานเช่นการจัดสรรส่วนเกิน พื้นที่ในเมืองที่มีการวางแผนไว้ในพื้นที่นอกเมือง อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาพื้นที่รอบนอกของเมืองได้นำไปสู่การลดลงของย่านใจกลางเมืองเก่า เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการใช้งาน

น้อยที่ดินว่างเปล่าและการไหลออกของประชากรทำให้ความเหลื่อมล้ำระหว่างเก่าและใหม่ทวีความรุนแรงขึ้น
เขตเมือง. รูปที่ 1

2) การรักษาความปลอดภัยที่อยู่อาศัยที่อ่อนแอและการขยายช่องว่างความพึงพอใจในที่อยู่อาศัย

ประการแรก ในภาคที่อยู่อาศัยความมั่นคงที่อยู่อาศัยที่อ่อนแอและการขยายช่องว่างในความพึงพอใจที่อยู่อาศัยเป็นประเด็นสำคัญ อุปทานที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องช่วยแก้ปัญหาได้จากการขาดแคลนที่อยู่อาศัยทั้งหมด แต่ก็ยากที่จะตอบสนองผู้คน ความต้องการที่แท้จริงในการมีบ้านเป็นของตนเอง การจัดหาที่อยู่อาศัยอัตราได้ทะลุ 100% ตั้งแต่ปี 2008 ในปี 2017 ระดับประเทศ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 103.3% แต่อัตราการเป็นเจ้าของโดยเฉลี่ยของประเทศ บ้านมีเพียง 56.8% (42.1% ในโซล 48.9% ในโซลปริมณฑล). จำนวนครัวเรือนที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่อยู่อาศัยขั้นต่ำ 01 สูงถึง 1.03 ล้าน (5.4%) บ่งบอกถึงความมั่นคงที่อยู่อาศัยที่อ่อนแอของครัวเรือนที่เช่า

ประการที่สอง เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงคือช่องว่างระหว่างความพึงพอใจและการบริการตามประเภทที่อยู่อาศัยค่อยๆกว้างขึ้นช่องว่างในการเข้าถึงบริการสาธารณะมีมากขึ้นด้วยความพึงพอใจของสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างอพาร์ทเมนต์ผู้อยู่อาศัยและผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว / ตึกแถว / หลายครัวเรือนเพิ่มขึ้นจาก 12.1% p (2006) เป็น 14.1% p (2016)

ประการที่สาม คุณภาพชีวิตที่ประชาชนรู้สึกต่ำเนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวก SOC ที่มีชีวิตไม่เพียงพอในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 02. วิธีการจัดหา SOC ที่มีชีวิตในปัจจุบันเป็นอุปทานแบบแบ่งพาร์ตیشنระบบซึ่งยากที่จะตอบสนองความต้องการที่ซับซ้อนของ ภูมิภาคและผู้อยู่อาศัยและยังมีช่องว่างที่รุนแรงระหว่างภูมิภาคตามระดับการเงิน

3) การกระจายและการขยายตัวของภัยพิบัติและการขาดของระบบตอบสนองที่ครอบคลุม

ประการแรก ปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดเกี่ยวกับการป้องกันและความปลอดภัยของภัยพิบัติแห่งชาติคือ แม้ว่าประเภทและขนาดของภัยพิบัติได้เพิ่มขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ระบบตอบสนองเท่านั้น จากประสบการณ์ก่อนหน้านี้ของภัยพิบัติตั้งนั้นจึงขาด การตอบสนองที่ครอบคลุม นอกเหนือจากโครงสร้างพื้นฐานที่มีอายุมากแล้ว การบำรุงรักษาและการจัดการไม่ได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมและ ขาดการตอบสนองที่ครอบคลุมแม้จะมีข้อกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของภัยพิบัติขนาดใหญ่และซับซ้อน

ประการที่สอง การชราอย่างรวดเร็วของโครงสร้างพื้นฐานขนาดกลางและขนาดใหญ่ เช่น บ้าน อาคาร ถนน ทางรถไฟ และสนามบินซึ่งส่วนใหญ่สร้างขึ้นในปี 1970 และ 1980 คือ ความปลอดภัยของผู้คนในกรณีขนาดกลางและขนาดใหญ่ SOC อัตราผู้สูงอายุ 30 ปีขึ้นไปสูงที่สุดใน อ่างเก็บน้ำ (96%) ตามด้วยเขื่อน (45%) ทางรถไฟ (37%) และท่าเรือ (23%)

ประการที่สาม ภัยพิบัติที่ซับซ้อนขนาดใหญ่ก่อให้เกิดจำนวนมาก ความเสียหายต่อทรัพย์สินและการเสียชีวิตของมนุษย์เนื่องจากล่าสุด ภัยธรรมชาติและมนุษย์ ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ เช่น พายุไต้ฝุ่นและฝนตกหนักเพิ่มขึ้นประมาณ 8.6 เท่า ยุค 2000 เทียบกับปี 1970 และสร้างความเสียหายให้กับผู้ที่มีความเสี่ยงพื้นที่และผู้คนเช่นผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นหลังจากครบกำหนดปี 2000 ต่อการเกิดฝนตกหนักและหิมะที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน เช่น อุณหภูมิที่สูงมากเช่นคลื่นความร้อน แม้ว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่องคาดว่าจะนำไปสู่ความเสียหายที่มากขึ้นเกิดจากภัยธรรมชาติที่ครอบคลุมและให้ความร่วมมือ ระบบการจัดการไม่เพียงพอที่จะเตรียมรับมือกับภัยพิบัติ

01. มาตรฐานที่อยู่อาศัยขั้นต่ำตาม “ พระราชบัญญัติการอยู่อาศัย ” หมายถึงมาตรฐานโครงสร้างประสิทธิภาพและสิ่งแวดล้อมในระดับหนึ่งรวมถึงพื้นที่อยู่อาศัยขั้นต่ำตามองค์ประกอบของครัวเรือนจำนวนห้องตามการใช้งานและความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น น้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกบำบัดน้ำเสียความแข็งแรงของโครงสร้างฉนวนกันเสียงการระบายอากาศแสงสว่างและความร้อน

02. Living SOC หมายถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันเช่นการกินการนอนการเลี้ยงลูกการรองรับผู้สูงอายุการทำงานและพักผ่อน (รายงานระหว่างรัฐมนตรี. 2019).

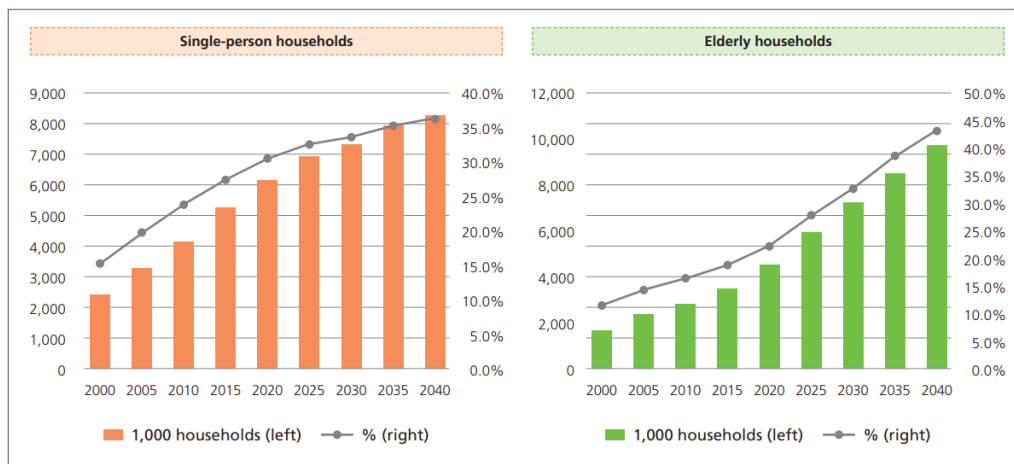
3. การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและโอกาส

ประการแรกในภาคเมือง (พื้นที่) ยุคของประชากรเริ่มลดลงและความต้องการเพิ่มขึ้นในการปรับโครงสร้างพื้นที่ในเมืองคือ ประชากรคาดว่าจะลดลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์และความชราต่ำและคาดว่าบางเมืองจะสูญหายไป ความสามารถในการแข่งขันในเมืองเนื่องจากการทำงานลดลง ของเกาหลีใต้จำนวนประชากรที่แน่นอนคาดว่าจะลดลงหลังจากจุดสูงสุดที่ 51.94 ล้านคนในปี 2571 และมีประชากรวัยทำงานจริงๆ ลดลงตั้งแต่ปี 2017 (สถิติเกาหลี 2019)

ประการที่สองในภาคที่อยู่อาศัยความต้องการที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย และปัญหาบ้านว่างมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นปัญหา การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครัวเรือนเช่นคนโสด ครัวเรือนและครัวเรือนผู้สูงอายุ 03 คาดว่าจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ที่ตั้งและประเภทของที่อยู่อาศัยที่ต้องการตาม เช่นเดียวกับตลาดที่อยู่อาศัยในระยะยาว ความต้องการ สำหรับนโยบายที่อยู่อาศัยที่กำหนดเองเช่นสำหรับเยาวชนและคู่บ่าวสาว คาดว่าจะเพิ่มขึ้นและรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะดำเนินการต่อ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวที่มีรายได้น้อย ครัวเรือนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและต่างประเทศที่สร้างขึ้นโดยการแปลงสัญชาติหรือการแต่งงานก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว 04. ในทางกลับกันไฟล์ การลดลงของประชากรคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวนบ้านว่างในพื้นที่ชนบทและในเมือง 05, นำไปสู่ความต้องการการบำรุงรักษาที่เพิ่มขึ้น รูปที่ 2 รูปที่ 3

ประการที่สามในภาคการป้องกันและความปลอดภัยแห่งชาติ ยิ่งไปกว่านั้นความจำเป็นในการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ปลอดภัย คือ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากรูปแบบการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ ภัยพิบัติและการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เสี่ยงภัย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศ การเปลี่ยนแปลงภัยธรรมชาติเช่นน้ำท่วมภัยแล้งหนัก หิมะคลื่นความร้อนและแผ่นดินไหวมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมากขึ้นบ่อยครั้ง ช่วงเวลาและรูปแบบของเหตุการณ์จะหลากหลายและขนาดของความเสียหายก็จะเพิ่มขึ้นด้วย การเพิ่มขึ้นของภัยสังคมยังนำไปสู่ความต้องการที่เพิ่มขึ้นในการจัดตั้งระบบป้องกันภัยพิบัติสำหรับการจัดการที่ดินของประเทศและการเรียกร้องให้มีนโยบายเพื่อแก้ไขจุดบอดของภัยพิบัติ รูปที่ 4

Figure 2. Outlook on Single-person and Elderly Households

Source
Statistics Korea
Population and
Housing Census;
Statistics Korea 2019.

03. จำนวนครัวเรือนที่อยู่คนเดียวคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 5.58 ล้านครัวเรือน (28.5% ของทั้งหมด) ในปี 2560 เป็นประมาณ 8.23 ล้านคน (36.4%) ใน 2583 ครัวเรือนผู้สูงอายุที่มีผู้ถือครองบ้านอายุเกิน 65 ปีคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากประมาณ 3.99 ล้านคนในปี 2560 (20.4%) เป็นประมาณ 10.01 ล้านคน (44.2%) ในปี 2583 (สถิติเกาหลี 2019 การประมาณการพิเศษของครัวเรือนในอนาคต: 2017-2047)

04. จำนวนครัวเรือนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นจาก 229,000 ครัวเรือนในปี 2558 เป็น 334,000 ครัวเรือนในปี 2561 ขณะที่ครัวเรือนต่างชาติเพิ่มขึ้นจาก 65,000 ครัวเรือนในปี 2543 เป็น 478,000 ในปี 2017 (เว็บไซต์สถิติเกาหลี) คาดว่าจะมีจำนวนบุตรของผู้ย้ายถิ่นฐานที่แต่งงานแล้ว (รุ่นที่สองของผู้อพยพที่แต่งงานแล้ว) เพิ่มขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและจะถึง 1 ล้านคนภายในปี 2593 (Korea Institute for Health and Social Affairs, 2009)

05. จากผลการจำลองโดยใช้แบบจำลองการทำนายที่อยู่อาศัยในอนาคตของ Korea Land Information Corporation จำนวนบ้านว่างในเกาหลีคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 1.28 ล้านหน่วย (5.1%) ในปี 2573 และ 3.02 ล้านหน่วย (10.1%) ในปี 2593 (Land and Geospatial Informatrix Corporation, 2559).

4. งานนโยบายหลัก

1) การพัฒนาและการจัดการเมืองที่ยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการลดลงของประชากร

ขั้นแรกเราจะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและวางแผนที่เหมาะสม การจัดการเพื่อเตรียมรับมือกับการลดลงของประชากร ระหว่างการวางผังเมืองโดยอาศัยการคาดการณ์จำนวนประชากรตามความเป็นจริงเราควรจัดการช่องว่างในและนอกตัวเมืองอย่างเป็นระบบพิจารณาจำนวนประชากรที่วางแผนไว้ นอกเหนือจากจำนวนประชากรโครงสร้างและหน้าที่ภูมิภาค เราควรหลีกเลี่ยงอย่างกว้างขวาง การพัฒนาตัวเมืองกระตุ้นให้เกิดความซับซ้อนหลายเหลี่ยมเพชรพลอย การพัฒนาและส่งเสริมการฟื้นฟูเมืองขนาดกะทัดรัดรอบ ๆ แกนการขนส่งหลัก เราควรวิเคราะห์สถานะของการใช้ที่ดินในพื้นที่นอกเมืองเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การวินิจฉัย สำหรับความเป็นไปได้ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างระบบตรวจสอบอย่างต่อเนื่องสำหรับการจัดการตามแผน

ประการที่สอง เราจะมุ่งเน้นไปที่พื้นที่การจัดการตามแผนและพื้นที่สีเขียวภายใต้แรงกดดันในการพัฒนาสูง ดิฟเฟอเรนเชียล ควรมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการเช่นการแบ่งส่วนย่อยเป็นการบริหารแบบเข้มข้นและแบบทั่วไปโดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาและทิศทางการบำรุงรักษาของเป้าหมายพื้นที่สำหรับการจัดการการเจริญเติบโต นอกจากนี้เราควรปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการเชื่อมต่อระหว่างเก่า ตัวเมืองและเมืองใหม่ และเตรียมพร้อมสำหรับยุคของประชากรลดลงโดยการเสริมสร้างชุมชนสร้างที่อยู่อาศัยพื้นที่และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง

ประการที่สาม เราจะเปลี่ยนความต้องการโครงสร้างพื้นฐานที่ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่ลดลงกลายเป็นพื้นที่สีเขียวและเสริมสร้างกลยุทธ์ในการสร้างและจัดการเชิงพื้นที่อย่างชาญฉลาด โครงสร้างที่คำนึงถึงลักษณะเฉพาะของภูมิภาค เช่น การต่ออายุที่กะทัดรัดโดยมีศูนย์กลางอยู่ที่แกนการขนส่งหลัก

ประการที่สี่ เราจะส่งเสริมการฟื้นฟูเมืองอย่างมีประสิทธิภาพในย่านใจกลางเมืองและที่อยู่อาศัยตามเมืองแผนงานการฟื้นฟู การจัดหาที่อยู่อาศัยใหม่เชิงพาณิชย์ ช่องว่างทางธุรกิจและอุตสาหกรรมควรทำผ่าน

การใช้พื้นที่ว่างและไซต์ที่ไม่ได้ใช้งานอย่างเข้มข้นและซับซ้อนในไพล์ ย่านเมืองเก่าเพื่อส่งเสริมการใช้พื้นที่ในเมืองขนาดกะทัดรัด

ประการที่ห้า เราจะปรับปรุงการทำงานของเมืองและภูมิภาค โดยเพิ่มวิธีการบำรุงรักษาขนาดเล็กที่เก่าและถูกละเลยอาคาร เราจะขยายและเสริมสร้างการต่ออายุผ่านการสร้างและปรับปรุงอาคารเก่าและที่ถูกทอดทิ้งขยายมาตรการสนับสนุนทางสถาบันและทางการเงินต่างๆส่งเสริมกิจกรรมดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบบ้านว่างและเสริมมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้บ้านว่าง

2) การสร้างพื้นที่ในเมืองที่อยู่อาศัยและที่อยู่อาศัยในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงข้อมูลประชากร

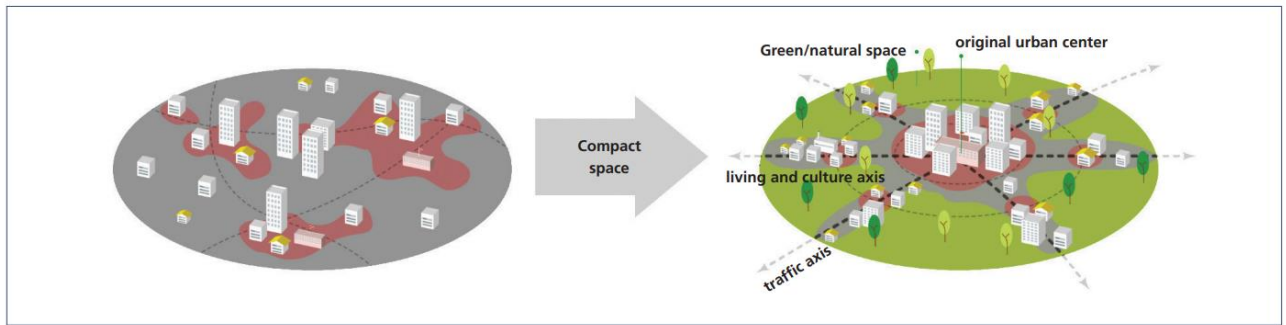
ประการแรก สิ่งสำคัญคือต้องสร้างพื้นที่ในเมืองและที่อยู่อาศัยสำหรับการรวมตัวทางสังคมโดยการสร้างเมืองและพื้นที่อยู่อาศัยออกแบบมาเพื่อแก้ไขปัญหาอัตราการเกิดต่ำและสังคมสูงวัยด้วยเป็นสภาพแวดล้อมที่นำเสนอบริการสาธารณะเพื่อสังคมด้วยโอกาส.

ประการที่สอง มีความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับปรุงพื้นที่ด้านล่างมาตรฐานขั้นต่ำแห่งชาติ 06 สำหรับโครงสร้างพื้นฐานการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน ในเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคนและเพื่อลดช่องว่างระหว่างภูมิภาคและภายในภูมิภาคเราควรระบุพื้นที่ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำของประเทศสำหรับขั้นพื้นฐานบริการที่อยู่อาศัยและให้บริการที่สูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของประเทศมาตรฐานทั่วประเทศ

ประการที่สาม SOC ที่มีชีวิตจะถูกแบ่งออกเป็นฐานภูมิภาค สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกในหมู่บ้านและจัดสรรแตกต่างกัน และการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้อยู่อาศัยควรจะเป็นปรับปรุงร่วมกับระบบการจัดส่งสวัสดิการเฉพาะภูมิภาค เราจะกระจายวิธีการจัดหา SOC ที่มีชีวิต เช่น วิธีการตอบสนองต่อความต้องการและการสร้างความซับซ้อน สิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนส่งเสริมบริการ SOC ที่มีชีวิตตามการเข้าถึงการตรวจสอบโดยรัฐบาลท้องถิ่น

ประการที่สี่ เราจะกระตุ้นให้เกิดการจัดหาบ้านหลังเล็ก ๆ โดยคำนึงถึงการเพิ่มขึ้นของบุคคลหนึ่งหรือสองคนครัวเรือนและขยายการสนับสนุนที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้สูงอายุครัวเรือนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชาวต่างชาติ ในความพยายามที่จะเพิ่มพื้นที่ที่อยู่อาศัยเพื่อตอบสนองต่อสิ่งใหม่ๆ ความต้องการที่อยู่อาศัย

Figure 4. Restructuring of Urban Space and Smart Space Reallocation

3) การตั้งถิ่นฐานของสวัสดิการที่อยู่อาศัยรวม

อันดับแรก เราจะเสริมสร้างการสนับสนุนที่เหมาะสมตามชีวิต ขั้นตอนและระดับรายได้เช่นเยาวชนคู่บ่าวสาวและครอบครัวที่มีฐานะต่ำ เราจะพยายามปรับปรุงสาธารณะเช่าอัตราสินค้าคงคลังที่อยู่อาศัยเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาเช่าสาธารณะระยะยาว ความต้องการที่อยู่อาศัยของผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของบ้านและผู้ที่อยู่อาศัย กับความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งสร้างที่อยู่อาศัยให้เช่าสาธารณะ แผนการจัดหาที่สะท้อนถึงสวัสดิการที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นอย่างครอบคลุม ความต้องการและโครงการสนับสนุนที่อยู่อาศัย

ประการที่สอง เราจะให้บริการที่อยู่อาศัยเฉพาะภูมิภาคและ ตัวเลือกที่อยู่อาศัยที่หลากหลายซึ่งสะท้อนถึงลักษณะของภูมิภาค เราจะกระจายประเภทที่อยู่อาศัยวิธีการผลิตที่อยู่อาศัย และสถานที่อยู่อาศัยรวมทั้งเสนอทางเลือกมากมาย เช่น วัสดุที่อยู่อาศัยโดยพิจารณาจากลักษณะภูมิภาค และระดับบริการที่อยู่อาศัย เราจะส่งเสริมความแตกต่าง นโยบายที่ตรงตามลักษณะของประชากรในท้องถิ่น และเศรษฐกิจเพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการดำรงชีวิตที่เหมาะสมของประชาชนตาม สถานการณ์ในภูมิภาค

ประการที่สาม เราควรขยายความมั่นคงที่อยู่อาศัยให้กับสังคมด้อยโอกาส. เราจะเสริมสร้างการสนับสนุนที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มเสี่ยงที่จะแก้ไขจุดบอดด้านสวัสดิการที่อยู่อาศัย เราวิเคราะห์ระดับรายได้ภาระค่าที่อยู่อาศัยและที่อยู่อาศัย ระดับตามช่วงชีวิตและระยะรายได้กำหนดมาตรฐานครัวเรือน สำหรับสวัสดิการที่อยู่อาศัยสำรวจโครงการสนับสนุนที่อยู่อาศัยที่ต้องการโดยแต่ละชนชั้นทางสังคมและสะท้อนผลลัพธ์ในการออกแบบที่อยู่อาศัยนโยบายสวัสดิการ

ประการที่สี่ เราจะจัดหาหลักประกันที่อยู่อาศัยสำหรับคนโสดครัวเรือนที่ยากจนและครัวเรือนสูงอายุสำหรับคนโสดครัวเรือน เราจะกำหนดนโยบายที่อยู่อาศัยอย่างใกล้ชิดเชื่อมโยงกับการเติบโตของรายได้และนโยบายงานและพยายามจัดบ้านและงานด้วยกัน สำหรับครัวเรือนผู้สูงอายุเราจะกำหนดแผนการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่อาศัยและให้การสนับสนุนตามวงจรสุขภาพเช่นสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่อาศัยแบบพึ่งพาตนเองที่อยู่อาศัย สถานสงเคราะห์และสถานพยาบาลโดยคำนึงถึงรายได้และสภาวะสุขภาพ

ประการที่ห้า เราจะขยายการจัดการที่อยู่อาศัยในอนาคตเช่น เช่น บ้านที่มีอายุยืนยาวบ้านโมดูลาร์และบ้านอัจฉริยะ เช่นเดียวกับบ้านที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมันเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างการกระจายอำนาจและภาครัฐและเอกชน การกำกับดูแลความร่วมมือเพื่อจัดการที่อยู่อาศัยที่เน้นชีวิตบริการสวัสดิการและวิธีการจัดการที่หลากหลายสำหรับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น

4) การสร้างดินแดนแห่งชาติที่ปลอดภัยและยืดหยุ่น

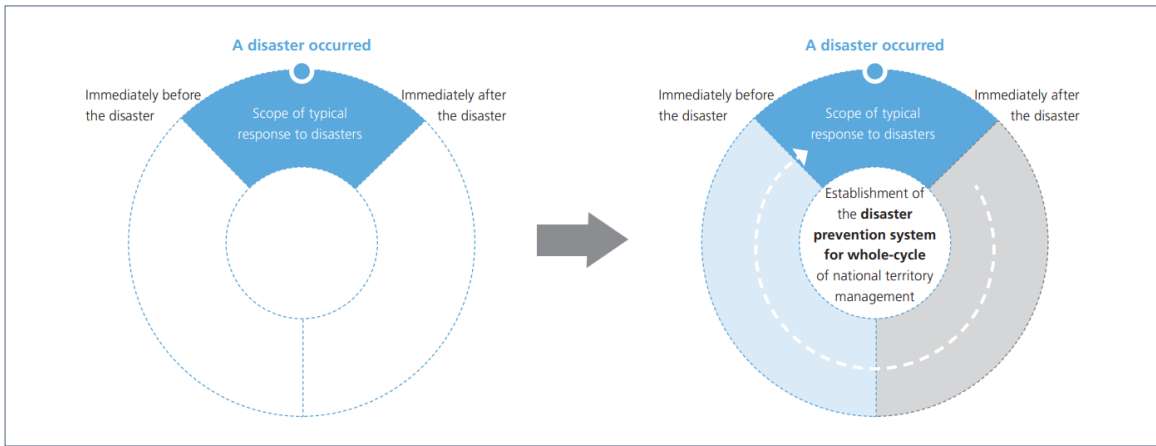
แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าเป็นภารกิจหลักในการนำเสนอ การสร้างที่ดินที่ปลอดภัยและยืดหยุ่นได้

ประการแรก เกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินการของระบบป้องกันภัยพิบัติทั้งวงจรของประเทศ การจัดการอาณาเขตขอบเขตของการรับมือกับภัยพิบัติได้รับขยายออกไปในแง่ของเวลาและพื้นที่จากขอบเขตทั่วไป การรับมือกับภัยพิบัติซึ่ง จำกัด เฉพาะก่อนและทันทีที่เกิดภัยพิบัติเพื่อเน้นย้ำการจัดตั้งและดำเนินการป้องกันภัยพิบัติ ระบบสำหรับทั้งวงจร นอกจากนี้แผนดังกล่าวยังเรียกร้องให้ การขจัดจุดบอดด้านความปลอดภัยในชีวิตและการจัดตั้งระบบยุทธศาสตร์การป้องกันภัยพิบัติแห่งชาติเพื่อส่งเสริม การจัดการความเสี่ยงทางวิทยาศาสตร์ของภัยพิบัติขนาดใหญ่

ประการที่สอง เกี่ยวกับการจัดตั้งบูรณาการ ระบบป้องกันภัยโดยพิจารณาจากลักษณะภูมิภาควางแผนที่จะสร้างและดำเนินการตอบสนองหลายมิติ ระบบที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนรัฐบาลอุตสาหกรรมและภาควิชาการเพื่อตอบสนองต่อภัยพิบัติขนาดใหญ่ในแต่ละครั้งภูมิภาค รวมทั้งสนับสนุนระบบในการวินิจฉัยอย่างชาญฉลาดความเสี่ยงและให้ข้อมูล นอกจากนี้ผังเมืองสำหรับการป้องกันภัยพิบัติจะได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างแข็งขันเพื่อที่จะวางแผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมการป้องกันภัยพิบัติจะรวมอยู่ในผังเมืองระดับภูมิภาคในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติ. รูปที่ 5

ประการที่สาม เกี่ยวกับการสร้างมนุษย์เป็นศูนย์กลางระบบความปลอดภัยแผนที่ภัยพิบัติจะจัดทำขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้อยู่อาศัยสามารถรับมือกับสถานการณ์อันตรายได้ด้วยตนเองและบริการจัดการความปลอดภัยอัจฉริยะที่ตรวจสอบอย่างรอบคอบ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชนจะขยายออกไป ในนอกจากนี้เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยของระบบขนส่ง รัฐบาลจะดำเนินการทบทวนอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งเสริมสร้างถนนความปลอดภัยผ่านการเชื่อมต่ออัจฉริยะของการส่งสัญญาณ ระบบโดยใช้ข้อมูลขนาดใหญ่และลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุผ่านความซับซ้อนของการดำเนินการและการจัดการรถไฟเทคนิค.

Figure 5. Disaster Prevention System for Whole-Cycle of National Territory Management: Temporal and Spatial Expansion

บทที่ 5

การสร้างความสง่างามและพื้นที่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1. บูรณาการระหว่างแผนดินแดนแห่งชาติและแผนสิ่งแวดล้อม

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับสมบูรณ์ฉบับที่ 5 มาแล้ว มีผลบังคับใช้ในปีนี้มี ความหมายอย่างยิ่งสำหรับชาติภาคสิ่งแวดล้อมของอาณาเขตในแผนนี้ ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ปัญหามลพิษต่างๆที่เกิดขึ้นตามการขยายตัวของเมือง เนื่องจากการย้ายถิ่นในชนบทและในเมืองและอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลง จากเกษตรกรรมสู่ประเทศอุตสาหกรรมและสิ่งนี้เชื่อมโยงกับ คุณภาพชีวิตของประชาชน. หากมีการเติบโตในเชิงปริมาณประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเป็นศูนย์กลาง ในอดีตตอนนี้เราอยู่ในยุคที่สิ่งแวดล้อมกลายเป็นสิ่งที่กำหนดคุณภาพชีวิต รัฐบาลยังได้เริ่มมองการพัฒนาและการอนุรักษ์ด้วยโดเมนเดียว และการพัฒนาที่ยั่งยืนได้กลายเป็นปณิธานของทุกคน

มันอยู่ในบริบทที่แผนดินแดนแห่งชาติที่ฉบับที่ห้าและแผนสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข ในการทำเช่นนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักวิจัยที่รับผิดชอบแต่ละแผนได้แบ่งปันเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมที่ดินของประเทศและอนาคตในอนาคต และกล่าวถึงงานนโยบายที่จะรวมไว้ทั่วไปความเชื่อมโยงระหว่างแผนดินแดนแห่งชาติกับสิ่งแวดล้อมแผนซึ่งได้รับการศึกษาในช่วงต้นทศวรรษ 2000 ได้บรรลุผลผ่านการตรากฎหมาย“ การจัดการแบบบูรณาการCommon Directives” ในปี 2018

บทความนี้แนะนำสถานการณ์ปัจจุบันและงานนโยบายของสภาพแวดล้อมทางบกภายใต้หัวข้อ“ การจัดการของแกนนิเวศวิทยาดินแดนแห่งชาติ” “ การขยายตัวของสีเขียวโครงสร้างพื้นฐาน ” การสร้างภูมิทัศน์ที่หรูหรา ” การสร้างโครงสร้างเชิงพื้นที่ของเมืองเหมาะสำหรับการใช้พลังงาน "กล่าวถึงในสองแผน

2. มาตรฐานการพัฒนาและการอนุรักษ์ดินแดนของชาติ: แกนนิเวศวิทยา

จุดเริ่มต้นของการพัฒนาที่ยั่งยืนของแผ่นดินอยู่ที่การแยกแยะช่องว่างสำหรับการพัฒนาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

และการอนุรักษ์ อย่างไรก็ตามยกเว้นการป้องกัน พื้นที่ของ Baekdudaegan ไม่มีแกนนิเวศวิทยาที่มีถูกใช้พร้อมกันทั้งในดินแดนแห่งชาติและนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม โดยธรรมชาติแล้วไม่มีวิธีที่จะพิจารณาความเชื่อมโยงทางนิเวศวิทยาของที่ดินในแผนย่อยเช่นการวางผังเมืองและการวางแผนพัฒนาและตามเป็นผลให้แกนนิเวศวิทยาที่สำคัญของแผ่นดินแยกส่วนออกเป็นหลายส่วนสถานที่

ในแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้านี้มีการนำเสนอวาระนโยบายเพื่อเสริมสร้างการเชื่อมต่อของเครือข่ายภูเขาแม่น้ำและมหาสมุทรในระบบนิเวศ จุดยืน. แผนคือการปรับปรุงระบบนิเวศโดยรวมหน้าที่ของดินแดนแห่งชาติ

โดยการชี้แจงขอบเขตเชิงพื้นที่ของแกนนิเวศวิทยาบนบกที่นำเสนอในเส้นสมมุติคร่าวๆ และโดยการออกกฎหมายการฟื้นฟูและระบบการจัดการ

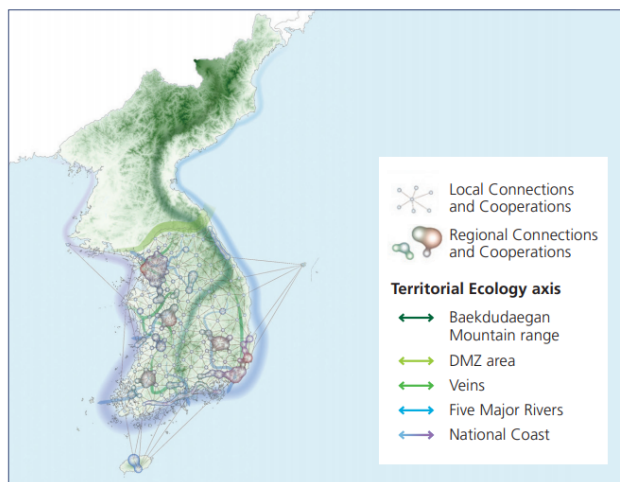
โดยเฉพาะอย่างยิ่งแกนนิเวศวิทยาที่สำคัญของแผ่นดินคือ แบ่งออกเป็นแกนสีเขียวเชิงนิเวศและการเดินเรือและชายฝั่ง แกนสีน้ำเงินและพื้นที่อนุรักษ์และการจัดการที่สำคัญมีการกำหนดพื้นที่เพื่อสร้างหลักการที่ดินแห่งชาติ และการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็จะเป็น เป็นที่พึ่งปรารถนาในการส่งเสริมการอนุรักษ์และการอนุรักษ์ แกนนิเวศวิทยาเป็นลำดับความสำคัญเช่นพื้นที่คุ้มครอง ของ Baekdudaegan, DMZ (พื้นที่คุ้มครองทางทหารและพลเรือน พื้นที่ควบคุม) แกนสันเขาเครือข่ายเทือกเขาภูมิภาค แกนนิเวศวิทยา ฯลฯ

นอกจากนี้แกนนิเวศวิทยาของที่ดินในเมืองควรเป็นได้รับความเข้มแข็งจากการขยายพื้นที่สีเขียวในเมืองและไบโอโทป และเราควรเพิ่มสีเขียวภายในพื้นที่ใช้สอยจริงของพลเมืองเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัยมากขึ้น แกนสีน้ำเงินทางทะเลและชายฝั่งควรเชื่อมโยงกับแกนสีเขียวในระบบนิเวศด้วยและมันก็เหมาะสมที่จะหลีกเลี่ยงการพัฒนาในพื้นที่คุ้มครองให้มากที่สุดตั้งอยู่ในพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งและที่ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น

คาดว่าแกนนิเวศวิทยาบนบกดังกล่าวจะไม่ให้แนวทางเชิงพื้นที่เกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาเท่านั้นของการพัฒนาที่ดิน แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างพื้นที่เชิงรุกป้องกันไม่ให้ประมาทการพัฒนา.

รูปที่ 1 ตาราง 1

Figure 1. Integrated management of the national territory- environmental planning

Source Government of the Republic of Korea 2019, 113.

Table 1. Current status of disconnected and damaged national ecological axis

Category	Baekdudaegan Mountain range (2011~2016)	Veins (2011~2016)	DMZ area (2015~2016)	National Park (2016)	Total
Disconnected	65	768	22	208	1,063
Damaged	208	972	145	83	1,408
Total	1,063	1,740	167	291	2,471

Source Government of the Republic of Korea 2019, 105.

3. การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย : การขยายโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว

ปัจจุบันเกาหลีใต้มีจำนวนประชากรลดลงในพื้นที่ชนบทในขณะที่ประชากรในเขตปริมณฑลโดยมีศูนย์กลางอยู่ที่เขตโซลซิตีกำลังเพิ่มขึ้น ให้เป็นไปตามประมาณการประชากรในปี 2583 คาดว่าประชากรจะลดลงจาก 52.9% ของพื้นที่อยู่อาศัยในปัจจุบันในขณะที่จะมีการเพิ่มขึ้นในเขตปริมณฑล ดังนั้น, มีความ

เหมาะสมที่จะมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมในเมืองที่ประชากรเพิ่มขึ้นและในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในการทำการเกษตรและหมู่บ้านชาวประมงที่มีประชากรลดลง นอกจากนี้เราจำเป็นต้องจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นใหม่อย่างจริงจัง เช่น ฝุ่นละอองที่มีความเข้มข้นสูง เป็นต้น

ความวิตกกังวลของผู้คนเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก ทางเลือกหนึ่งคือการเปิดอุโมงค์ลม โดยเชื่อมต่อธรรมชาติทรัพยากรเช่นป่าไม้สวนสาธารณะที่เขียวขจีและพื้นที่เพาะปลูกเข้ากับเครือข่าย เราสามารถลดฝุ่นละอองได้มากในหลาย ๆ พื้นที่หากพื้นที่สร้างอากาศบริสุทธิ์บริเวณที่มีลมแรงและอากาศเย็นทางเดินมีความ

ปลอดภัยผ่านทางนี้ นอกจากนี้ยังสามารถสร้างเขื่อนอากาศที่อากาศบริสุทธิ์สามารถอยู่ได้โดยการวางสวนสาธารณะที่เขียวขจีกลางกระแสลม นอกจากนี้เมื่อสร้างใหม่อาคารควรวางในลักษณะที่ปรับให้เข้ากับลมและถ่ายเทบรรยากาศของเมืองได้อย่างรวดเร็ว รูปที่ 2

นอกจากนี้การเกษตรในเมืองจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูผลกระทบของการเกษตรในเมืองมีมาก: ส่งเสริมสุขภาพของระบบนิเวศควบคุมสภาพอากาศทำให้อากาศบริสุทธิ์ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้โอกาสในการทำกิจกรรมยามว่างและส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน. เพื่อที่จะฟื้นฟูการเกษตรในเมืองเราอันดับแรกควรมีที่ดินทำกิน เช่นสวนหลังคาและที่ดินสาธารณะและกำหนดมาตรการในการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้กับประชาชนเกษตรกรรมในเมืองประเภทต่างๆ เช่น การปลูกพืชไร้ดินสวนกล่องการเลี้ยงผึ้ง เป็นต้นควรได้รับการพัฒนาและโปรแกรมที่เปิดให้ทุกคนควรใช้ยังต้องเตรียม

จากมุมมองของกล้องจุลทรรศน์เสียงต่างๆควรแก้ไขปัญหาดังนี้ มาตรการและมาตรฐานเพื่อประเมินขอบเขตของเสียงรบกวนที่เกิดจากเสียงพื้นในที่อยู่อาศัยชุมชนเสียงรบกวนจากพื้นที่ธุรกิจเช่นสถานที่ก่อสร้างและโรงงานเสียง ที่อยู่อาศัย เกิดขึ้นในต้องเตรียมถนนทางรถไฟและเครื่องบิน นอกจากนี้ยังเป็นจำเป็นในการจัดการสารอันตรายและกลิ่นในอาคารอาคารที่มีอยู่ซึ่งมีสารอันตรายเช่นใยหินควรถูกทำลายและการใช้ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควรสนับสนุนวัสดุก่อสร้าง พื้นที่ชนบท ควรจัดการแหล่งที่มาของกลิ่นและสร้างสีเขียวบัพเฟอร์ที่กว้างขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้กลิ่นเหม็นกระจายไปทั่วบริเวณ

ในกรณีของพื้นที่ชนบทพื้นที่สวัสดิการป่าไม้ควรจัดให้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับประชากรสูงอายุและการเพิ่มขึ้นของจำนวนคนที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและโรคสิ่งแวดล้อม มีความจำเป็นต้องสร้างสวัสดิการป่าไม้ คอมเพล็กซ์ในแต่ละโซนของดินแดนแห่งชาติมั่นใจได้ ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้สะดวกและจัดสวัสดิการป่าไม้ บริการตามวงจรชีวิต ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลป่าไม้ป่าไม้ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและสวนรุกขชาติเรายังอยู่ในจุดในเวลาที่เราควรเชื่อมต่อหมู่บ้านและทิวทัศน์ ป่าไม้และทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ / วัฒนธรรม ฯลฯ ตามภูมิภาคจนถึงหลักสูตรการท่องเที่ยว และนำโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสุขภาพของผู้คนที่ เป็น

ประเภทป่าประเภทชายฝั่งและประเภทที่ชอบน้ำโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ดีเยี่ยมเช่นป่าไม้พื้นที่ชายฝั่งและ
เขื่อน

นอกจากนี้เรายังสามารถคิดถึงการจัดหาบ้านหลังที่สองให้กับคนในเมือง คนในพื้นที่ชนบทที่มี
ประชากรลดจำนวนลงอย่างรวดเร็วหรือเปลี่ยนหน้าที่ของหมู่บ้านไปสู่การพักผ่อนหย่อนใจ / ไซต์บำบัด ทุ่งสี
น้ำตาลสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปิดและไม่มีใครวาง บ้านที่เกิดขึ้นเนื่องจากอุตสาหกรรมสลายตัวอาจถูกสร้าง
ขึ้น ทรัพย์สินสาธารณะที่ใช้ร่วมกันหรืออาจนำไปรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ
แข่งขันในภูมิภาค

4. การสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามและสง่างาม

ตั้งแต่สมัยโบราณดินแดนของเราถูกเรียกว่า 'กิมซูกังซาน' (ดินแดนแห่งทิวทัศน์ที่สวยงาม) เพราะมัน
คือสวยเหมือนใหม่ปก อย่างไรก็ตามในบางพื้นที่ชนเมือง พื้นที่ทิวทัศน์ธรรมชาติและภูมิประเทศถูกเปลี่ยน:
อาคารสูงถูกสร้างขึ้นใกล้ชายฝั่งในพื้นที่ชายฝั่ง และอพาร์ทเมนต์แบบสแตนด์อะโลนถูกสร้างขึ้นในพื้นที่ชนบท
ไม่อยู่ในพื้นที่โดยสิ้นเชิง ภูมิทัศน์ในเมืองใหม่ แยกด้วยอพาร์ทเมนต์สูงและอพาร์ทเมนต์เหล่านั้นเมืองเก่าทรุด
โทรมด้วยป้ายโฆษณาสีฉูดฉาดและสายไฟฟ้า รูปที่ 3

ตอนนี้เราอยู่ในยุคที่ภูมิทัศน์กลายเป็นปัจจัยด้านความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและเมือง
ระดับโลกในเกาหลี และทั่วโลกกำลังหายใจด้วยพลังงานใหม่โดยการเปลี่ยนแปลงภาพเมืองของพวกเขา
เกาหลีกำลังดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์เช่นการแก้ไข "พระราชบัญญัติภูมิทัศน์" ซึ่งอาจปรับปรุงคุณภาพที่ดิน
01 รูปที่ 4

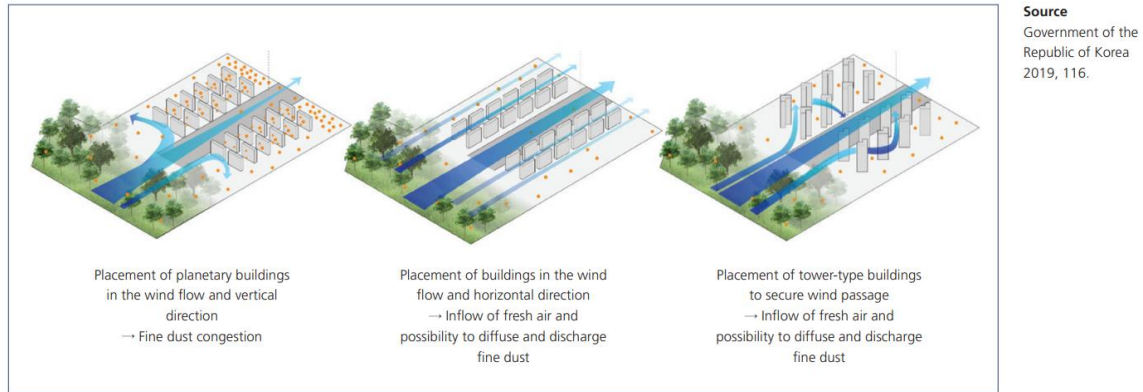
ถ้าอย่างนั้นเราจะทำอย่างไร? อันดับแรกเราต้องหาและใช้ทรัพยากรภูมิทัศน์ของชาติที่เหลืออยู่ในการ
สร้างภูมิประเทศในภูมิภาคที่โดดเด่น ซึ่งหมายความว่าโดยการค้นพบ และการจัดการทรัพยากรภูมิทัศน์ระดับ
ภูมิภาคในท้องถิ่นควรใช้เป็นทรัพย์สินในการสร้างเอกลักษณ์ของภูมิภาคและฟื้นฟูพื้นที่

มาตรวจสอบและค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหาย หรือหายไปในภูมิภาคซึ่งได้รับการ
ประเมินต่ำและใช้เป็นทรัพยากรที่สำคัญในภูมิภาค ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการขั้นตอนและการเลือก
ก่อน เกณฑ์สำหรับทรัพยากรที่ดินและภูมิทัศน์ ต่อจากนั้นไม่เหมือนใคร ภูมิประเทศในท้องถิ่นเช่นภูมิทัศน์ใน
ชนบทหรือในเมืองควรเป็นสร้างและจัดการอย่างเป็นระบบโดยใช้ประโยชน์จากทัศนียภาพ แหล่งข้อมูลที่ถูก
ตรวจสอบและค้นพบ

นอกจากนี้แนวคิดของการจัดการภูมิทัศน์ต้องการเพื่อนำไปใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวก SOC (ทาง
รถไฟถนนท่าเรือลำธาร ฯลฯ) ได้รับการส่งเสริมในระดับชาติ การจัดการภูมิทัศน์แผนสำหรับแต่ละขั้นตอนของ
โครงการของการวางแผนการเขียนโปรแกรมการออกแบบ และจะต้องเตรียมการก่อสร้างเพื่อให้มีภูมิทัศน์ โดย

คำนึงถึงทุกขั้นตอนของโครงการก่อสร้าง SOC สิ่งอำนวยความสะดวกขนาดเล็กอื่น ๆ (สะพานเล็ก ๆ ถนน
เกษตรกรรมการเกษตร สะพานสะพานลอยคนข้ามสะพานลอย ฯลฯ) และสิ่งอำนวยความสะดวก SOC ใน
ชีวิตประจำวันควรได้รับการพิจารณาด้วยภูมิทัศน์.

Figure 2. Examples of building layout guidelines considering the wind direction

01. Enactment of the Landscape Act in 2007, general revision of the Landscape Act in 2013, establishment of the First Landscape Basic Plan of 2015, National Land Charter enacted in 2017.

01. การตราพระราชบัญญัติภูมิทัศน์ พ.ศ. 2550 การปรับปรุงทั่วไปของพระราชบัญญัติภูมิทัศน์ในปี พ.ศ. 2556 การจัดทำแผนพื้นฐานภูมิทัศน์ฉบับแรกของปี พ.ศ. 2558 กฎบัตรที่ดินแห่งชาติที่ตราขึ้นในปี พ.ศ. 2560

5. การสร้างโครงสร้างเชิงพื้นที่ของเมืองให้เหมาะสมสำหรับการใช้พลังงาน

ในปี 2014 ก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากพลังงาน เซกเตอร์สูงถึง 87 เปอร์เซ็นต์และเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซ็นต์ การใช้พลังงานหมุนเวียนส่งผลให้ CO2 ลดลง 16.8 เปอร์เซ็นต์ การปล่อยสถิติแสดง ดังนั้นการเปลี่ยนไปใช้พื้นที่ในเมืองโครงสร้างที่ใช้พลังงานต่ำเป็นสิ่งจำเป็น

ในบริบทที่ดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมแผนเสนอ ‘การสร้างระบบการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน’ เป็นวาระนโยบาย ด้วยเหตุนี้ระบบควรได้รับการทบทวนโดยคำนึงถึงการขนส่ง ระยะเวลา / ความผันผวนของภาระตามฤดูกาล ฯลฯ เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิต / บริโภคพลังงานที่สำคัญภายในเมือง กล่าวอีกนัยหนึ่งควรพิจารณาการแบ่งเขต รูปแบบการใช้พลังงานในที่อยู่อาศัยและเชิงพาณิชย์ ไซต์และวางแผนสำหรับการจัดวางสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมที่สุดใกล้ ๆ การผลิตพลังงาน / การขนส่ง / การบริโภคในเมือง โครงสร้างพื้นฐาน. ในกรณีของอุตสาหกรรมเชิงซ้อนการพึ่งพาตนเอง ในด้านพลังงานควรได้รับการปรับปรุงและการพัฒนาอุตสาหกรรม ควรส่งเสริมคอมเพล็กซ์ที่สนับสนุนตนเองด้านพลังงาน แม้ว่าแผนหน่วยอำเภอ ฯลฯ

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านพลังงานต้องอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและ ควรจัดเตรียมระบบพลังงานแบบกระจาย ในอื่น ๆ คำพูดการใช้พลังงานแสงอาทิตย์และเซลล์เชื้อเพลิงในเมืองควรเป็นขยายและที่ตั้งของ

โรงงานพลังงานแต่ละแห่งควรเป็นวางแผนให้สอดคล้องกับแผนการจัดการและอุปสงค์พลังงาน สำหรับการสร้างเมืองที่พลังงานในอนาคตเช่น เราควรใช้ไฮโดรเจนเป็นแหล่งพลังงานหลักของเมือง พัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพลังงานการจัดเก็บและขนส่งและตรวจสอบการใช้งานผ่านการใช้งาน โครงการนำร่องในภาคที่อยู่อาศัย / การขนส่ง

ในที่สุดก็ควรทำงานเพื่อสร้างพลังงานเป็นศูนย์และเป็นสีเขียว อาคาร ด้วยเหตุนี้อาคารพลังงานศูนย์ที่ลดขนาดลง ต้องใช้พลังงานโดยเริ่มจากอาคารสาธารณะ ในปี 2020 และจะค่อยๆบังคับใช้ภายในปี 2573 และอื่น ๆ ควรเตรียมโครงการนำร่องและมาตรการสนับสนุนของสถาบัน ผ่านกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นตาม แผนพื้นฐานของอาคารสีเขียวการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในอาคารที่สร้างขึ้นใหม่ ขณะดำเนินการต่อ เพื่อดำเนินการตามนโยบายการทำให้อาคารที่มีอยู่เป็นสีเขียว เพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรมของอุตสาหกรรมอาคารสีเขียว การมีส่วนร่วมของประชาชน ฯลฯ มาตรการในการฟื้นฟูจะต้องเป็น ดำเนินการอย่างครอบคลุม

Figure 3. Damage to the natural scenery

Source
Sound of Sejong 2013.
Green Korea United
2006.
BizN 2016.

Figure 4. Problems of Urban Landscape

Source
The Hankyoreh 2019.
Lafent 2013.
Gangwon-do Daily
2008.

6. คาดหวังว่าจะได้รับสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นใหม่ใน 20 ปี

Environmental Kuznets Curve (EKC) เป็นหัวข้อปกติในตำราเศรษฐศาสตร์ ในช่วงเริ่มต้นของอุตสาหกรรมและการผลิต, การปล่อยมลพิษของโรงงาน, ความเข้มข้นของประชากรในมหานคร สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง อย่างไรก็ตามเมื่อรายได้เกินกำหนดระดับสภาพแวดล้อมดีขึ้น นี่คือผลกระทบของไฟล์ความเข้าใจของประชาชนว่าระดับรายได้สูงไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้คนมีความสุขและสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิต.

บทที่ 6

การสร้างการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ และ Smart National Territory

1. สถานะปัจจุบันและปัญหา

ด้วยช่องว่างในการให้บริการขนส่งและเลวร้ายลงการจราจรติดขัดในเมืองใหญ่มีการเติบโตมากขึ้น ช่องว่างในการก่อตัวของเครือข่ายการขนส่งระดับประเทศและบริการและส่งผลให้การจราจรติดขัดในเมืองใหญ่กำลังทวีความรุนแรงขึ้น ตามเศรษฐกิจโลก Forum (2019) Global Competitiveness Report, South Korea is อยู่ในอันดับที่ 13 จาก 141 ประเทศและแม้ว่าจะได้รับการจัดอันดับ อันดับที่ 6 ในโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในอันดับที่ค่อนข้างอ่อนแอในแง่ของการเชื่อมต่อถนน (26) ความหนาแน่นของทางรถไฟ (23) และระดับของการเชื่อมต่อสนามบิน (16) เกี่ยวกับการเชื่อมต่อถนน และความหนาแน่นของทางรถไฟมีช่องว่างในแง่ของ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการขนส่งข้ามภูมิภาคและตาม ผลการวิจัยโดย Jong Hak Kim et al. (2019) ค่าเฉลี่ยเวลาเดินทางข้ามภูมิภาคคือ 171 นาที (สมมติว่า การใช้เครือข่ายทางหลวง) ณ ปี 2560 และถึงแม้ว่า การเข้าถึงเมืองใหญ่ ๆ (ถนน + KTX) ดีขึ้น 20% สำหรับเขตปริมณฑลและในจังหวัดชุงนัมเมื่อเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของประเทศบางพื้นที่เช่นชายฝั่ง Namhae และGangwon-do แสดงให้เห็นว่าแย่งประมาณ 40% ในเงื่อนไขการเข้าถึงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ ในฐานะที่เป็น ผลปรากฏว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัด ระเบียบชาติใหม่ โครงข่ายถนนมุ่งเน้นไปที่ผู้ใช้ (คน) ตามกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทางในอนาคต ของผู้ใช้รถใช้ถนน และเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัยในการขนส่งการเชื่อมต่อสภาพของ SOC และความ ไม่สมดุลในระดับภูมิภาค

แม้จะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งอย่างต่อเนื่องเนื่องจากช่องว่างระหว่างการพัฒนา เมืองใหม่และการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม การใช้ระบบขนส่งสาธารณะลดลง 02 และเพิ่มขึ้น จำนวนรถยนต์ที่ใช้งานความแออัดในเมืองใหญ่ 03 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเวลาเดินทางโดยเฉลี่ย (ไปกลับ) ของชาวเกาหลีคือ 58 นาที (80 นาทีสำหรับ Metropolitan พื้นที่) ซึ่งอย่างน้อย 2 เท่า 04 ของค่าเฉลี่ย OECD ที่ 28 นาทีและปัจจัยการขนส่งสาธารณะระหว่างชั่วโมงเร่งด่วน 175% สำหรับรถไฟในเขตเมืองและ 132% 05 สำหรับรถเมล์ในเขตเมืองส่งผลให้ประชาชนไม่สะดวกอย่างรุนแรงเกี่ยวกับการขนส่ง แม้จะมีความ พยายามในการแก้ไขก่อนหน้านี้ ปัญหาความแออัดใจกลางเมืองผ่านสถานประกอบการและการดำเนินงานของ กลุ่มที่ปรึกษาหาระหว่างรัฐบาลท้องถิ่น ความไม่สะดวกของประชาชนยังคงแย่งเนื่องจากข้อ จำกัด ของรัฐบาล ท้องถิ่นที่มีเขตอำนาจศาลที่กำหนดและความขัดแย้งในระดับภูมิภาค

เนื่องจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นของสนามบินศูนย์กลางทั่วโลก และขาดการฟื้นฟูสนามบินในภูมิภาค ระหว่างประเทศ ความสามารถในการแข่งขันของบริการโลจิสติกส์ลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้นำใน ศูนย์กลางระดับโลก สนามบินมีความจำเป็นสำหรับสนามบินนานาชาติอินชอนไป เสริมสร้างความสามารถใน

การแข่งขันท่ามกลางการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากจีนญี่ปุ่นและสิงคโปร์และมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อพิจารณาวิธีการฟื้นฟูสนามบินในภูมิภาคด้วย ชาติผู้เยี่ยมชมและปริมาณการจัดส่งไม่รวมเซจูกิมแฮและสนามบินแทกู และสนามบินนานาชาติอินซอนที่ไหน เทียวบินระหว่างประเทศส่วนใหญ่กระจุกตัว นอกจากนี้แม้จะมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและการขยายพอร์ตการทำงาน แต่การมีส่วนร่วมสนับสนุนของท่าเรือด้วยเกี่ยวกับการนำเข้า / ส่งออกการขนส่งสินค้าได้รับลดลงและตรงกันข้ามกับแนวโน้มการพัฒนาของโลก พอร์ตสมุทรเราขาดการตอบสนองต่อสิ่งนี้การเปลี่ยนแปลงรวมถึงการสร้างปริมาณการขนส่งสินค้าใหม่และเพิ่มมูลค่าและการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่ 4 มาใช้

เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเมืองอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างตัวขับเคลื่อนการเติบโตใหม่เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมที่ 4 การปฏิบัติทั่วโลกกำลังมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มกลยุทธ์ มูลค่าของเมืองอัจฉริยะในขณะที่รัฐบาลของเราดำเนินการตามนโยบายเมืองที่แพร่หลาย (U-City) ตั้งแต่ปี 2546 โดยเน้นเฉพาะการจัดการโครงสร้างพื้นฐานภายในเมืองใหม่ ๆ ระดับประสาทสัมผัสของผู้คนอยู่ในระดับต่ำและมีข้อ จำกัด ในการดูแลโมเดลเมืองอัจฉริยะที่เป็นตัวแทนด้วยความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้นเพื่อที่จะดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างรวดเร็วตามทันโลกอัจฉริยะตลาดในเมืองรัฐบาลเพียงมีการวางแผนและการทบทวนการเติบโตของเมืองแบบจัดฉากและเมืองอัจฉริยะที่กำหนดเองนโยบายการพัฒนาและการขยายตัว รูปที่ 1

01. ร่างโดยแก้ไขและสรุปบรรพ 3 บทที่ 5 ของแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5

02. อัตราการแบ่งปันภาระการขนส่งสาธารณะแห่งชาติสำหรับเมืองใหญ่ ๆ ลดลงจาก 39.3% ในปี 2016 เป็น 38% ในปี 2018 (สถิติของเกาหลีการขนส่งสาธารณะ

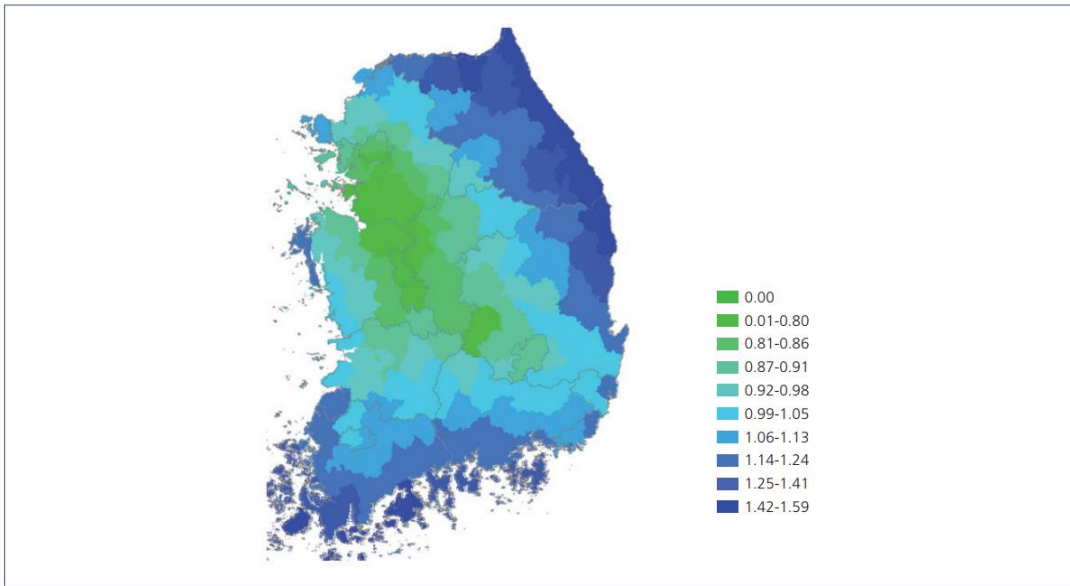
อัตราการใช้รถ https://index.go.kr/smart/mbl/chart_view.do?idx_cd=4259

03. ต้นทุนความแออัดของเมือง: (2010) 18.1 ล้านล้านวอน → (2015) KRW 21.3 ล้านล้าน / # รถยนต์: (2006) 16.43 ล้าน → (2017) 22.53 ล้าน (สถิติเกาหลี, จำนวนรถยนต์จดทะเบียน, http://www.index.go.kr/potal/main/EachDtlPageDetail.do?idx_cd=1257)

04. สสค. www.oecd.org, เวลาเฉลี่ยที่ใช้เดินทางไป - กลับที่ทำงาน (ไป - กลับ, เฉลี่ย)

05. 2019 Metropolitan Transportation Vision, ต.ค. 2019, กระทรวงที่ดิน, โครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง

Figure 1. City, county and major city accessibility analysis results (Road + KTX)

Source
Jong Hak Kim et al. (2019, p.48), Research on National Transportation Network Construction for Innovation and Engagement.

06. สะพานและอุโมงค์ในประเภท 1, 2 สิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้พระราชบัญญัติความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวก (อ้างอิงจากการลงทะเบียน FMS ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2018) สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่ 1: (สะพาน) สะพานแบบพิเศษหรือสะพานถนน 500 ม., สะพานรถไฟใต้ดินความเร็วสูง / เมืองหรือสะพานรถไฟ 500 ม. (อุโมงค์) อุโมงค์ถนน 1,000 ม. + หรือ 3 ช่องจราจรขึ้นไปอุโมงค์รถไฟใต้ดินความเร็วสูง / ในเมืองหรืออุโมงค์รถไฟ 1,000 ม. สิ่งอำนวยความสะดวกประเภท 2: (สะพาน) ในบรรดาสะพานที่ไม่ใช่สะพานแบบที่ 1, 100 ม. + สะพานถนนหรือสะพานรถไฟ 100 ม (อุโมงค์) ในบรรดาอุโมงค์ที่ไม่ใช่ประเภทที่ 1 อุโมงค์ถนนเช่นอุโมงค์ถนนภายในประเทศที่มีความเร็วสูง / ท่อไปหรืออุโมงค์รถไฟในเขตเมือง เมือง

2. การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและโอกาส

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งที่มีอายุมากขึ้นสร้างขึ้นอย่างหนักตั้งแต่ปี 1970 กำลังเร่งตัวขึ้นและ

ความชราภาพในอนาคตคาดว่าจะเร่งตัวมากขึ้นซึ่งนำไปสู่ความต้องการการบำรุงรักษาและการจัดการที่เพิ่มขึ้นท่ามกลางสะพานและอุโมงค์ (15,283 แห่ง) 06 ที่จัดการเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกประเภท 1 และ 2 ตามพระราชบัญญัติความปลอดภัยของสถานที่ก่อสร้างทั้งหมด 7.7% (1,181 แห่ง) อย่างน้อย 30 แห่ง หลายปีที่ผ่านมาและด้วยเหตุนี้การมีอายุมากขึ้นในปัจจุบันของสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวไม่ได้เป็นการแจ้งเตือนแต่ในสิ่งอำนวยความสะดวกประเภท 1 และ 2 เหล่านี้ที่มีสร้างขึ้นอย่างน้อย 30 ปีก่อนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีระดับความปลอดภัยของ C หรือต่ำกว่าซึ่งแสดงถึงความจำเป็นในการซ่อมแซมที่เน้นและการบำรุงรักษาจำนวน 33.0% (390 แห่ง) ส่งผลให้ความกังวลด้านความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น

เนื่องจากการเกิดขึ้นใหม่ของการพัฒนาที่สมดุล ฐานต่างๆเช่นเมืองนวัตกรรมพื้นที่ดินแห่งชาติ โครงสร้างได้กระจายไปและนโยบายการขนส่ง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับการเดินทางข้ามภูมิภาคอันเป็นผลมาจากความพยายามในการฟื้นฟูวัฒนธรรมที่เน้นการพักผ่อน และการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค นอกจากนี้ด้วยการปรับปรุงในความปลอดภัยของรถยนต์และการขนส่งอุบัติเหตุการเสียชีวิตได้ลดลง ในแต่ละปี แต่ก็ยังคงมีความสำคัญสูงกว่าเมื่อเทียบกับประเทศ OECD อื่น ๆ และ ณ จุดที่ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นสัดส่วนของอุบัติเหตุเกี่ยวข้องกับคนเดินเท้าสูงอายุเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ความต้องการนโยบายความปลอดภัยในการขนส่งที่สำคัญ ที่นั่นดูเหมือนว่าจะต้องตอบสนองต่อโครงสร้างประชากรและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมรวมถึงการเติบโตที่จำเป็นเพื่อตอบสนองความหลากหลายความต้องการเช่นการปรับปรุงนโยบายการขนส่ง และระบบต่างๆโดยเพิ่มเวลาในการข้ามถนนตามที่เราใช้ โดยคำนึงถึงประชากรสูงอายุที่แสดงความแตกต่างรูปแบบการเคลื่อนไหวมากกว่าประชากรผู้ใหญ่โดยเฉลี่ยเช่นเดียวกับบริการตามความต้องการในพื้นที่ชนบทที่มีการคมนาคมไม่ดี โครงสร้างพื้นฐานเช่นเกษตรกรรมและหมู่บ้านชาวประมงที่มีความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับบริการความเร็วสูงข้ามภูมิภาคในฐานะผลจากการพัฒนาเมืองขนาดกะทัดรัดอันเนื่องมาจากประชากรลดลง

ด้วยการถือกำเนิดของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ก็คือ คาดการณ์ว่าจะมีความจำเป็นในการปรับโครงสร้าง ระบบถนนเนื่องจากการเกิดขึ้นของยานพาหนะที่เป็นอิสระ และวิธีการขนส่งส่วนบุคคลสามมิติการปรับโครงสร้างระบบขนส่งสนามบินเป็นผลจากการแพร่กระจายของโครงการจัดตั้งสภาพแวดล้อมการขนส่งที่ปลอดภัยอันเป็นผลมาจากความชาญฉลาด ระบบการจัดการการขนส่งที่สอดคล้องกับ ความหลากหลายของวิธีการขนส่งและการพัฒนา และการจัดหาวิธีการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยใช้เทคโนโลยีคาร์บอนเป็นศูนย์เพื่อตอบสนองต่อการเพิ่มขึ้น ความสนใจในสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในตอนท้ายความต้องการความปลอดภัยของข้อมูลเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการจัดการดินแดนแห่งชาติตามข้อมูล คาดว่าและเป็นไปตามข้อมูลของทั้งหมด วิธีการขนส่งและการขยายข้อมูลส่วนบุคคล การรวบรวมวิชาเพิ่มความ ต้องการข้อมูลความปลอดภัยเพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกันความปลอดภัย คาดว่าจะเกิดปัญหาหรือการแย่งระบบ

3. งานนโยบายหลัก

1) แก้ไขปัญหาความแออัดใจกลางเมืองด้วยกลยุทธ์สำคัญ

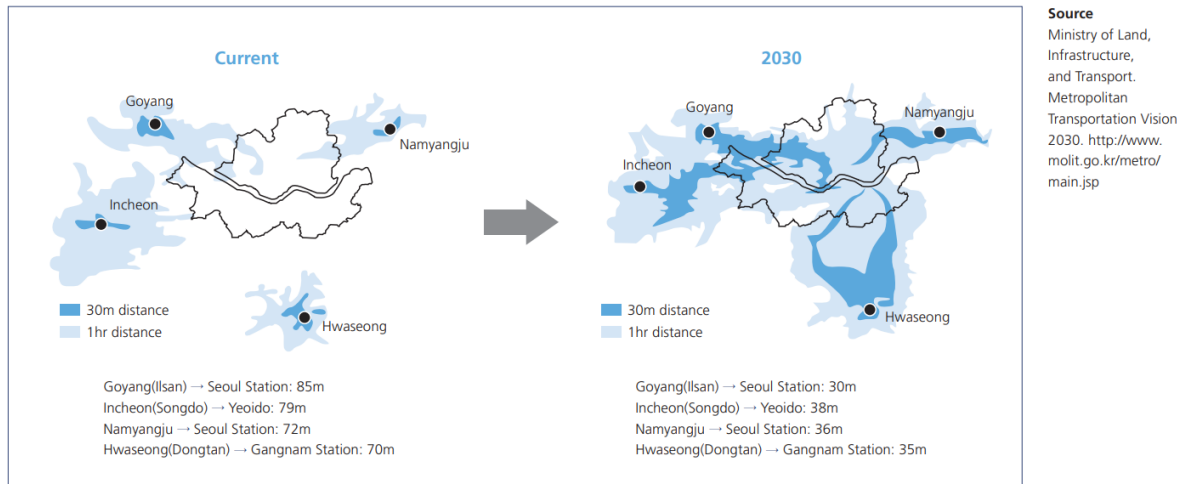
การปรับปรุงประสิทธิภาพโครงข่ายคมนาคม เพื่อสร้างการขนส่งแห่งชาติสองชั่วโมง บริการเราจะต้องเสริมโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน (7 X 9 + 6R) และโครงข่ายถนนเพิ่มเติมสร้างก เครือข่ายการขนส่งที่เน้นหนาผ่านการทำให้เกิดไฟฟ้าและเพิ่มขึ้น ความเร็วของทางรถไฟที่มีอยู่รวมทั้งการขยายทางหลวง และเส้นทางรถประจำทางในท้องถิ่นขยายบริการรถไฟความเร็วสูงรวมถึง Honam Highspeed Railway เฟส 2 และ

Incheon / Suwon Highspeed Railway และแก้ไขปัญหาคอขวด พื้นที่โดยสี่เท่าของเส้นทาง Pyeongtaek-Osong ในที่สุดการสร้างเครือข่ายรถไฟความเร็วสูงแกน X นอกจากนี้เรายังจะจำเป็นต้องเสริมสร้างบริการสายการบินความเร็วสูงอย่างต่อเนื่องปรับปรุงการดำเนินงานของสนามบินภูมิภาคและการก่อสร้างใหม่รวมถึงสนามบินเซจูหมายเลข 2, กิมแฮใหม่สนามบินและสนามบินใหม่ Saemangeum

เพื่อแก้ไขปัญหาความแออัดของเมืองใหญ่ผ่านนวัตกรรมความร่วมมือและการปรับเปลี่ยนในมหานครระบบขนส่งสาธารณะเรากำลังวางแผนที่จะสร้างเครือข่ายรถไฟในเขตเมืองที่เชื่อมต่อฐานสำคัญภายในเมืองใหญ่ใน 30 นาทีและกู้คืนฟังก์ชันการทำงานของถนนสายหลักด้วยการเสริมสร้างโครงข่ายถนน โดยเฉพาะโดยดำเนินการสร้างเครือข่ายรถไฟด่วนพิเศษในเขตเมือง โครงการรวมถึงสามสายสำหรับ GTX, Sinansan Line, และสายสินบันดังในเขตปริมณฑลเราวางแผนที่จะปรับปรุงบริการด่วนเพิ่มเติมโดยการขยายบริการและการก่อสร้างความเร็วสูงในเขตเมือง sidetracks สำหรับรถไฟในเมืองทั่วไป ในกรณีของเราวางแผนที่จะขยายเขตเมือง ทางรถไฟในภูมิภาคที่มีความต้องการระดับมหานคร การเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือสร้างความเร็วสูงมากขึ้นพื้นที่เท่าที่จำเป็น นอกจากนี้ในช่วงต้นเสร็จสมบูรณ์ของโครงข่ายทางหลวงวงแหวนรอบนอกของเมืองเราวางแผนที่จะส่งเสริมการกระจายตัวของอาคารใจกลางเมือง และสร้างถนนใต้ดินลึกเพื่อแก้ไขพื้นที่แออัดบ่อยครั้งข้ามถนนสายหลัก

ในระยะกลางถึงระยะยาวผ่าน Major City Metropolitan คณะกรรมการขนส่งเราต้องสร้างสหกรณ์/ระบบการกำกับดูแลที่เป็นสื่อกลางซึ่งประเทศชาติรัฐบาลท้องถิ่นและภาคเอกชนสามารถเข้าร่วมได้การแก้ไขปัญหาการขนส่งในเมืองต่างๆขยายตัวเครือข่ายการขนส่งสาธารณะที่เน้นการใช้รถไฟ รถไฟด่วนมหานครเป็นแกนหลักของปริมณฑลและเสริมสร้างระบบขนส่งสาธารณะสำหรับ เมืองใหญ่ในภูมิภาคโดยการขยายทางรถไฟในเมืองบริการมุ่งเน้นไปที่แกนการขนส่งที่สำคัญ ยิ่งไปกว่านั้นผ่านความร่วมมือและการใกล้ชิดของรัฐบาลท้องถิ่นเราจะสามารถลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวกการขนส่งในเขตเมือง และคิดค้นระบบค่าโดยสารสาธารณะเพื่อจัดหาบริการขนส่งในเขตเมืองที่สามารถตอบสนองความต้องการและในที่สุดก็สร้างระบบการขนส่งทางชีวภาพที่สามารถแก้ไขความไม่สะดวกในเมืองที่มีอยู่ระบบขนส่งผ่านการพัฒนาเมืองใหม่รูปที่ 2

Figure 2. Connecting key locations within the Metropolitan Area to the Seoul City Center within 30 minutes

2) การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของโครงสร้างพื้นฐานและการผลักดันนโยบายการขนส่งที่

ครอบคลุม

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความปลอดภัยอย่างทันท่วงที การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่มีอายุมากขึ้นเราจำเป็นต้องลอบอก ปัจจัยที่คุกคามความปลอดภัยในชีวิตประจำวันผ่านเหตุฉุกเฉิน การตรวจสอบ และการวินิจฉัยความปลอดภัยระดับชาติเพื่อระบุ SOC ที่มีอายุมาก สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนล่วงหน้าและดำเนินการออกการจัดการการบำรุงรักษาเพื่อให้บรรลุฟังก์ชันเป้าหมาย โครงสร้างพื้นฐานการขนส่งที่มีอายุมากเช่นถนนและทางรถไฟตลอดจนความทันสมัยของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย สำหรับการจัดการอย่างเป็นระบบผ่านการบำรุงรักษาล่วงหน้า นโยบายการจัดการ เราจำเป็นต้องสร้างมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับการจัดการการบำรุงรักษา SOC และฟังก์ชันการทำงานที่มีอายุมากขึ้น การปรับปรุงและแผนระยะกลางถึงระยะยาวสำหรับการจัดการแต่ละครั้งนิติบุคคล. โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงสำหรับโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการการบำรุงรักษาเราจะส่งเสริมความก้าวหน้า ของระบบการจัดการ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานผ่าน การใช้เทคโนโลยีการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ใหม่ ได้แก่ โดรน, AI และ 5G

เพื่อให้อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรเป็นศูนย์ผ่านระบบความปลอดภัยในการขนส่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่เราจำเป็นต้องเปลี่ยนจากยานพาหนะที่มุ่งเน้นไปที่สภาพแวดล้อมการขนส่งทางถนนที่เน้นการเดินเท้า และรับรองความปลอดภัยในการเดินสำหรับเด็กผู้สูงอายุและปิดใช้งาน นอกจากนี้เราจำเป็นต้องสร้างแผนและระบบปฏิบัติการเครือข่ายถนนแห่งชาติที่เน้นความปลอดภัย รวมทั้งขยายโครงสร้างพื้นฐานด้านความปลอดภัยในการขนส่งโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเช่น C-ITS และระบบสาธารณสุขอัตโนมัติยานพาหนะขนส่ง เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่กำหนดเองสำหรับภูมิภาคที่อ่อนแอด้านการขนส่งเราจำเป็นต้องกระจายการลงทุน วิธีการ

ประเมินโครงข่ายถนนสำหรับพื้นที่เกาะ ด้วยความสามารถในการเข้าถึงและการตัดสินใจที่ไม่ดีของชาติ และโครงการของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างการเข้าถึงของภูมิภาคที่อ่อนแอด้านการขนส่งให้ทบทวนบริการเสมือนสาธารณะ ระบบ / ระบบบริการสาธารณะของระบบขนส่งมวลชนที่เหมาะสม เงื่อนไขในภูมิภาคและขยายการดำเนินการของระบบขนส่งที่ตอบสนองความต้องการรวมถึงการปฏิบัติการ รถแท็กซี่ KRW 100 และรถประจำทางสายยืดหยุ่น

3) การสร้างระบบการขนส่งที่ล้ำสมัยและเป็นนวัตกรรมใหม่

การนำเสนอนวัตกรรมการขนส่งแห่งอนาคต หมายความว่าเช่นยานยนต์อิสระ Hyperloop และรถไฟใต้ดินความเร็วสูง ลีจจะมีส่วนช่วยการพัฒนาสภาพแวดล้อมการขนส่งที่ปลอดภัยผ่านระบบการจัดการที่ชาญฉลาดยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อที่จะปรับโครงสร้างระบบการขนส่งเพื่อตอบสนองอนาคต วิธีการขนส่งเราต้องวางแผนสำหรับการขนส่ง ระบบที่สอดคล้องกับการแพร่กระจายของแต่ละบุคคลวิธีการขนส่งขนาดเล็กและการค้าในอนาคตรถยนต์เช่นยานยนต์อิสระและสิ่งแวดล้อม ยานพาหนะที่เป็นมิตรในแง่ของการขนส่งทางบก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง,ในเชิงพาณิชย์ของยานยนต์อิสระเราจะต้องทดสอบและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกการสื่อสารแผนที่ที่แม่นยำการควบคุมการจราจรและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นสูงบนถนนสายหลักด้วย ในฐานะที่กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องอีกครั้งรวมถึงการตรวจสอบประสิทธิภาพและประกันภัย นอกจากนี้ผ่านถนนที่ชาญฉลาดขึ้นรวมถึงC-ITS เราจะต้องขยายข้อมูลแบบสองทิศทางระบบแลกเปลี่ยนระหว่างรถยนต์และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรักษาความปลอดภัยในช่วงการเปลี่ยนแปลงของระบบอัตโนมัติ ยานพาหนะและพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่สามารถใช้เป็นห้องทดสอบขนาดใหญ่ที่สามารถให้ข้อมูลการจราจรแบบบูรณาการ ระบบขนส่งสาธารณะแบบอิสระและบริการเชื่อมต่อสำหรับระบบขนส่งล้ำยุคและยานยนต์อิสระไปยังสัมผัสกับบริการยานยนต์แห่งอนาคต

โดยการปรับปรุงข้อมูลการขนส่งเพิ่มเติม ระบบการจัดเตรียมรวมถึงข้อมูลเรียลไทม์ และการกระจายบริการเพื่อส่งเสริมความสะดวกของผู้ใช้ผ่านนวัตกรรมบริการการขนส่งบริการด้านการเคลื่อนย้ายแบบบูรณาการ(MaaS) 07 ที่รวมวิธีการขนส่งต่างๆเข้ากันจะมีการสร้างแพลตฟอร์มมือถือ นอกจากนี้โดยการแพร่กระจายบัตรมหานครประหยัดทั่วประเทศเพื่อฟื้นฟู การใช้ระบบขนส่งสาธารณะเราจำเป็นต้องใช้ใหม่โครงการค่าโดยสารที่คำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น วิธีการขนส่งตามก การแนะนำ GTX และวิธีการขนส่งใหม่อื่น ๆ ระยะเวลาการใช้งานและเวลาการใช้งานรวมถึงการใช้งานต่างๆ ส่วนลดและตัวปกติ ด้วยการแพร่กระจายของออนไลน์สู่ออฟไลน์(O2O) บริการเราจำเป็นต้องปรับโครงสร้างค่าโดยสารการขนส่ง โครงการแท็กซี่การขนส่งสินค้าและอื่น ๆ ติดตามการกระจายความเสี่ยงของการบริการและสร้างขอบเขตการทำงานของสถาบันขึ้นมาใหม่ฝ่ายผลประโยชน์เพื่อลดความขัดแย้ง รูปที่ 3

Figure 3. Conceptual map of integrated transportation method payment

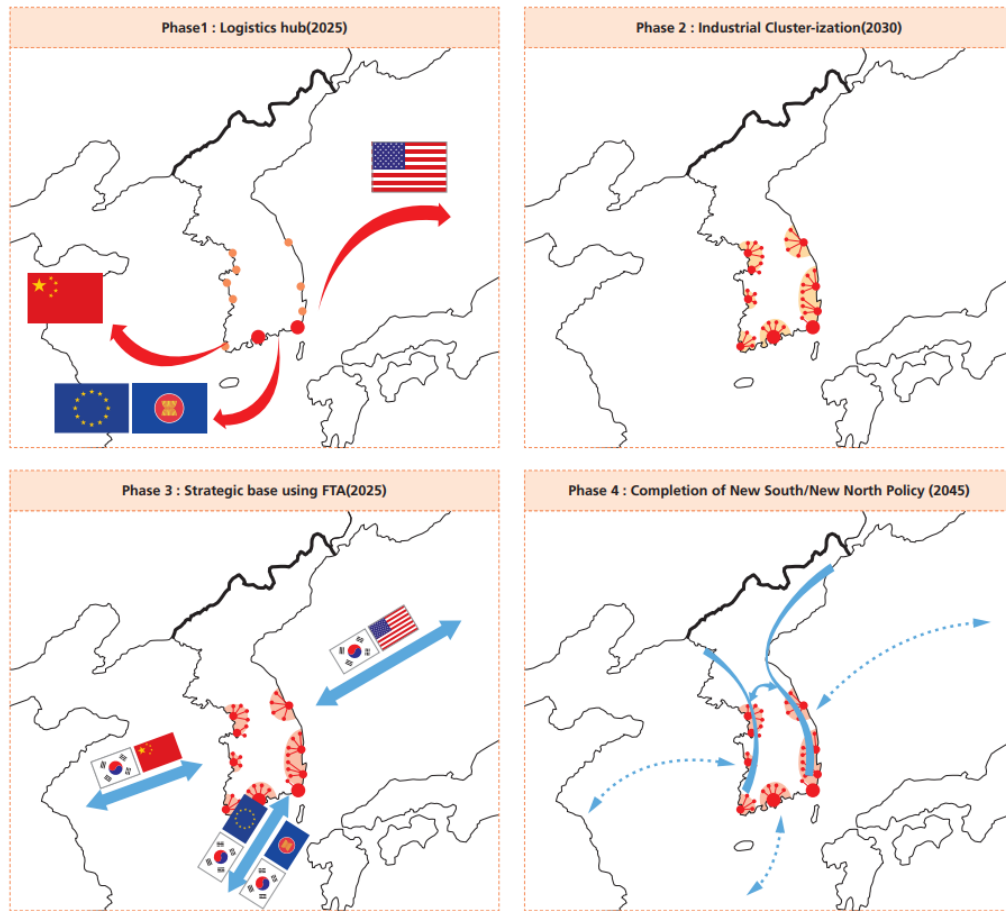
Source
Korea Transportation Safety Authority (2018, p.3), A smart era where a single payment can enable the usage of all transportation methods is coming.

4) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ระดับโลก

เพื่อสร้างรากฐานการเติบโตสำหรับโลจิสติกส์อุตสาหกรรมเราจำเป็นต้องสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดเสริมสร้างงาน การแบ่งปันข้อมูลโอกาสสำหรับคนเก่งที่จะเข้ามาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์และสนับสนุนการดูแลผู้มีความสามารถ พนักงานที่จะนำไปสู่ดิจิทัลของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ นอกจากนี้เพื่อรักษาฐานโลจิสติกส์ของเมืองและปรับปรุงประสิทธิภาพของการขนส่งทางรถไฟเราจะต้องเสริมสร้างปตรากฐานการเติบโตของโลจิสติกส์ในเมืองสนับสนุนการพัฒนาของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ที่ใช้ร่วมกันสร้างสรรค์บริการโดยการขยายและปฏิบัติการโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ทางรถไฟอย่างมีประสิทธิภาพการติดตั้งศูนย์การถ่ายโอนที่ฐานการขนส่งเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างฐานการขนส่งและการขนส่งในภูมิภาคและการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ในภูมิภาคเพื่อเพิ่มการใช้ประโยชน์สูงสุด

เพื่อเสริมสร้างการทำงานของสนามบินตามศูนย์กลางโลจิสติกส์และการเชื่อมโยงกับการพัฒนาภูมิภาคเราจำเป็นต้องดำเนินการตามเฟสสนามบินนานาชาติอินซอนให้เสร็จสิ้น 4 โครงการรวมถึงการขยายรันเวย์ที่ 4 และเทอร์มินอล 2 เพื่อเสริมสร้างการรองรับสนามบินผ่านทาง การพัฒนา Air-City ที่เชื่อมต่อกับสนามบินเพื่อรองรับเมืองหลังและสร้างความต้องการสนามบินใหม่เช่นเดียวกับส่งเสริมการเติบโตของชาติสนามบินภูมิภาคจำเป็นต้องสร้างปรับแต่งกลยุทธ์การฟื้นฟูที่เหมาะสมกับสนามบินแต่ละแห่ง ขนาดและฟังก์ชันความต้องการ สำหรับนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ท่าเรือ เราจำเป็นต้องปรับปรุงนวัตกรรมบริการโลจิสติกส์ และความสามารถในการแข่งขันผ่านการใช้พอร์ตอัจฉริยะ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงโดยการกระจายบริการพอร์ตและมุ่งเน้นไปที่การดูแลท่าเรือสำคัญพิเศษในทะเลตะวันตกเฉียงใต้ และเขตทะเลแพนตะวันออกที่เกี่ยวข้องกับ FTA รวมถึงสหรัรัฐจีนสหภาพยุโรปและอาเซียนเพื่อพัฒนาเป็นฐานรองรับเข้าสู่ New South และ New North รูปที่ 4

Figure 4. Phase globalization strategy

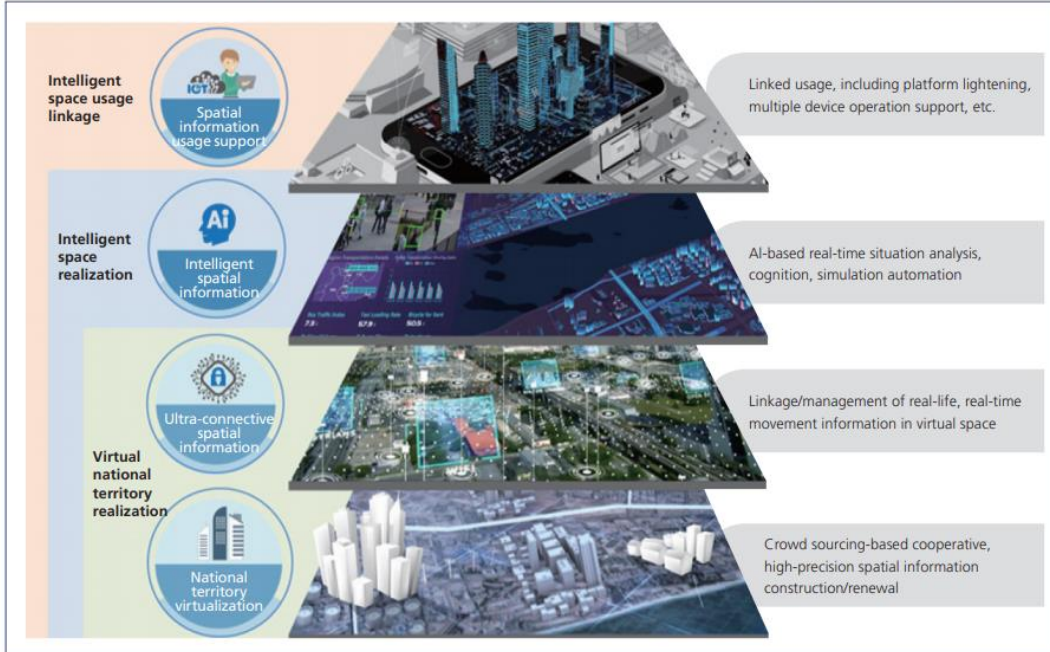
Source
Ministry of Oceans and Fisheries (2019, p.33),
The 2nd New Harbor Construction Basic Plan (2019-2040)

5) การพัฒนาพื้นที่อัจฉริยะแห่งชาติและนวัตกรรมจัดการที่ดินระดับประเทศ

เราวางแผนที่จะสร้างระบบนิเวศแห่งนวัตกรรมและฟื้นฟูโลกาภิวัตน์ควบคู่ไปกับการสร้างและการแพร่กระจายของเมืองอัจฉริยะที่น่าสนใจสำหรับผู้คนที่สามารถแก้ไขเมืองได้ปัญหาในการใช้พื้นที่และบริการที่ใช้ข้อมูลและโดยการสร้างเมืองต้นแบบอัจฉริยะระดับประเทศที่รวบรวมอันดับ 4 เราวางแผนที่จะร่วมมือกับเทคโนโลยีการปฏิวัติอุตสาหกรรม สถาบันของรัฐที่เกี่ยวข้อง R&D และโครงการเชื่อมโยงกับกระจายเมืองใหม่ทั่วประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้เราจะดำเนินโครงสร้างการกำกับดูแลเพื่อส่งเสริมให้เอกชน การมีส่วนร่วมของภาคส่วนและจัดตั้ง Living Lab เพื่อสะท้อนถึงความคิดเห็นที่หลากหลายของผู้คนเมื่อติดตามความฉลาดโครงการเมือง. ในท้ายที่สุดเราจะจัดตั้งมูลนิธิเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีแพลตฟอร์มเสมือนดินแดนแห่งชาติแบบดิจิทัล twin09 ผ่านการปรับโครงสร้างองค์กรและผลักดันรากฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ระดับชาติขั้นสูงต่อไป การเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านการฝึกอบรม เพื่อที่จะทำให้สดชื่นการจัดการดินแดนแห่งชาติที่ชาญฉลาดโดยใช้ข้อมูลจะมีจำเป็นต้องทำการลงทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดและแบ่งปันข้อมูลสาธารณะและส่วนตัวสร้าง

ดินแดนแห่งชาติแบบเรียลไทม์ระบบตรวจสอบโดยใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากไม่มีคนขับเครื่องบินยานยนต์อิสระ และ IoT ปรับปรุงแพลตฟอร์มและบ่มเพาะความสามารถระดับมืออาชีพ รูปที่ 5

Figure 5. Realization of a digital twin virtual national territory and construction of intelligent spatial usage

Source
Science and
Technology Policy
Institute (2019, p.44),
Digital Live National
Land Information
Technology
Development Project

บทที่ 7

การสร้างดินแดนแห่งชาติที่สงบสุข เชื่อมต่อระหว่างทวีปกับมหาสมุทร

1. แสวงหา "กลยุทธ์คาบสมุทรเกาหลีเชิงพื้นที่ใหม่"

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5 ซึ่ง ถือเป็นแผนระดับสูงสุดเกี่ยวกับอนาคตของเกาหลี การวางแผนเชิงพื้นที่แห่งชาติถือได้ว่าเป็นแผนระยะยาวที่รวมถึงพื้นที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเชิงพื้นที่ ตั้งแต่ปี 2020 ถึงปี 2040 ดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมครั้งที่ 5 แผนกำหนดขอบเขตเชิงพื้นที่ของประเทศที่ครอบคลุม แผนดินแดนเพื่อรวมดินแดนของชาติทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ต่ออำนาจอธิปไตยแห่งชาติของเกาหลีได้และยังระบุว่า ซึ่งอาจถือได้ว่ารวมทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รอบคาบสมุทรเกาหลีเท่าที่จำเป็น ในระหว่างขั้นตอนการจัดทำแผนนี้ความสัมพันธ์ของเกาหลีใต้เกาหลีเหนือเข้าสู่ช่วงการเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่ ไม่เพียงบ่งบอกถึงความสำคัญของอนาคตของชาติเท่านั้นแผนดินแดนเป็นตัวแปรสำคัญของภาคใต้ - เหนือความสัมพันธ์เช่นเดียวกับความสัมพันธ์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยรอบคาบสมุทรเกาหลี แต่ยังรวมถึงการพิจารณาของ SouthNorth การวางแผนเชิงพื้นที่ที่ครอบคลุมในระดับสูงสุดของการวางแผนกฎหมายให้เป็นวิสัยทัศน์ระยะยาวของประเทศ ดินแดนไม่ใช่ทางเลือกอีกต่อไป แต่เป็นสิ่งจำเป็น

จากสถานการณ์ดังกล่าวบทที่ 6 “การจัดตั้งดินแดนแห่งชาติที่สงบสุขเชื่อมต่อดินสู่ทะเล”ของแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5 มุ่งเน้นในสามคำหลัก “เกาหลีที่สงบสุขและเจริญรุ่งเรืองคาบสมุทร”, “ประเทศประตูสู่ดินแดนและทะเล” และ “การขยายความสามารถของเครือข่ายทั่วโลก” เพื่อนำเสนอพิมพ์เขียวแห่งอนาคตของดินแดนแห่งชาติในแง่ของคาบสมุทรเกาหลีเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และทั่วโลก นั่นคือ “ความสงบสุขและคาบสมุทรเกาหลีที่เจริญรุ่งเรือง” จะเป็นวัตถุประสงค์ที่โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆมุ่งมั่นในยุคของความร่วมมือใต้ - เหนือในขณะที่ “ประตูสู่ประเทศผืนดินและทะเล” แสดงถึงวิสัยทัศน์ที่จะก้าวไปสู่ความเป็นประเทศประตูที่มีคาบสมุทรเกาหลีเชื่อมต่อกับลงสู่ทะเลในสภาพแวดล้อมนโยบายล่าสุดที่ประเทศเพื่อนบ้านกำลังให้ความสำคัญกับความร่วมมือที่ดำเนินไปนอกเหนือจากพรมแดนของประเทศ สุดท้าย “การขยายเครือข่ายทั่วโลกความสามารถ” พิจารณาทิศทางการพัฒนาที่ต้องการที่จะนำไปขยายอิทธิพลทางเศรษฐกิจของเกาหลีเหนือจากคาบสมุทรเกาหลีไปยังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และทั่วโลก ในบทความนี้เราจะต้องดำเนินการตรวจสอบรายละเอียดของความครอบคลุมที่ 5 ต่อไปแผนดินแดนแห่งชาติโดยเน้นที่คำหลักสามคำนี้

2. คาบสมุทรเกาหลีที่สงบสุขและเจริญรุ่งเรือง

ในการประชุมสุดยอดระหว่างเกาหลีซึ่งเป็นเจ้าภาพในปี 2018 ที่ผ่านมาปฏิญญาปันมุนจอมและข้อต่อ พยงयोगแถลงการณ์เกาหลีใต้และเกาหลีเหนือลงนามในข้อตกลง รายละเอียดของความร่วมมือทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานร่วมกันความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการความไว้วางใจและความร่วมมือในฐานะตรงข้ามกับความขัดแย้งและความเป็นปรปักษ์ที่ยืดเยื้อ ที่ปันมุนปฏิญญาจอมเมื่อเดือนเมษายนเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือตกลงกันผลักดันเรื่องที่เกิดตกลงกันไว้ในวันที่ 4 ตุลาคม การประกาศในปี 2550 และการเชื่อมต่อและปรับปรุงรถไฟสาย Donghae และ Gyeongui และถนน นอกจากนี้ 5 เดือนต่อมาในการประชุมสุดยอดระหว่างเกาหลีครั้งที่ 3 (18 กันยายน -20, 2018) ผ่านแถลงการณ์ร่วมพยงयोगทั้งสองชาวเกาหลีตกลงที่จะกลับมาดำเนินการของ Gaeseong IndustrialComplex และโครงการภูเขา Geumgang รวมทั้งการพัฒนาเขตการท่องเที่ยวพิเศษทะเลตะวันออกและทะเลตะวันตกพิเศษเขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจ.

น่าเสียดายที่มีการแจกแจงรายละเอียดของการเจรจาเกาหลีเหนือของสหรัฐอเมริกาในฮานอย (24-25 กุมภาพันธ์ 2019) ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการปลดนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือยังคงดำเนินต่อไป แต่เราไม่สามารถยกเว้นความเป็นไปได้ของการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันในสภาพแวดล้อมทางการเมืองหรือการปรับปรุงเงื่อนไขสำหรับความร่วมมือ หากสถานการณ์ดังกล่าวยังคงมีอยู่ให้ร่วมมือกันระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาของเกาหลีเหนืออาจก้าวหน้าอย่างรวดเร็วซึ่งอาจสร้างโอกาสมากขึ้นสำหรับการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือทางใต้ - เหนือในพื้นที่เมืองและการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เกาหลีเหนืออ่อนแอ

ขึ้นอยู่กับแนวโน้มตามเงื่อนไขดังกล่าวงานลำดับความสำคัญความจำเป็นสำหรับความร่วมมือใต้ - เหนือคือการส่งเสริมซึ่งกันและกันไว้วางใจและพัฒนารากฐาน ในแง่หนึ่งไฟล์โครงการความร่วมมือใต้ - เหนือจะต้องดำเนินการต่อไปขั้นตอนในขณะที่พิจารณาการปรับปรุงในภาคใต้ - เหนือความสัมพันธ์ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจสภาพแวดล้อม ในขณะที่โครงการความร่วมมือที่ได้รับการตกลงกันก่อนหน้านี้โดยเจตจำนงใต้และเหนือจำเป็นต้องให้ความสำคัญก่อนเพื่อปูทางไปสู่ขั้นสูง โครงการความร่วมมือในอนาคต นอกจากนี้ยังมีความต้องการเพื่อผลักดันความร่วมมือใต้ - เหนือจากมุมมองของ การสร้างประชาคมสันติภาพและเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือเช่นเดียวกับการดำเนินการตามความริเริ่มทางเศรษฐกิจใหม่ใน คาบสมุทรเกาหลีซึ่งถือได้ว่าเป็นระยะยาวยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เสนอโดยรัฐบาลของเรา ที่ในเวลาเดียวกันเพราะบทบาทของเอกชนและจังหวัด ภาคนอกเหนือจากหน่วยงานด้านนโยบายใต้ - เหนือคือเป็นปัจจัยที่สำคัญมากสำหรับเศรษฐกิจใต้ - เหนือความร่วมมือการสนับสนุนระดับรัฐบาลในด้านต่างๆเช่นวัฒนธรรมกีฬาและประวัติศาสตร์จะต้องได้รับการขยายและความร่วมมือในการแบ่งปันข้อมูลมาตรฐานสถิติและข้อมูลพื้นฐาน รวมทั้งการทำงานร่วมกันในการสืบสวน / วิจัยจะต้องถือว่ามีสำคัญสูงเหนือสิ่งอื่นใดควรเป็นปัจจุบันเงื่อนไขดีขึ้นเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง โครงการความร่วมมือจะได้รับการจัดลำดับความสำคัญจะมีจำเป็นต้องดำเนินโครงการเกี่ยวกับการกู้คืนและปรับปรุงไฟล์หน้าของทางรถไฟและถนนเกี่ยวกับ GyeonguiLine และ Donghae Line.

3. ประเทศ gateway ทางบกและทางทะเล

เราคาดหวังการแข่งขันรอบคาบสมุทรเกาหลีและความร่วมมือระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือต่อไปพัฒนาไปพร้อมกับการเคลื่อนไหวที่เพิ่มขึ้นเพื่อสร้างกลุ่มเศรษฐกิจและรักษาความเป็นผู้นำในพื้นที่เช่นผ่านยูเรเชียสหภาพเศรษฐกิจ (EAEU) หรือครอบคลุมและก้าวหน้า ข้อตกลงสำหรับหุ้นส่วนข้ามมหาสมุทรแปซิฟิก (CPTPP) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง,ด้วยการขยายตัวของยุทธศาสตร์อินเดีย - แปซิฟิกและสายพานและRoads Initiative ซึ่งถือได้ว่าเป็นความมั่นคงของจีนยุทธศาสตร์ต่อต้านสหรัฐฯและญี่ปุ่นเราคาดหวังทางการเมือง ความร่วมมือทางการทูตความมั่นคงและเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาในลักษณะที่ซับซ้อนมากขึ้น

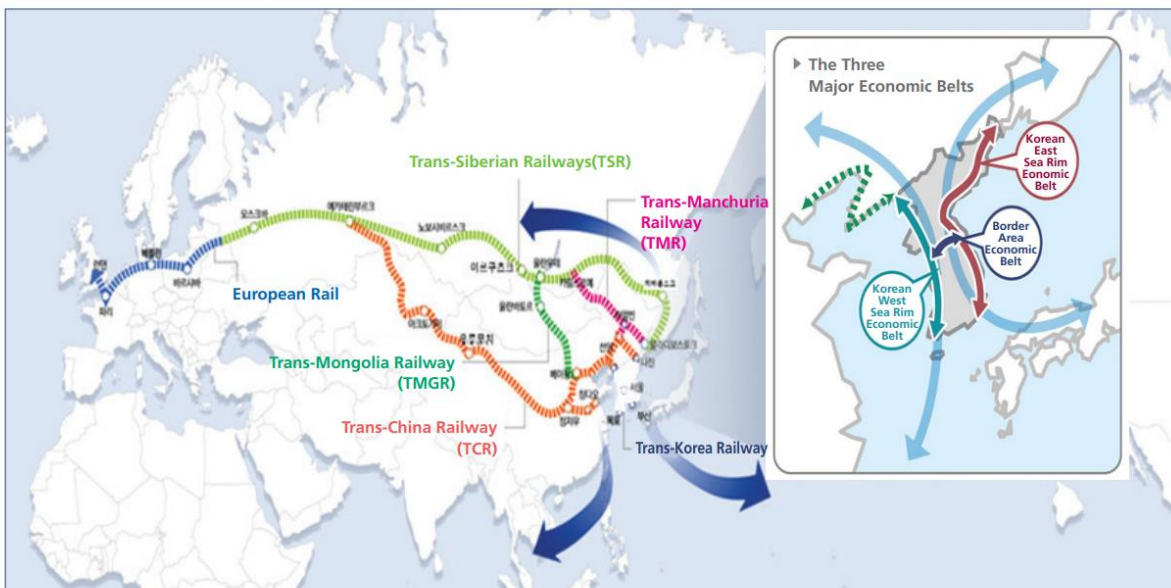
ท่ามกลางการพัฒนานี้กับประเทศต่างๆเช่นจีนและรัสเซียทางตอนเหนือของคาบสมุทรเกาหลีตกลงมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือที่เน้นการขนส่งโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานโดยอาศัยการทูตที่ใกล้ชิดและความสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์เราคาดการณ์การขยายตัวของโครงการระเบียงเศรษฐกิจจีนมองโกเลีย - รัสเซียซึ่งเชื่อมโยงกับโลจิสติกส์การขนส่งและความร่วมมือทางอุตสาหกรรม รูปที่ 1

โดยคำนึงถึงเรื่องนี้โครงการความร่วมมือเพื่อให้มีความสำคัญในระดับอาณาเขตของประเทศคือการสร้างเครือข่ายโลจิสติกส์การขนส่งแบบบูรณาการระหว่างทวีป สิ่งนี้จะเชื่อมต่อรถไฟคาบสมุทรทรานส์เกาหลีกับรถไฟ ทรานส์ไชน่า (TCR), รถไฟทรานส์มองโกเลีย (TMGR), และรถไฟทรานส์ไซบีเรีย (TSR) ซึ่งเป็นทรานส์ยูเรเชียการขนส่งทางรถไฟระหว่างประเทศในทางกลับกัน สิ่งนี้จะบ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมเชิงรุกของUNESCAPในโครงการก่อสร้างทางหลวงเอเชีย (AH) ในพื้นที่ของโครงสร้างพื้นฐานทางถนน นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาโครงการความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถในการเข้าถึงวันเดียวในเมืองใหญ่ ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงเช่นโซลเปียงยางเสินหยางและปักกิ่งโดยใช้อนาคต และเทคโนโลยีขั้นสูงกับดินแดนคาบสมุทรเกาหลีโครงการเชื่อมต่อ เกี่ยวกับการขนส่งโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐานนอกเหนือจากการเชื่อมต่อฮาร์ดแวร์แล้วยังมีไฟล์ จำเป็นต้องเน้นความร่วมมือด้านนโยบายเพื่อรักษาความปลอดภัยในการเชื่อมต่อข้ามคาบสมุทรเกาหลีและทวีปเอเชียและเรา

จะต้องพัฒนาวิสัยทัศน์ระยะยาวต่อไปเพื่อสร้าง รวมทางเดินโลจิสติกส์ในเอเชียแปซิฟิกและยุโรปเข้าด้วยกัน “ชุมชนรถไฟเอเชียตะวันออกเฉียง” ในท้ายที่สุดการรักษาความปลอดภัยดังกล่าว คาดว่าการเชื่อมต่อโลจิสติกส์การขนส่งจะให้บริการในฐานะผู้ขับเคลื่อนนโยบาย New Northern Policy และ New Southern Policy และในขณะเดียวกันก็ยกระดับชื่อเสียงของเกาหลีในฐานะ a เนชั่นประตูเชื่อมแผ่นดินสู่ทะเล

Figure 1. A concept map of Korea's reputation as a gateway nation connecting the land to the sea.

Source
Ministry of Land,
Infrastructure and
Transport. 2019

4. ขยายขีดความสามารถเครือข่ายทั่วโลกของเกาหลี

ด้วยการเกิดขึ้นของโลกข้ามแดนปัญหาสิ่งแวดล้อมเช่นมลพิษทางอากาศและมลพิษในมหาสมุทรอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศความต้องการของนานาชาติ ความร่วมมือและเกาหลีใต้เพื่อทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับต้นชื่อเสียงระดับประเทศกำลังเติบโต ในอนาคตเกาหลีใต้จะจำเป็นต้องขยายชื่อเสียงด้วยการตอบสนองเชิงรุกปัญหาสิ่งแวดล้อมโลกและการดำเนินการเกี่ยวกับอาณาเขตของประเทศโครงการความร่วมมือทั่วโลก รวมถึงโครงการที่เกิดขึ้นใหม่เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับความสะดวกของกรณีความสำเร็จและประสบการณ์.

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความเข้มแข็งข้ามชาติความร่วมมือเพื่อตอบสนองต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเร่งด่วนเช่นจำเป็น เราจะต้องนำไปสู่การใช้งานไฟล์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตกลงที่ UN สมัชชาในปี 2558 และเราจะต้องดำเนินการเชิงรุก เข้าร่วมในโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทั่วโลก นอกจากนี้โดยการจัดระบบการส่งออกและการสนับสนุนสำหรับเมืองประเภทเกาหลี Development Model เราสามารถพิจารณาโครงการความร่วมมือ เพื่อขยายอิทธิพลทางเศรษฐกิจของเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง,โดยแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ในดินแดนแห่งชาติ การพัฒนาในประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่เราสามารถยกระดับชื่อเสียงของเกาหลีในด้านของประเทศระดับโลก พรหมแดน แต่มีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนในเชิงรุก การเข้าสู่ตลาดต่างประเทศโดยใช้ Smart City Model ของเกาหลีขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีเฉพาะ ที่นี่เราต้องการ เพื่อขยายการสนับสนุนทางการเงินตามนโยบายเพื่อให้แน่ใจว่าประสบความสำเร็จการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศของโมเดลเมืองอัจฉริยะในขณะที่ปรับปรุงดำเนินการผ่านนโยบาย New Northern และนโยบายภาคใต้ใหม่. นอกจากนี้นอกจากฮาร์ดแวร์แล้ว โครงการความร่วมมือในการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการเกิดใหม่เศรษฐกิจโดยการถ่ายโอนกฎหมายและนโยบายขั้นสูงของเรา หลังจากนั้นปรับแต่งให้เหมาะสมกับลักษณะและสถานการณ์แต่ละประเทศเราจะต้องดำเนินโครงการความร่วมมือในทิศทางของการดูแลการพัฒนาที่เป็นอิสระความสามารถของแต่ละประเทศในขณะที่สร้างซอฟต์แวร์โครงสร้างพื้นฐาน.

5. คาดว่าจะมีการร่วมมือกันใต้ - เหนือเกี่ยวกับการจัดตั้งดินแดนแห่งชาติแผนเชิงพื้นที่

จากขอบเขตเชิงพื้นที่ที่ค่อนข้างใหญ่บทที่ 6 วิธีการสร้างสันติเชื่อมแผ่นดินเข้ากับทะเลของแผ่นดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 5 ครอบคลุมโครงการความร่วมมือใต้ - เหนือเกี่ยวกับอนาคตของคาบสมุทรเกาหลี, โครงการความร่วมมือเกี่ยวกับเอเชียตะวันออก,และโครงการความร่วมมือในตลาดโลก ตามที่อธิบายไว้ข้างต้นอาจมีข้อจำกัด ที่ไม่ชัดเจนและไม่แน่นอนที่ห้ามไม่ให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับความร่วมมือระยะยาวใต้ - เหนือโครงการในพื้นที่ดินแดนของประเทศในขั้นตอนนี้ แต่ในตอนท้ายมันมีความสำคัญในความจริงที่ว่ามันอาจทำหน้าที่เป็นรากฐานสำหรับการวางแผนดินแดนแห่งชาติจากตะวันออก จุดยืนในเอเชียและระดับโลกรวมทั้งเป็นงานสำคัญเกี่ยวกับคาบสมุทรเกาหลีที่ห่างไกลจากความไม่เกี่ยวข้องการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศเพื่อนบ้าน ในโดยเฉพาะอย่างยิ่งนอกเหนือจากการปรับปรุงทางรถไฟและถนน โครงสร้างพื้นฐานเนื่องจากเกาหลีเหนือเน้นย้ำถึงประสิทธิภาพการวางแผนดินแดนแห่งชาติเกี่ยวกับการจัดการการใช้งานและการรักษาดินแดนของชาติ เราจะสามารถเพื่อทำหน้าที่ในการผลักดันความร่วมมือระหว่างกันพื้นที่เกี่ยวกับการวางแผนเชิงพื้นที่ในอาณาเขตแห่งชาติ ให้มุมมองดังกล่าวหากสภาพแวดล้อมดีขึ้นเราสามารถทำได้รอยความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง South-Northแผ่นดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมร่วมกันสำหรับคาบสมุทรเกาหลีในอนาคต.

บทที่ 8

แผนปฏิบัติการของแผนดินแดนแห่งชาติที่ 5

1. คำนำ

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าคือแผนพื้นที่ระดับสูงสุดของที่ดินสำหรับช่วงเวลาที่วางแผนไว้ ตั้งแต่ปี 2020 ถึงปี 2040 ซึ่งเป็นแผนอย่างเป็นทางการตาม รัฐธรรมนูญและกรอบพระราชบัญญัติที่ดินแห่งชาติ. แม้จะมีสถานะดังกล่าว แต่ดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมแผนได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากถึงความไม่มีประสิทธิภาพของแผนประสิทธิผลที่แท้จริง จุดยืนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าไม่มีอีกต่อไปถูกต้องสำหรับรัฐบาลกลาง ในการคาดการณ์ 20 ปีข้างหน้า นำเสนอทิศทางของนโยบายที่เกี่ยวข้องและชี้ไปที่ข้อ จำกัด เกี่ยวกับความสอดคล้องของแผนที่กำลังเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของรัฐบาล 01 อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความถูกต้องของคำวิจารณ์เหล่านี้ แต่แผนดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมยังคงมีการบูรณาการในแง่ของความจำเป็นในการใช้เป็นแนวทางในการวางแผนภาคและการวางแผนระดับภูมิภาคโดยนำเสนอเป้าหมายวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์และนโยบายเพื่ออนาคตของชาติที่พึงปรารถนา แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าเน้นย้ำ บทบาทของรัฐบาลท้องถิ่น ผ่านกลยุทธในการเสริมสร้าง ผู้ประสานงานและความร่วมมือระหว่างส่วนกลางและภูมิภาค รัฐบาลและระหว่างภูมิภาคโดยมุ่งเน้นไปที่แนวทางต่างๆ เพื่อเพิ่มความเข้ากันได้ระหว่างแผนดินแดนแห่งชาติ และแผนภาค / ภูมิภาคผ่านการวินิจฉัยสถานะของ ดินแดนแห่งชาติและการตรวจสอบตามหลักฐานเชิงประจักษ์ บทความนี้สรุปมาตรการเพื่อเพิ่มพลังของการดำเนินการตามแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้า

01. จนถึงแผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 3 ระยะเวลาในการวางแผนคือ 10 ปี แต่ในดินแดนแห่งชาติฉบับที่ 4 แผน (พ.ศ. 2543-2563) ระยะเวลาการวางแผนเปลี่ยนไปเป็น 20 ปีและเมื่อรัฐบาลเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาการวางแผนของแผนดินแดนที่สี่จึงได้รับการแก้ไขสองครั้ง (2549-2563, 2554-2563)

2. การกำหนดกลยุทธในการดำเนินการแผนดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุมและการเสริมสร้างกระแสนโยบาย

แผนดินแดนแห่งชาติฉบับที่ห้าพัฒนาขึ้นกลไกสถาบันต่อไปเพื่อเสริมสร้างการดำเนินการตามแผน ก่อนอื่นจะนำเสนอวิธีการเสริมสร้างกลยุทธการดำเนินการของ Comprehensiveแผนดินแดนแห่งชาติ. ปัจจุบันกรอบพระราชบัญญัติเกี่ยวกับที่ดินแห่งชาติกำหนดให้กระทรวงที่ดินโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง เพื่อจัดทำแผนการดำเนินงานห้าปี สำหรับแผนดินแดนแห่งชาติแบบเบ็ดเสร็จ (มาตรา 18 ของกรอบพระราชบัญญัติที่ดินแห่งชาติและมาตรา 7 แห่งพระราชกำหนดการบังคับใช้), 02 เพื่อปรับปรุงอำนาจในการดำเนินการตามแผน แผนการดำเนินงานมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะเข้ากันได้กับแผนและนโยบาย

ระยะกลางและระยะยาวของหน่วยงานรัฐบาลกลางและทิศทางการพัฒนาของแต่ละภาคส่วน / ภูมิภาคจะเป็นอย่างไรสะท้อนให้เห็นในวิธีพื้นฐานและครอบคลุมและส่วนกลางฝ่ายบริหารต้องกำหนดวาระนโยบายที่ควรได้รับการพิจารณาอย่างมีกลยุทธ์

ประการที่สอง เพื่อเสริมสร้างบทบาทที่ห้า แผนดินแดนแห่งชาติโดยรวมแนวปฏิบัติของแผนสำหรับงานนโยบายแต่ละอย่างจะอ้างถึงในดินแดนแห่งชาติ การประเมินแผนเพื่อให้แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างแผนแนวทางการวางแผนสำหรับดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุม แผนจะถูกอ้างถึงอย่างแข็งขันเมื่อสร้างและร่าง แผนภาค / ภูมิภาคและจะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการทบทวนความเข้ากันได้ระหว่างแผนในช่วงกระบวนการประเมินการวางแผนเมืองแห่งชาติ ขั้นตอนการประเมินการวางแผนเมืองเป็นระบบสำหรับการตรวจสอบการบรรจบกันและการเชื่อมต่อระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน แผนการจัดทำแผนที่ดินแห่งชาติและการทบทวนไม่ว่าจะเป็นไปตามเป้าหมายวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ที่ตั้งไว้ออกมาในแผนดินแดนแห่งชาติที่ครอบคลุม

02. มาตรา 18 ของกรอบพระราชบัญญัติที่ดินแห่งชาติ (การกำหนดและการประเมินผลแผนการดำเนินการ): หัวหน้าหน่วยงานบริหารส่วนกลางและนายเทศมนตรี / ผู้ว่าการกระทรวงจะต้องสะท้อนเนื้อหาของแผนที่ดินแห่งชาติที่ครอบคลุมในนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับ สามารถหน้าที่และจะต้องกำหนดแผนการดำเนินการตามความสามารถเพื่อดำเนินการตามแผนที่ดินแห่งชาติที่ครอบคลุมตามที่กำหนดโดยประธานาธิบดีและเสนอแผนดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดินโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง

3. การจัดตั้งและการดำเนินการแบบบูรณาการระบบตรวจสอบการวางแผนดินแดนแห่งชาติ

กำลังเสนอให้จัดทำแผนระยะกลางถึงระยะยาวตามภาค / ภูมิภาคโดยตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงในที่ดินของชาติและโดยต่อเนื่อง กำหนดทิศทางพื้นฐานของนโยบายและสร้างระบบตรวจสอบของแผนดินแดนแห่งชาติที่สามารถสะท้อนให้เห็นในนโยบาย

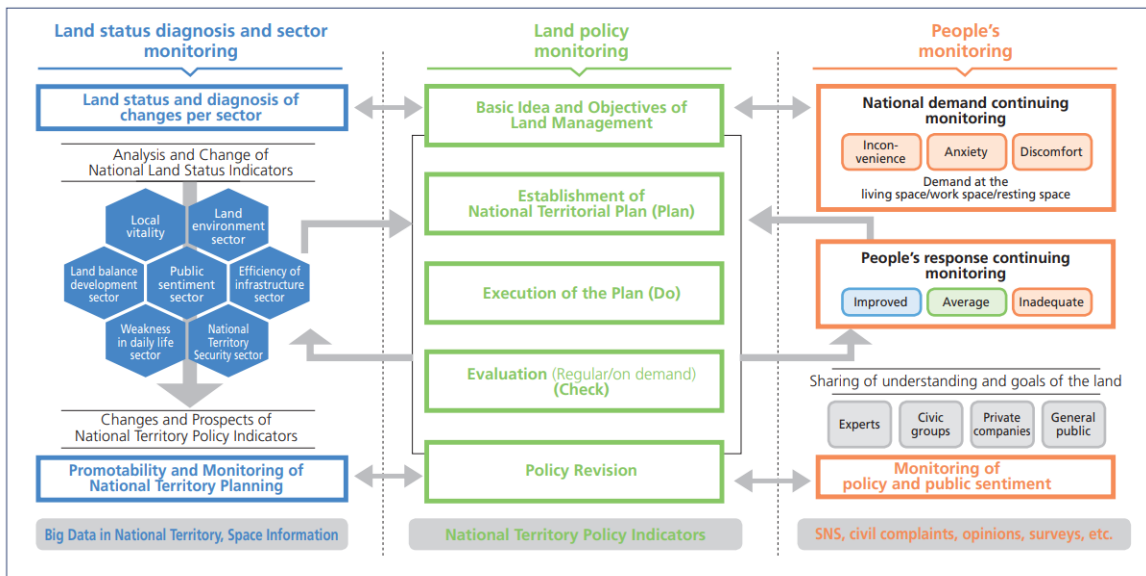
ประการแรก ขึ้นอยู่กับข้อมูลวัตถุประสงค์ที่รวบรวมผ่านระดับชาติมีการพัฒนาการสำรวจที่ดินตัวชี้วัดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายและเฝ้าติดตามเพื่อแสดงซ้ำ / สะท้อนนโยบายและอื่น ๆ ผลลัพธ์การตรวจสอบแผนดินแดนแห่งชาติใช้เป็นหลักฐานสำหรับเสริมสร้างความสอดคล้องระหว่างแผนกำหนดนโยบายที่ดินแห่งชาติและปรับเปลี่ยนนโยบายร่วมกับแผนดินแดนแห่งชาติการประเมิน. รูปที่ 1

ประการที่สองเราควรค้นหาตัวชี้วัดที่ช่วยปรับปรุงการสำรวจของดินแดนแห่งชาติและมีระดับประสาทสัมผัสสูง พื้นฐานข้อมูลการตรวจสอบจะขึ้นอยู่กับการสำรวจดินแดนของประเทศที่ทำตามมาตรา 25 ของกรอบพระราชบัญญัติที่ดินแห่งชาติ ข้อมูลที่มีความแม่นยำสูงจะต้องสร้างขึ้นโดยการรวม / ใช้ข้อมูลที่มีได้รับการจัดการโดยแต่ละหน่วยงาน วงจรสำหรับดินแดนแห่งชาติ การสำรวจจะสั้นลง (1 ปี→บ่อยขึ้น); ต้อง

ปรับปรุงจัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการรวบรวมและใช้ประโยชน์จากไฟล์ข้อมูลพื้นฐาน เช่น การอัปเดตแพลตฟอร์มการจัดการ ขึ้นอยู่กับการสำรวจดินแดนแห่งชาติตัวชี้วัดนโยบายจะต้องได้รับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดินของประเทศที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนดินแดนของชาติในลักษณะอนุกรมเวลาหรือเพื่อสร้างนโยบายที่ดินชาติ

ประการที่สามผลการสำรวจและติดตามดินแดนแห่งชาติ จะถูกนำไปใช้ในด้านต่างๆ ผลลัพธ์ดังกล่าวจะถูกใช้เป็นพื้นฐาน ข้อมูลสำหรับการประเมินแผนดินแดนแห่งชาติเพื่อสนับสนุนภายในของการประเมินแผนที่ดินแห่งชาติและเพื่อหาวิธีใช้ประโยชน์จากมัน ผลการสำรวจดินแดนแห่งชาติและการติดตามแผนดินแดนแห่งชาติจะต้องจัดให้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้คำปรึกษาในการกำหนดนโยบาย / แผนธุรกิจโดยส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่นและจะใช้เป็นหลักฐานสำหรับนโยบายการประสานงานของปัญหาข้ามตัด

Figure 1. Conception of the Integrated Monitoring System of the National Territorial Planning

Source
Government of the Republic of Korea
2019.

4. การจัดตั้งและดำเนินการระบบสำหรับการประเมินการดำเนินการแบบบูรณาการ การจัดการดินแดนแห่งชาติและแผนสิ่งแวดล้อม

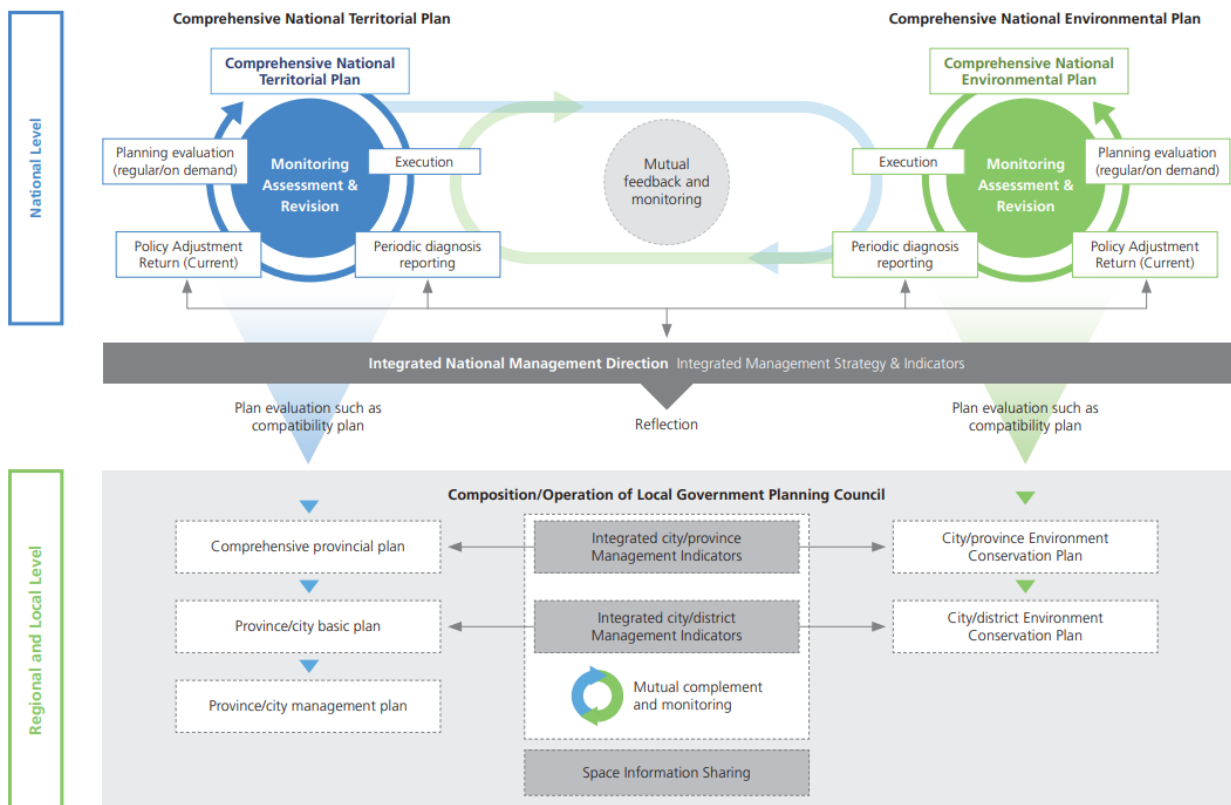
รัฐบาลได้เสนอให้มีการจัดตั้งหน่วยงานร่วมกันระบบตรวจสอบเสริมเพื่อแบ่งปันข้อมูลของการตรวจสอบที่ดินแห่งชาติ (กระทรวงที่ดินโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง) และการตรวจสอบสภาพแวดล้อมแห่งชาติ(กระทรวงสิ่งแวดล้อม) เพื่อเตรียมระบบกรดไหลย้อนที่จะนำไปใช้ในการตรวจสอบ / ประเมินที่ดิน - สิ่งแวดล้อมแผนและการประสานนโยบายของประเด็นต่างๆ 03 รูปภาพ 2

เมื่อเตรียมตัวบ่งชี้สำหรับการจัดการแบบบูรณาการการเฝ้าติดตามการค้นพบร่วมและการเฝ้าติดตามตัวบ่งชี้ที่สามารถใช้กลยุทธ์ทั้งห้าสำหรับการจัดการแบบบูรณาการ แผนที่ดินและสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการ

และการชิงค์แผนที่ดินและสิ่งแวดล้อมในระดับรัฐบาลท้องถิ่นเช่น แผนที่ฐานของเมือง / เขตแผนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ฯลฯจะต้องได้รับการประเมิน / จัดการโดยใช้การประเมินที่มีอยู่ สถาบันต่างๆเช่นการประเมินแผ่นดินแดนแห่งชาติ การประเมินอิทธิพลสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์.

นอกจากนี้พื้นฐานการติดตั้งแบบบูรณาการในรัฐบาลท้องถิ่นจะต้องจัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมสร้างอำนาจในการดำเนินการของการจัดการแบบบูรณาการ รายการดำเนินการรวมถึงการจัดทำแนวปฏิบัติที่สะท้อนถึงยุทธศาสตร์การจัดการแผนที่ดินและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแบบบูรณาการเพื่อนำเสนอทิศทางพื้นฐานของการจัดการแบบบูรณาการในระดับภูมิภาค และการแก้ไขแนวทางสำหรับผังเมืองและมณฑลเช่น การวางผังเมือง. เราควรร่วมกันพัฒนา / แจกจ่ายคู่มือสำหรับผลงานการจัดการแบบบูรณาการของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการก่อตัว / การดำเนินงานของระบบท้องถิ่น การประชุมปรึกษาหารือการจัดตั้งและเสริมสร้างพื้นฐาน สำหรับการดำเนินการจัดการแบบบูรณาการโดยจัดตั้ง / การใช้ข้อมูลพื้นที่ดินแดนและสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค เช่นแผนที่ที่ดินและแผนที่สถานะนิเวศวิทยาของเมือง

Figure 2. Integrated Land/Environment Management Monitoring System (Proposal)

Source Government of the Republic of Korea 2019.

5. การส่งเสริมความร่วมมือในดินแดนแห่งชาติ นโยบายและการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับการพัฒนาภูมิภาคหรือท้องถิ่นและรัฐบาลกลางควรรักษา / ขยายความสัมพันธ์ร่วมกัน ถึงในตอนนี้รัฐบาลท้องถิ่นจำเป็นต้องค้นหาโครงการเชื่อมต่อ / ความร่วมมือระหว่างกันและในระดับภูมิภาคต่อไปและรัฐบาลกลางจำเป็นต้องสนับสนุนพวกเขาและเสริมสร้างการสนับสนุนของรัฐบาลกลางในพื้นที่ที่ด้อยพัฒนา / วิฤต นอกจากนี้รัฐบาลจะส่งเสริมให้ประชาชน การมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการดำเนินการรัฐบาลจำเป็นต้องขยายวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นนี้ทั้งออนไลน์และออฟไลน์และกระตุ้นให้ผู้คนมีส่วนร่วมโดยตรงในการวางแผนระยะกลางและระยะยาวและจากขั้นตอนการกำหนดนโยบายของรัฐบาลกลางและท้องถิ่น เราต้องจัดให้มีระบบที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมได้โดยตรงในการติดตาม / ประเมินแผนดินแดนแห่งชาติและแผนระยะกลางถึงระยะยาวต่างๆเพื่อนำเสนอ / แบ่งปันความคิดเห็นและเพื่อเสริมเชื่อเพลิงให้กับนโยบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีการจัดการความขัดแย้งอย่างสมเหตุสมผลสร้างขึ้นสำหรับปัญหาที่ทำนายระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆเป็นการเสริมสร้างวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งในระบอบประชาธิปไตยและความร่วมมือเกี่ยวกับความขัดแย้งที่ซับซ้อนเช่นระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ - หน่วยงานของรัฐส่วนกลางส่วนกลางและรัฐบาลระดับภูมิภาคผู้อยู่อาศัย บริษัท เอกชน ฯลฯ- อุดมการณ์ภูมิภาคและชนชั้น สำหรับประเด็นที่มีโอกาสสูงเพื่อก่อให้เกิดความขัดแย้งในการจัดตั้ง / ดำเนินการนโยบายอาณาเขตแห่งชาติและการพัฒนาภูมิภาคโครงการควรมีระบบการจัดการความขัดแย้งเชิงป้องกันเข้มแข็งขึ้น

03. ภายใต้แนวทางร่วม (มีนาคม 2561) ว่าด้วยการจัดการแบบบูรณาการแผนอนุรักษ์ที่ดินและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติวิสัยทัศน์ปี 2583 และเป้าหมายและอนาคตของการจัดการแบบบูรณาการที่ดินและสิ่งแวดล้อมจะถูกแบ่งปันและจะพยายามสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีของชาติที่ยั่งยืนโดยการสำรวจกลยุทธ์การดำเนินการและสร้างระบบการดำเนินการแบบบูรณาการ